

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตของนิสิตนักศึกษา
โดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEPTION OF
INTER-PARENTAL CONFLICT AND PSYCHOLOGICAL
WELL-BEING OF UNDERGRADUATES: THE MEDIATING EFFECT OF
PERSONAL GROWTH INITIATIVE

Mr. Yaratdul Laochweerapanich

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตของนิสิตนักศึกษาโดยมีการริเริ่มพัฒนาความองกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน
โดย	นายยรัตน์ดุล เลหาวีระพานิช
สาขาวิชา	จิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต้พันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา พิสิษฐ์สังฆการ

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะจิตวิทยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคณางค์ มณีศรี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.สมบุญ จารุเกษมทวี)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต้พันธ์)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา พิสิษฐ์สังฆการ)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ นลราชสุวัจน์)
.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์วัชรี ทรัพย์มี)

ยรัตน์กุล เล่าห์วีระพานิช : ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับ
 สุขภาวะทางจิตของนิสิตนักศึกษาโดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปร
 ส่งผ่าน (THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEPTION OF INTER-PARENTAL
 CONFLICT AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING OF UNDERGRADUATES: THE
 MEDIATING EFFECT OF PERSONAL GROWTH INITIATIVE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
 หลัก: อ. ดร.ณัฐสุดา เต้พันธ์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ผศ. ดร.กุลยา พิสิษฐ์สังฆการ,
 90 หน้า.

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่าง
 ผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตโดยมีการพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านในนิสิตนักศึกษา
 จำนวน 400 คน โดยมีเพศชาย 165 คนและเพศหญิง 235 คน ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ความขัดแย้ง
 ระหว่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิต ($r = -.11, p < .05$) การรับรู้ความขัดแย้ง
 ในผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการพัฒนาความงอกงามแห่งตน ($r = -.11, p < .05$) และการ
 พัฒนาความงอกงามแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิต ($r = .47, p < .001$)
 นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ตัวแปรส่งผ่าน พบว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองจะไม่ส่งผล
 โดยตรงต่อสุขภาวะทางจิตในระดับ -1.36 ($p = .18$) และการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง
 ส่งผลทางอ้อมผ่านการพัฒนาความงอกงามแห่งตนไปยังสุขภาวะทางจิตอยู่ในระดับ -0.04 ($p < .05$)
 เมื่อมีการพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุข
 ภาวะทางจิต จึงอาจสรุปได้ว่า การพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีบทบาทเป็นตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์
 ของความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตในนิสิตนักศึกษา

สาขาวิชา จิตวิทยา

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5677621438 : MAJOR PSYCHOLOGY

KEYWORDS: PERCEPTION OF INTERPARENTAL CONFLICT / PSYCHOLOGICAL WELL-BEING
/ PERSONAL GROWTH INITIATIVE

YARATDUL LAOCHWEERAPANICH: THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEPTION OF INTER-PARENTAL CONFLICT AND PSYCHOLOGICAL WELL-BEING OF UNDERGRADUATES: THE MEDIATING EFFECT OF PERSONAL GROWTH INITIATIVE. ADVISOR: NATTASUDA TAEPHANT, Ph.D., CO-ADVISOR: ASST. PROF.KULLAYA PISITSUNGKAGARN, Ph.D., 90 pp.

This study aimed to investigate the relationship between perception of inter-parental conflict and psychological well-being of undergraduates with personal growth initiative as mediating variable. Participants were 400 undergraduates from Chulalongkorn University (165 males and 235 females). Results showed inter-parental conflict perception was negatively associated with psychological well-being ($r = -.11, p < .05$). Similarly, the perception had a negative association with personal growth initiative ($r = -.11, p < .05$). Lastly, personal growth initiative had a positive correlation with psychological well-being. Results from mediation analysis showed that personal growth initiative full mediated the association between inter-parental conflict and psychological well-being of the participants.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Psychology

Academic Year: 2015

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าเชื่อว่าการรับรู้ความขัดแย้งเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องประสบในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต และข้าพเจ้าเชื่อว่าการขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองเป็นสิ่งที่สร้างแผลเป็นในใจเราไม่มากนักน้อย เวลาและประสบการณ์เป็นตัวช่วยสำคัญในการเยียวยาบาดแผลนั้น ข้าพเจ้าเป็นคนที่เคยประสบและผ่านประสบการณ์นั้นมาได้ แต่มีคนอีกมากมายในสังคมที่ยังไม่สามารถก้าวผ่านบาดแผลนั้น จากการศึกษาที่คณะจิตวิทยา แขนงวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดวิสัยทัศน์ของข้าพเจ้าให้เข้าใจถึงความหลากหลายในบุคคล ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าสนใจในการช่วยเหลือบุคคลที่มีบาดแผลอันเกิดจากการรับรู้ความขัดแย้งเหล่านั้นให้ก้าวผ่านปัญหาที่ยังค้างคาเขาไว้ได้ จากการศึกษาเพิ่มเติมข้าพเจ้าพบว่าการให้ความสนใจช่วยเหลือปัญหานี้เยอะมาก แต่ปัญหาทางจิตใจที่มาจากการรับรู้ความขัดแย้งยังมีอยู่ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดคำถามในใจว่าหรือตัวแปรที่นำเสนอมาเหล่านั้นยังไม่ครอบคลุมความช่วยเหลือทั้งหมด อาจจะมีคนบางกลุ่มบางกลุ่มที่ยังไม่ได้รับการศึกษา จนวันหนึ่ง อาจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต้พันธ์ ได้เสนอตัวแปรการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน หรือ Personal Growth Initiative ให้ข้าพเจ้ารู้จัก ตัวแปรนี้เป็นตัวแปรใหม่ที่ยังไม่แพร่หลายในประเทศไทยเท่าที่ควร ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเลือกตัวแปรนี้มาศึกษาโดยหวังว่ามันอาจจะครอบคลุมหรือเหมาะสมกับกลุ่มคนที่ยังไม่ครอบคลุม

วิทยานิพนธ์เล่มนี้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลยถ้าไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ 2 ท่านคืออาจารย์ ดร. ณัฐสุดา เต้พันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุลยา พิสิษฐ์สังฆการ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมของข้าพเจ้า ท่านทั้งสองเป็นทั้งกำลังใจและแรงผลักดันให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ ขอขอบคุณ นางสาวเอกธิดา ดวงอุไร ที่เป็นทั้งเพื่อนและพี่สาวที่คอยช่วยเหลือข้าพเจ้าในทุกด้าน และที่สำคัญที่สุด นายสุรสิทธิ์ และนางญาณินันท์ เลาะห์วีระพานิช บิดาและมารดาของข้าพเจ้า ที่สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักคำว่ารัก คำว่าทุ่มเท คำว่าเสียสละ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้ข้าพเจ้าเสมอมา สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าอยากขอบคุณประสบการณ์ทุกประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า ที่หล่อหลอมให้ข้าพเจ้าเป็นข้าพเจ้าเฉกเช่นทุกวันนี้

หากวิทยานิพนธ์นี้มีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับความผิดไว้แต่เพียงผู้เดียว

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	4
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
การออกแบบการวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
1. แนวคิดการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครอง (Perception of Interparental Conflic.....	7
2. สุขภาวะทางจิต (Psychological Well-Being)	11
3. การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiate).....	17
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การเข้าถึงข้อมูล	37
ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
จริยธรรมการวิจัย	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาของกลุ่มตัวอย่าง	40
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น	45
ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	46
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
สรุปผลการวิจัย	51
อภิปรายผลการวิจัย	52
ข้อจำกัดในการวิจัย	56
ข้อเสนอแนะ	57
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	57
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	57
สำหรับนักจิตวิทยาการศึกษา	57
รายการอ้างอิง	58
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบข้อกระทงของมาตรวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น	65
ภาคผนวก ข เอกสารรับรองคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	66
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
ภาคผนวก ง การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	76

ภาคผนวก จ สัตว์ส่วนนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ใช้ในการคำนวณสัตส่วนของกลุ่ม ตัวอย่าง.....	88
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	90

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ คณะ ชั้นปี เกรดเฉลี่ย ภูมิฐานะ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง การอยู่อาศัยในปัจจุบัน อาชีพบิดา และอาชีพมารดา	41
ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย.....	46
ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง สุขภาวะทางจิต และ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน.....	47
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยของการวิจัยโดยมีสุขภาวะทางจิตเป็นตัวแปรตาม.....	48
ตารางที่ 5 ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามการริเริ่ม พัฒนาความงอกงามแห่งตน (ครั้งที่ 1).....	77
ตารางที่ 6 ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามการรับรู้ความ ขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร (ครั้งที่ 1).....	78
ตารางที่ 7 ผลการทดลองใช้และคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้ง ระหว่างผู้ปกครองของบุตร (ครั้งที่ 2).....	81
ตารางที่ 8 ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามการรับรู้ความ ขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร (ครั้งที่ 3).....	83
ตารางที่ 9 ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถาม สุขภาวะทางจิต (ครั้งที่ 1).....	85
ตารางที่ 10 ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถาม สุขภาวะทางจิต (ครั้งที่ 2).....	86

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แสดงโมเดลกรอบแนวคิดในการวิจัย6

ภาพที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร และตัวแปรตาม 1 ตัวแปร48

ภาพที่ 3 Model ของการวิเคราะห์ข้อมูลในกระบวนการ PROCESS.....49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาเกี่ยวกับวัยรุ่นในประเทศไทยนั้นเป็นปัญหาที่ยืดเยื้อและยาวนานในสังคมไทย ถึงแม้ว่าจะมีมาตรการทางการป้องกันและแก้ไขตลอดจนการรณรงค์ต่างๆ จากทั้งหน่วยงานของรัฐบาล และเอกชน ยกตัวอย่างเช่น โครงการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และยึดดอกพิกุลของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) แทนที่ปัญหาเหล่านั้นจะลดลงแต่ดูเหมือนปัญหาวัยรุ่นนั้นจะทวีความรุนแรงมากขึ้นในแต่ละปี เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร สังเกตได้จากอัตราการคลอดบุตรในหญิงอายุ 15-19 ปี ซึ่งเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2553 และ 2555 ถึงร้อยละ 50.1 และ 53.6 ตามลำดับ หรือปัญหาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ซึ่งพบว่าอัตราการป่วยของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชนอายุ 15-24 ปี ของปี พ.ศ.2553-2555 มีอัตราเพิ่มขึ้นเท่ากับ 79.8 89.5 และ 93.4 ตามลำดับ (สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2555)

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กที่คุ้นเคย ไปสู่วัยผู้ใหญ่อันไม่คุ้นเคย (Spear, 2000) ซึ่ง Erikson (1968) มองการพัฒนาอัตลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นว่าเป็นการยื้อกันระหว่างความสงสัยไม่แน่ใจ และการนำสิ่งที่ตนได้เรียนรู้มาประยุกต์ และเขาเชื่อว่ายิ่งบุคคลสามารถนำสิ่งที่ตนได้จากประสบการณ์และข้อมูลที่ตนได้รับ มาประยุกต์ใช้กับตัวได้มากเท่าไร บุคคลนั้นจะรับรู้ความสามารถของตนได้มากขึ้นเท่านั้น และในขณะเดียวกันบุคคลที่มีความไม่แน่ใจในอัตลักษณ์ของตน จะส่งผลให้บุคคล กลายเป็นบุคคลที่มีความเปราะบางทางด้านจิตใจ และมีสุขภาพที่ไม่ดีตามมา (Kroger และ Marcia, 2011)

ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งที่แม้จะเป็นหน่วยสถาบันหน่วยย่อยที่สุด แต่ก็ถือว่ามีสำคัญที่สุด เพราะเป็นสถาบันที่ช่วยในการหล่อหลอมบุคคลให้พัฒนา มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ (เพ็ญนภา กุลนภาดล, 2555) เนื่องจากครอบครัวเป็นเสมือนสิ่งที่หล่อหลอมให้คนมีพื้นฐานทั้งดีหรือไม่ดีต่างกันไป ดังนั้นจะเห็นได้ว่าครอบครัวมีความสำคัญที่จะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของงอกงามของบุคคล เพราะครอบครัวมีส่วนในการเอื้อให้บุคคลเกิดพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจแก่บุคคล ให้มีความสุขและเหมาะสม แต่ปัจจุบันสังคมไทยกำลังประสบปัญหาการหย่าร้างของครอบครัวที่เพิ่มมากขึ้น จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุข (2557) ที่พบว่าจำนวนคู่ที่จดทะเบียนหย่าร้างนั้นเพิ่มสูงขึ้นเกือบหนึ่งเท่าตัวจากสถิติเดิม แม้ว่าการหย่าร้างจะเป็นเรื่องของบุคคล 2

คนซึ่งได้แก่พ่อและแม่ อย่างไรก็ตามย่อมส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นที่เป็นสมาชิกในครอบครัว เช่น ลูก เป็นต้น มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับวัยรุ่นและศึกษาพบว่าวัยรุ่นอาจเผชิญความยากลำบากในการพัฒนาตัวตน ถ้าสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาและเติบโตของวัยรุ่นนั้นไม่เอื้ออำนวยให้วัยรุ่นเกิดการพัฒนาระยะทาง เช่น ในช่วงเวลาที่ผู้ปกครองมีความขัดแย้งกัน พวกเขาจะไม่สามารถให้ความสนับสนุนบุตรได้อย่างเพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดทางด้านร่างกาย หรือทางด้านจิตใจ อีกทั้งยังก่อให้เกิดความคับข้องทางจิตใจต่อตัวบุตร (Milkman และ Wanberg, 2012) โดยเด็กที่ต้องอยู่ท่ามกลางความขัดแย้งของพ่อกับแม่ จะส่งผลกระทบต่อตัวเด็กเป็นอย่างมาก Harold (2013) ได้กล่าวว่าการขัดแย้งกันระหว่างผู้ปกครองส่งผลกระทบต่อปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็กที่แตกต่างกันออกไป เด็กที่มีพฤติกรรมโทษตัวเองในปัญหาที่เกิดขึ้นมักจะมีพฤติกรรมปัญหาเช่นต่อต้านสังคม ในขณะที่เด็กที่รู้สึกถูกคุกคามจากการขัดแย้งกันระหว่างผู้ปกครองอาจส่งผลให้เด็กเกิดความหวาดกลัวถึงการหย่าร้างระหว่างพ่อกับแม่ให้เด็กจะมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาทางอารมณ์ เช่น มีสถานะซึมเศร้า นอกจากนี้การที่เด็กที่เห็นพ่อและแม่ทะเลาะเบาะแว้งกันทุกวัน แม้จะเป็นการทะเลาะเบาะแว้งที่ไม่ได้รุนแรง แต่หากการทะเลาะเบาะแว้งกันเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความเข้มข้น ทั้งยังมีการแก้ปัญหาของผู้ปกครองที่ไม่ดีพอ ความเสี่ยงในการเกิดปัญหาสุขภาพทางจิตในเด็กย่อมเพิ่มขึ้น Spear (2000) ศึกษาพบว่าความขัดแย้งในครอบครัวในช่วงที่วัยรุ่นมีพัฒนาการจากเด็กที่คุ้นเคยมาสู่การเป็นวัยรุ่นที่ไม่คุ้นเคย จะส่งผลให้วัยรุ่นมีความเครียดสูงมาก สำหรับในประเทศไทย สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน (2548) ได้กล่าวหาว่าปัญหาของวัยรุ่นส่วนใหญ่นั้นมีสาเหตุเบื้องต้นมาจากปัญหาภายในครอบครัวทั้งสิ้น ดังนั้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในวัยรุ่น ควรเริ่มที่การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ หรือครอบครัวเสียก่อน เพราะเมื่อครอบครัวมีปัญหาลดลงแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นก็น่าจะลดน้อยลงตาม (Miller, 2013)

สุขภาพทางจิต เป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัย (Mroczek, 2004) โดยสุขภาพทางจิตเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาตัวเองเพื่อที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของจิตใจอันจะส่งผลให้บุคคลมีความสุข ความพึงพอใจในชีวิต ดังนั้นสุขภาพทางจิตจึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้วัยรุ่นสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (หทัยรัตน์ พจนปรีชากุล, 2551) วัยรุ่นที่มีสุขภาพทางจิตที่ดี ย่อมหลีกเลี่ยงที่จะประพฤติดัวอันจะเกิดผลเสียกับตัวเอง (Sagone และ Caroli, 2014) ซึ่ง Calkins, Tsukamoto และ Sterling (1998) อ้างอิงใน Rubin และ Burgess (2002) พบความสัมพันธ์ระหว่างการการเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับสุขภาพทางจิตของวัยรุ่น โดยพวกเขาพบว่าพ่อแม่ที่มีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรงทางวาจา อาจส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของวัยรุ่นให้ผิดปกติ เช่นเดียวกับวัยรุ่นที่รับรู้ว่ามีพ่อแม่เพิกเฉยต่อตน มีแนวโน้มที่จะยอมแพ้ในเรื่องการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ง่ายกว่าวัยรุ่นที่พ่อแม่ให้

ความสนใจ และยังมีโอกาสกลายเป็นคนที่มีลักษณะเก็บตัว ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลให้เกิดโรควิตกกังวลได้ในอนาคต สำหรับโรคย้ำคิดย้ำทำนั้น พวกเขาคิดว่าอาจจะมาจากผู้ปกครองที่มีลักษณะปกป้องลูกมากเกินไป โดยพวกเขา มักจะกังวลถึงความปลอดภัยของลูกอยู่เสมอ และใส่ความวิตกกังวลของตนให้กับลูก ส่งผลให้ลูกของตนรู้สึกเปราะบางและอ่อนแอ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออาการย้ำคิดย้ำทำ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าพ่อแม่ที่เลี้ยงลูกอย่างไม่พอดีย่อมจะส่งผลต่อสุขภาพจิตของลูก ในทางกลับกันพ่อแม่ที่เลี้ยงลูกอย่างเหมาะสม ย่อมส่งผลให้ลูกของพวกเขา มีสุขภาวะที่ดี จะส่งผลให้ลูกของพวกเขาแสดงพฤติกรรมที่เอื้อในการตนเองพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมต่อไป

นอกจากการศึกษาที่แพร่หลายระหว่างวัยรุ่นและสุขภาพจิตแล้ว การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นอีกหนึ่งตัวแปรที่ได้รับการศึกษากับวัยรุ่นเช่นกัน โดยการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiative) จะมุ่งเน้นไปที่ขั้นตอนกระบวนการของการพัฒนาการที่ละขั้น ซึ่ง Robitschek (1998) ได้เสนอองค์ประกอบในการเกิดการพัฒนาความงอกงามออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ องค์ประกอบด้านพัฒนาการ (Development) ที่กล่าวถึงพัฒนาการของบุคคลว่าจะมีความซับซ้อนขึ้นตามเวลาและประสบการณ์ องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ที่กล่าวถึงปัจจัยภายนอกที่เราควบคุมไม่ได้ เช่น วิธีการเลี้ยงดู สังคม ครอบครัว ที่ส่งผลกับพัฒนาการของเรา และองค์ประกอบด้านความตั้งใจในการเปลี่ยน (Intentional Process) โดยเชื่อว่ายิ่งบุคคลมีความพยายามในการเปลี่ยนมากเท่าไร โอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงได้สำเร็จมีมากเท่านั้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนาความงอกงามนั้นจะเจาะไปที่กระบวนการแต่ละขั้นตอน การพัฒนาอย่างละเอียด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำตัวแปรนี้มาศึกษา

การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน หรือ Personal Growth Initiative มาจากแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก (Positive Psychology) ที่มุ่งเน้นการค้นพบ และ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพพิเศษของตน และทำชีวิตที่ปกติให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (Seligman, 2000) ซึ่งแนวคิดการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนถูกพัฒนาโดย Robitschek (1998) มีหัวใจหลักคือการมุ่งเน้นพัฒนาตนให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางบวก โดยมีกระบวนการประกอบไปด้วยความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง การวางแผนที่จะเปลี่ยน การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการลงมือปฏิบัติ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าตัวแปรการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนนั้นเป็นหนึ่งในตัวแปรที่ช่วยให้วัยรุ่นมีสุขภาวะทางจิตที่ดีได้

Robitschek (2003) ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน กับความเครียด พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 นี้มีความสัมพันธ์ทางลบกัน บุคคลที่มีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนสูง จะมีคะแนนความเครียดกังวลใจที่ต่ำ ในขณะที่บุคคลที่มีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนต่ำ จะมีคะแนนความเครียดกังวลใจที่สูง อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบ

ยังมีองค์ประกอบอื่นที่มีผลต่อการพัฒนาความงอกงามเช่น สุขภาพจิต (Robitschek และ Keyes, 2009) การจัดการปัญหา (Robitschek และ Cook, 1999) การรับรู้ตนเอง (Robitschek, 2003)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต โดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน อย่างไรก็ตามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนหรือ Personal Growth Initiative เป็นตัวแปรใหม่ที่ยังไม่แพร่หลายในไทย และมีความเฉพาะเจาะจงมากกว่าตัวแปรด้านความงอกงาม หรือ Personal Growth โดยจะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการเปลี่ยนแปลง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตของวัยรุ่น โดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนในฐานะตัวแปรส่งผ่าน

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองของวัยรุ่น และสุขภาวะทางจิต โดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ การรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองของวัยรุ่น
2. ตัวแปรส่งผ่าน คือ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน
3. ตัวแปรตาม คือ สุขภาวะทางจิต

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครอง (Perception of Interparental Conflict) หมายถึง การตอบสนองของบุตรที่มีต่อความขัดแย้งหรือการทะเลาะเบาะแว้งระหว่างผู้ปกครอง โดยการแสดงออกของความขัดแย้งนั้นหมายถึงพฤติกรรมที่ไม่เป็นมิตร เช่น ความก้าวร้าวทางวาจา, การตะโกน, การข่มขู่ หรือการใช้ความรุนแรง ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบทางลบต่อบุตรและนำไปสู่ความพยายามที่จะทำความเข้าใจและจัดการปัญหานั้นๆ ซึ่งในการวิจัยผู้วิจัยดำเนินการวัดการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร จากแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร (Children's Perception of Interparental Conflict Scale : CPIC) ของ Grych, Seid, และ

Fincham (1992) ที่รับการพัฒนาเป็นภาษาไทยโดย กิตติคุณ ซึ่งฤทธิ์, เทพประทาน สีดาบุตร และ ศุภณัฐ รอดหลง (2558)

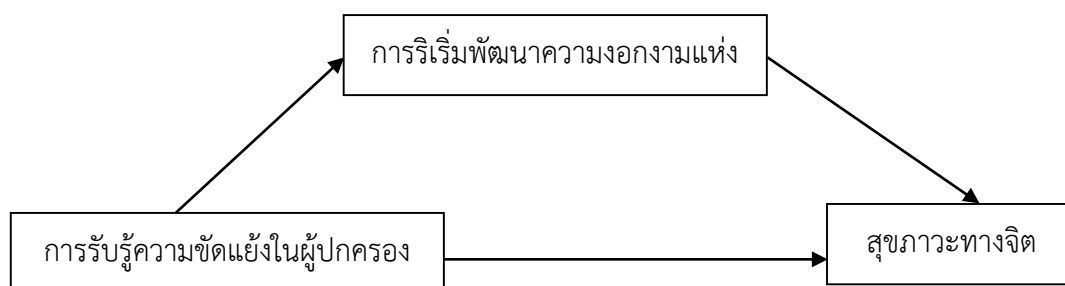
สุขภาวะทางจิต (Psychological Well-Being) หมายถึง การที่บุคคลบุคคลยอมรับตัวเอง และอยู่กับตัวตนได้อย่างมีความสุข และสามารถแสดงตัวตนต่อสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวัดสุขภาวะทางจิต จากแบบสอบถามสุขภาวะของ Waterman (2010) ที่รับการ พัฒนาเป็นภาษาไทยโดย สมบุญ จารุเกษมทวี (2557)

การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiative) หมายถึง เป็น กระบวนการเปลี่ยนแปลงของบุคคล ซึ่งบุคคลนั้นรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงและโอกาสนั้น อีกทั้งยังเข้า มามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงนั้นอย่างตั้งใจ มีการวางแผนและใช้ทรัพยากรรอบตัวอย่างสูงสุดจน ประสบความสำเร็จ ซึ่งการที่บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมนั้น แสดงให้เห็นว่าเขามีความใส่ใจและยอมรับใน ตัวเองได้ ซึ่งจะส่งผลให้เขาเป็นบุคคลที่รู้จักหน้าที่ และทำมันได้อย่างเหมาะสม ซึ่งในการวิจัยผู้วิจัย ดำเนินการวัดการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน จากแบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงาม แห่งตน (Personal Growth Initiative scale-II: PGIS-II) ของ Robitschek (2012) โดยผู้วิจัย ดำเนินการพัฒนาเป็นภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. การรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิต
2. การรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงาม แห่งตน
3. การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิต
4. การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านในความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ความ ขัดแย้งในผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงโมเดลกรอบแนวคิดในการวิจัย

การออกแบบการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณแบบสำรวจ โดยกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง สุขภาวะทางจิต และ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ได้แก่นิสิตนักศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 400 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาวะทางจิตกับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง โดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านในวัยรุ่น
2. ได้รู้จักแนวทางที่จะพัฒนาสุขภาวะทางจิต
3. ได้รู้ถึงบทบาทของการริเริ่มความงอกงามแห่งตนเพื่อเป็นแนวทางที่จะช่วยให้ นิสิตนักศึกษาที่มีครอบครัวที่มีปัญหา มีความสุขได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้ โดยค้นคว้าจากหนังสือ บทความ เอกสารงานวิจัยจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ และได้สรุปรวบรวมข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญต่องานวิจัย ดังจะได้เสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครอง (Perception of Interparental Conflict)
2. แนวคิดสุขภาพทางจิต (Psychological Well-Being)
3. แนวคิดการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiative)
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครอง (Perception of Interparental Conflict)

1.1 นิยามความหมาย

Cummings และ Davies (2012) ได้ให้ความหมายความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง (Interparental Conflict) ไว้ว่าเป็นพฤติกรรมระหว่างผู้ปกครองว่าเป็นพฤติกรรมที่ก้าวร้าวทางวาจา และการกระทำ ท่าทางที่แสดงออกซึ่งความมั่งร้าย การดูถูกอีกฝ่ายและการใช้ความรุนแรง โดย Grych และ Fincham (1990) ได้ให้นิยามของคำว่า การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองไว้ว่าเป็นการตอบสนองของวัยรุ่นที่มีต่อการที่ผู้ปกครองไม่สามารถแก้ปัญหาที่มีต่อกันได้ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกัน มีความไม่เป็นมิตร หรือก้าวร้าวรุนแรง โดยการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนั้นเป็นสิ่งที่เป็อุปสรรคต่อเด็กที่จะเข้าใจถึงปัญหาหระหว่งผู้ปกครอง อันจะนำไปสู่ความเครียดและจัดการกับปัญหานั้นๆ Buechler, Fitze, Gottstein, Jacot และ Richner (2002) ได้นิยามการขัดแย้งกันระหว่างผู้ปกครองว่าเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในชีวิตครอบครัว ซึ่งมักจะมุ่งเน้นไปในพฤติกรรมภายนอกที่แสดงตนเป็นศัตรูต่อกันเช่น การตะโกน การข่มขู่ การทำร้ายร่างกาย และการแสดงออกทางอารมณ์ต่างๆ เช่นอารมณ์โกรธ

ในการศึกษาครั้งนี้ การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง หมายถึง การที่บุตรได้รับรู้ถึงภาวะความขัดแย้งกันของผู้ปกครอง ซึ่งเกิดจากการไม่เข้าใจกันจนเกิดพฤติกรรมทางลบที่รุนแรง ซึ่งการรับรู้นี้ส่งผลต่อตัวบุตรเองในเรื่องของการพัฒนาทางด้านความคิด การรับรู้ และความสัมพันธ์

1.2 ผลกระทบของการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองต่อวัยรุ่น

1. ผลกระทบทางด้านสุขภาพทางกาย นอกจากความเสี่ยงในระหว่างการขัดแย้งทางกายของผู้ปกครองแล้ว มีงานวิจัยพบว่า การอยู่ในครอบครัวที่มีความรุนแรงจะส่งผลให้เกิดความเครียดเรื้อรังในวัยรุ่นอันจะส่งผลต่อสุขภาพของวัยรุ่นได้ งานวิจัยของ Kuelbs (2009) พบว่าเด็กที่ประสบความเครียดเรื้อรังจะส่งผลกับการทำงานของแกนไฮโปทาลามัสที่ควบคุมการหลั่งสารคอร์ติซอลซึ่งเป็นสารที่ใช้จัดการกับความเครียด ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรของระบบประสาททำให้เกิดการควบคุมการทำงานของแกนไฮโปทาลามัสที่ผิดปกติ และทำให้สมองส่วน Hippocampus พัฒนาได้ล่าช้า ทางด้าน Cohen และ Herbert (1996) พบว่าความเครียดทางจิตใจยังทำให้ภูมิคุ้มกันของเรามีประสิทธิภาพในการทำงานน้อยลงอีกด้วย

2. ผลกระทบทางด้านสังคม เมื่อเด็กในช่วงเริ่มเข้าสู่ช่วงก่อนการเรียน เด็กจะมองผู้ปกครองเป็นแบบอย่างในการพัฒนาทักษะทางสังคม Page และ Bretherton (2003) พบว่าเด็กที่การรับรู้ถึงความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองจะมีความสามารถทางสังคมที่น้อยกว่าเด็กปกติทั่วไป จากการศึกษาเชิงลึกของ Onyskiw (2003) ได้ยืนยันความคิดนี้ นอกจากนี้เด็กจะมีการแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมน้อยกว่า จะมีวิธีการจัดการปัญหาที่ได้ผลน้อยกว่า และมักมีปฏิกิริยาต่อเหตุการณ์ในเชิงก้าวร้าวกว่าเด็กที่ไม่รับรู้ความขัดแย้งของครอบครัว (Graham-Bermann และ Levendosky, 1997)

3. ผลกระทบทางด้านอารมณ์ มีงานศึกษามากมายที่เกี่ยวกับผลกระทบของเด็กในวัยทารกจนถึงช่วงวัยเด็กตอนต้น จะมีการพัฒนาทางการควบคุมอารมณ์ของตนอย่างมาก ดังนั้นการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองย่อมต้องมีผลต่อพัฒนาการนั้น และยังมีการวิจัยพบว่าความเครียดทางด้านจิตใจ เช่น อารมณ์ซึมเศร้าของผู้ปกครองอาจส่งผลกระทบต่อทักษะการควบคุมอารมณ์ของเด็กได้ (Blandon, Calkins, Keane, และ O'Brien, 2008; Calkins และ Marcovitch, 2010) ซึ่งการขาดทักษะการควบคุมอารมณ์ตัวเองที่ดีพอ อาจส่งเสริมให้เด็กมีแนวโน้มการเป็นโรคจิตเภทมากขึ้น ทำให้เด็กไม่สามารถควบคุมความวิตกกังวลของตนระหว่างการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน หรือปัญหาส่วนตัวของตน (Rubin, Coplan, Fox, และ Calkins, 1995) นอกจากนี้ Stride, Geffner, และ Lincoln (2008) ได้ศึกษาต่อยอดความเชื่อที่ว่า การขาดการควบคุมอารมณ์ที่จะส่งผลต่อการเกิดโรคจิตเภทในบุคคล ซึ่งผลพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีความขัดแย้งมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคเครียดภายหลังเหตุการณ์สะเทือนขวัญ (Post-Traumatic Stress Disorder) มากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวปกติ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดโรคจิตเภทอื่นๆตามมา เช่น โรคซึมเศร้า, โรควิตกกังวล (Graham-Bermann, Gruber, Howell และ Girz, 2009; Kennedy, Bybee, Sullivan, และ Greenson, 2010; Pelcovitz, Kaplan, DeRosa, Mandel, และ Salzinger, 2000)

4. ผลกระทบทางด้านสุขภาพทางพฤติกรรม Onyskiw (2003) พบว่าเด็กที่มีการรับรู้การขัดแย้งกันในครอบครัวจะมีแนวโน้มที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมมากกว่าเด็กที่ไม่ได้รับรู้ถึงความขัดแย้งภายในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ Fosco และ Grych (2008) ที่พบว่า การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างความสัมพันธ์ของความขัดแย้งของผู้ปกครอง และปัญหาภายนอกของเด็ก

5. ผลกระทบทางด้านสุขภาพทางความคิด การที่เด็กได้รับรู้อย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับการขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง อาจทำให้เขามีความเสี่ยงในการมีความคิดที่ผิดปกติได้มากกว่าเด็กที่ไม่ได้รับรู้ถึงความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง มีข้อเสนอแนะจาก DePrince, Weinzierl, และ Combs (2009) ว่าเด็กที่รับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองเป็นเวลายาวนานจะส่งผลกระทบต่อสมรรถภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของความคิด งานวิจัยพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีความขัดแย้งจะมีความสามารถในการจำ การอดกลั้น การฟัง และการทำงานแบบอาศัยเวลาได้น้อยกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ไม่มีความขัดแย้ง ซึ่งมีงานวิจัยอื่นที่พบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีความขัดแย้งจะมีความฉลาด และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น้อยกว่าเด็กที่ไม่รับรู้ถึงความขัดแย้งในผู้ปกครอง (Shonk และ Cicchetti, 2001; Ybarra, Wilkins, และ Lieberman, 2007) และมีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคซึมเศร้ามากกว่า (Graham-Bermann, Howell, Miller, Kwek, และ Lilly, 2010)

1.3 การจัดการของวัยรุ่นต่อการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง

Davies และ Forman (2002) ได้เสนอว่าเด็กและวัยรุ่นบางคนอาจจะสามารถจัดการกับความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองได้ดีกว่าเด็กที่รับรู้ความขัดแย้งของผู้ปกครองคนอื่นได้โดยการปกปิดความรู้สึกเครียดของพวกเขาไว้ เพื่อที่จะยับยั้งตัวเองไม่ให้แสดงอารมณ์เครียดออกมา และพยายามลดความต้องการที่จะเข้าไปแทรกแซงความขัดแย้งของผู้ปกครอง การปกปิดความเครียดนั้นอาจถูกนำมาใช้ เพื่อลดโอกาสความเป็นไปได้ที่เด็กจะกลายเป็นศัตรูกับผู้ปกครอง อย่างไรก็ตามในระยะยาวของการเก็บกดอารมณ์นั้นมีข้อสันนิษฐานว่าอาจจะทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวทั้งภายใน และภายนอกต่อไป (Davies และ Forman, 2002) ดังนั้นการมีส่วนร่วมในความขัดแย้งของผู้ปกครอง จะทำให้เด็กมีความเสี่ยงในการมีการปรับตัวอันจะส่งผลกระทบต่อจิตใจที่ผิดปกติ

อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่อธิบายถึงความแตกต่างในการจัดการกับความขัดแย้งของผู้ปกครองคือเพศของเด็ก Grych, Harold และ Miles (2003) พบว่าเด็กผู้ชายที่มาจากครอบครัวที่มีความขัดแย้งสูงมักจะมีการตอบสนองต่อความขัดแย้งแบบเข้าไปแทรกแซง เช่น บอกผู้ปกครองให้หยุดขัดแย้งกัน ในขณะที่เด็กผู้หญิงจะมีลักษณะการแก้ปัญหาแบบประณีตประนอม เช่น ช่วยผ่อนคลายความเครียดด้วยการช่วยทำความสะอาดสิ่งของเป็นต้น สาเหตุที่เด็กผู้ชายมีแรงจูงใจที่จะเอาตัวเองเข้าไปมีส่วน

ร่วมมากกว่าผู้หญิง เพราะเด็กผู้ชายรับรู้ว่าการทะเลาะกันเป็นสิ่งไม่ดี โดยเฉพาะกับเพศตรงข้าม และรับรู้ว่าคุณต้องปกป้องแม่ (Laumakis, 1998 อ้างถึงใน Grych, Harold และ Miles, 2003) อย่างไรก็ตามความซับซ้อนในเรื่องความแตกต่างของเพศนั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน อันจะเกิดจากการเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมที่เด็กเกิดมา (Davies, Myers, Heindel, และ Cummings, 1999) จากการศึกษาได้ข้อสรุปการรับรู้สถานการณ์และการประเมินสถานการณ์ของเด็กว่า ถ้าเด็กประเมินความขัดแย้งว่าเป็นอันตราย เด็กจะรับมือด้วยการหลีกเลี่ยง ในขณะที่เด็กประเมินความขัดแย้งในลักษณะโทษตัวเอง เด็กจะมีส่วนร่วมในความขัดแย้งมากขึ้น (Grych, 1998)

Katherine, Shelton, Gordon, และ Harold (2008) ได้เสนอผลกระทบของการจัดการความขัดแย้งที่ไม่ดีของผู้ปกครองที่ส่งผลต่อเด็กและวัยรุ่น ผ่านจากการศึกษาการทำงานทางด้านอารมณ์ของเด็กและวัยรุ่น โดยแบ่งผลกระทบออกเป็น 3 ด้านคือ (1) ทางด้านความรู้สึกต่อการตอบสนองทางอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง เช่น อารมณ์โกรธ เศร้า หรือกลัว จะมีมากหรือน้อยกว่าปกติ (2) การรับรู้เกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งมีผลมาจากการรับรู้ถึงความขัดแย้งของผู้ปกครอง โดยเด็กจะเกิดความคาดหวังว่าความขัดแย้งอย่างรุนแรงนั้นจะเกิดขึ้นอีกในระบบครอบครัว และจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เช่น การเชื่อใจ ไขว่คว้าใจต่อไปในอนาคต (3) เด็กและวัยรุ่น อาจเกิดแรงจูงใจที่จะควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ เมื่อพบเหตุการณ์ทางอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวของเขา เพื่อเขาจะได้จัดการกับปัญหาด้วยตัวเองโดยตรง หรือหลีกเลี่ยงจากปัญหานั้นทันทีที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดปัญหาขึ้น

Cummings และ Cummings (1988) สันนิษฐานว่า การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนั้นจะส่งผลผ่านพื้นฐานลักษณะนิสัยของเด็ก การตอบสนองจัดการ ระยะเวลา และผลที่ออกมาจากการขัดแย้งนั้น ซึ่งในการศึกษาของพวกเขา (Cummings และ Davies, 2002) อธิบายว่าความสัมพันธ์ในการแต่งงานมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อสุขภาวะทางจิตของเด็กและวัยรุ่น ซึ่งควบคุมโดย อารมณ์ ความคิด และการตอบสนองทางจิตวิทยาของเด็กและวัยรุ่นเอง

1.4 การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต

Aka และ Gencoz (2014) ศึกษาพบว่า การได้รับการเลี้ยงดูแบบการเพิกเฉยนั้นมีความเชื่อมโยงต่อการเป็นโรคกังวลต่อการเข้าสังคม และการเลี้ยงดูแบบปกป้องมากเกินไปมีความเชื่อมโยงกับโรคย้ำคิดย้ำทำ และการได้รับการเลี้ยงดูที่อบอุ่น ส่งผลต่อการควบคุมอารมณ์ที่ดีของเด็ก (Morris และคณะ, 2007) ในขณะที่พ่อแม่มีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรงทางวาจาอาจส่งผลต่อการควบคุมอารมณ์ที่ผิดปกติได้ ดังนั้นเด็กที่รับรู้ว่าคุณแม่เพิกเฉยต่อตน มีแนวโน้มที่จะยอมแพ้ในเรื่องการติดต่อสื่อสาร และกลายเป็นคนที่มีลักษณะเก็บตัว ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลให้เกิดโรควิตกกังวลได้ใน

อนาคต สำหรับโรคย้ำคิดย้ำทำ ผู้ปกครองที่มีลักษณะปกป้องมากเกินไปมักจะกังวลถึงความปลอดภัยของลูก พวกเขาจึงยึดเยียดความวิตกกังวลของตัวเองให้ลูก ทำให้ลูกรู้สึกเปราะบางอันจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออาการย้ำคิดย้ำทำ ดังนั้นพ่อแม่ที่เลี้ยงลูกอย่างไม่พอดีจะส่งผลต่อสุขภาพจิตของลูก (Calkins และคณะ, 1998; Rubin และ Burgess, 2002)

จะเห็นได้ว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองในวัยรุ่น มีผลกระทบทางลบ ทั้งทางตรงและทางอ้อมกับวัยรุ่น โดยเฉพาะทางด้านสุขภาวะทางจิต ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการของวัยรุ่น และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตโดยรวมต่อไป (Sagone และ Caroli, 2014)

2. สุขภาวะทางจิต (Psychological Well-Being)

สุขภาวะทางจิตนั้นเป็นอีกหนึ่งตัวแปรที่สำคัญในการศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่น อย่างไรก็ตาม มีการใช้สลับกันระหว่างสุขภาวะ และสุขภาวะทางจิต ดังนั้นเพื่อให้เกิดเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นในสุขภาวะจิตที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ผู้วิจัยขออธิบายความหมายของสุขภาวะทั้งสอง และเนื่องจากในงานวิจัยผู้วิจัยสนใจตัวแปรสุขภาวะทางจิต จึงขออนุญาตอธิบายเพิ่มเติมรายละเอียดต่อไป

1.2 สุขภาวะ

แนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกพิจารณาสุขภาวะว่าเป็น “การที่บุคคลมีความอยู่ดีมีสุขในปัจจุบัน” มากกว่าจะเรียกว่า “การปราศจากโรคภัย” ท่ามกลางความหมายต่างๆที่เป็นที่รู้จักดีซึ่งถูกนิยามโดยนักวิจัยต่างๆ มีนักวิจัยหลายท่านที่นิยามได้อย่างน่าสนใจเช่น Dunn (1961) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับสุขภาวะว่า สุขภาวะเป็นการที่บุคคลสามารถผสมผสานกันระหว่างสิ่งที่ตนมีอยู่รอบตัว และนำสิ่งรอบตัวนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามความสามารถของบุคคลนั้น ทางด้าน Witmer และ Sweeney (1998) มองว่าสุขภาวะเป็นหนทางของชีวิตที่จะไปสู่สุขภาพที่ดีทั้งทางร่างกาย และ จิตใจ ซึ่งบุคคลที่มีสุขภาวะที่ดีจะเป็นบุคคลที่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างเต็มที่และอยู่กับคนรอบข้างอย่างมีความสุข Bornstein, Davidson, Keyes และ Moore (2003) นิยามสุขภาวะว่า คือภาวะที่บุคคลประสบความสำเร็จในช่วงชีวิตของเขาผ่านการทำงานอย่างสอดคล้องประสานของ ร่างกาย ความคิด และสติปัญญา ซึ่งส่งผลต่อสังคมในเชิงบวกไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง โดยที่โครงสร้างพวกนี้จะเกิดจากการทำงานเชื่อมกันระหว่างสุขภาวะเชิงอัตวิสัย (Subjective Well-Being หรือ SWB) และ สุขภาวะทางจิต (Psychological Well-Being หรือ PWB)

สุขภาวะเชิงอัตวิสัย หรือ Subjective Well-Being มีลักษณะแนวคิดแบบ Hedonic หรือความสุขที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก (Watson, Clark, และ Tellegen, 1988; Diener, 1999) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ สุขภาพของร่างกาย อารมณ์เชิงบวกและลบ และ ความพึงพอใจในชีวิต ในขณะที่สุข

ภาวะทางจิต หรือ Psychological Well-Being มีลักษณะแนวคิดแบบ Eudaimonic คือความสุขที่เกิดขึ้นจากภายในของเรา (Ryff, 1989; Ryff และ Singer, 1996; Kashdan, Biswas-Diener, และ King, 2008) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การบรรลุถึงศักยภาพของตน (Self-Actualization), การพัฒนาการของบุคคล (Personal Development) และความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม (Relationships with Environment) ซึ่งสุขภาวะทางจิตถูกพิจารณาจาก Ryff (1989) ว่าเป็นกลุ่มของลักษณะนิสัยทางจิตที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเชิงบวกของมนุษย์ (Keyes, Ryff, และ Schmotkin, 2002) ซึ่งประกอบไปด้วย ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) ความสามารถในการจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ (Environmental Mastery) การยอมรับตนเอง (Self-Acceptance) การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น (Positive Relations With Others) การมีจุดมุ่งหมายในชีวิต (Purpose in Life) และการมีความงอกงามในตน (Personal Growth) Ryff และ Keyes (1995) กล่าวว่ามิติทั้ง 6 นี้ของ Psychological Well-Being ทำให้เกิดสิ่งท้าทายที่คนเราต้องเผชิญ และพยายามจัดการกับสิ่งเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ความหมายของสุขภาวะทางจิต

สุขภาวะทางจิต (Psychological well-being) เป็นสิ่งสะท้อนของการมีคุณภาพชีวิตและการมองสภาพแวดล้อมในแง่ดี บุคคลจะรับรู้ถึงสุขภาวะทางจิตต่อสภาวะของตนเองและความพึงพอใจในชีวิตที่ปรากฏกับตัวเอง เช่น ความรู้สึกสำเร็จ ความสนใจ ความสนุกสนานกับชีวิต ความสุข ความยินดี และความพึงพอใจในชีวิต โดยไม่มีภาวะบีบคั้นทางจิตใจ (Psychological Distress) ความเศร้า หรือความกังวลทางด้านจิตใจ (พนิตนันท์ โชติกเจริญกุล, 2545)

สุภาพรณ โคตรจรัส (2545) ให้ความหมายกับสุขภาวะทางจิตว่าหมายถึง จิตที่เป็นสุข มีสุขภาพจิตที่ดี มีความผาสุกในชีวิต ผู้ที่มีสุขภาวะทางจิต คือผู้ที่มีความสุข ความพึงพอใจในชีวิต

Bradburn (1969) กล่าวว่าสุขภาวะทางจิต เป็นสภาวะทางจิตใจของบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือประสบการณ์ของชีวิตในระยะยาวเวลาใดเวลาหนึ่ง ประกอบด้วย ความรู้สึกทางบวก (Positive Affect) ได้แก่ความพึงพอใจ ความสุข และความรู้สึกทางลบ และความรู้สึกทางลบ (Negative Affect) ความวิตกกังวล ความทุกข์ ความเบื่อ ความว่าเหว ความซึมเศร้า ซึ่งแต่ละคนจะมีการรับรู้สภาวะทางจิตที่แตกต่างกัน

เสาวนีย์ สำนวน (2545) กล่าวว่าสุขภาวะทางจิต หมายถึงความรู้สึกของบุคคลต่อสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่งของชีวิต ความรู้สึกนั้นมีทั้งบวก เช่น ความสุข ความพึงพอใจ ความมีชีวิตชีวา และทางลบเช่น ความวิตกกังวล ความเครียด และความทุกข์ บุคคลที่มีบุคคลที่มีสุขภาวะจิต

สูงจะมีความรู้สึกด้านลบมากกว่าด้านบวก ในทางกลับกันบุคคลที่มีสุขภาวะจิตต่ำบุคคลจะมีความรู้สึกทางด้านลบมากกว่าด้านบวก

ดังนั้นจึงขอสรุปความหมายของสุขภาวะทางจิตว่าหมายถึงการที่บุคคลมีความพึงพอใจในตนเองทั้งปัจจุบัน และในอดีตของตน สามารถยอมรับตนเองได้ทั้งข้อดี และข้อเสีย มีความเป็นตัวของตัวเอง แต่ก็สามารถอยู่กับคนรอบข้างและสังคมได้อย่างปกติสุข อีกทั้งพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเมื่อมีโอกาส และใช้ประโยชน์จากโอกาสนั้นอย่างให้เกิดผลสูงสุด

2.3 แนวคิดสุขภาวะทางจิตของ Ryff

Ryff (1989) มองว่าถึงแม้จะมีการนิยามสุขภาวะที่หลากหลาย แต่การนิยามเหล่านั้นมีส่วนคล้ายเคียงกันในเรื่องของการทำงานที่ทางจิตใจทางบวก (Positive Psychological Functioning) ในจุดที่เหมือนกันนี้ทำให้เกิดทฤษฎีใหม่ที่เรียกว่า สุขภาวะทางจิต (Psychological Well-Being) ซึ่ง Ryff ได้ทำการรวบรวมความหมายเหล่านั้น และคัดแยกองค์ประกอบของสุขภาวะทางจิตที่ใกล้เคียงกันในแต่ละด้านออกเป็น 6 ด้านด้วยกันดังนี้

1. การยอมรับตนเอง (Self-Acceptance) องค์ประกอบนี้ถูกพบเช่นกันใน สุขภาวะทั่วไป ซึ่งถูกมองว่าเป็นหัวใจของสุขภาวะทางจิต และเป็นส่วนหนึ่งของการบรรลุถึงศักยภาพของตน (Self-Actualization) และวุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาของชีวิต ที่มุ่งเน้นไปที่การยอมรับตัวเอง และอดีตของตน ดังนั้นการที่เรามีทัศนคติทางบวกกับตัวเองจะช่วยให้เราทำหน้าที่ทางจิตใจทางบวกได้อย่างเหมาะสม บุคคลที่มีการยอมรับในตัวเองสูงจะมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ยอมรับทุกส่วนของตัวเองได้ทั้งทางดีและไม่ดี และรู้สึกดีกับอดีตของตน ในขณะที่บุคคลที่มีการยอมรับตัวเองที่ต่ำจะรู้สึกไม่พอใจกับตัวเอง รู้สึกผิดหวังกับอดีตของตน มีความไม่พอใจในสิ่งที่ตนมี และมีความหวังที่อยากจะเป็นคนอื่น

2. การมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น (Positive Relations With Others) ทฤษฎีส่วนมากให้ความสำคัญกับสัมพันธภาพที่อบอุ่น, เชื่อใจระหว่างบุคคล ความสามารถในการรักถูกมองว่าเป็นส่วนประกอบหลักของการมีภาวะทางจิตที่ดี บุคคลที่มีการตระหนักรู้ตัวตนนั้นถูกอธิบายว่าเป็นบุคคลที่สามารถเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ และยังสามารถที่จะสร้างความรักที่ดีและสัมพันธภาพที่แน่นแฟ้นกับผู้อื่น บุคคลที่มีมิติด้านนี้สูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนรอบข้าง มีความเป็นห่วงการเป็นอยู่ของคนอื่น สามารถแสดงอารมณ์และพฤติกรรมต่อคนอื่นได้อย่างเหมาะสม และเข้าใจถึงการให้และการรับในความสัมพันธ์ ในขณะที่บุคคลที่มีมิติด้านนี้ต่ำจะมีความสัมพันธ์กับคนรอบข้างน้อย มักแยกตัวและหงุดหงิดเมื่อต้องปฏิบัติสัมพันธ์กับคนอื่น ไม่ยอมที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองในการรักษาสัมพันธภาพกับคนอื่น

3. ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) มีการเน้นย้ำในงานวิจัยก่อนๆ ที่พูดถึงในเรื่องของความมุ่งมั่น ความเป็นอิสระ และการกำกับตัวเอง บุคคลที่มีการตระหนักรู้ในตนเองจะแสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวของตัวเองในการใช้ชีวิต และกล้าที่จะปฏิเสธในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะเชื่อว่าตัวเองเป็นผู้กำหนดการใช้ชีวิตของตน บุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูงจะสามารถที่จะต่อต้านกับแรงกดดันทางสังคม พร้อมทั้งสามารถแสดงพฤติกรรมออกมาได้อย่างเหมาะสม สามารถควบคุมตัวเองจากภายใน และวิจารณ์ตัวเองตามความเป็นจริง ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่มีมิติด้านนี้ต่ำจะมีลักษณะกังวลเรื่องความคาดหวัง และการประเมินจากคนรอบข้าง หวังพึ่งการตัดสินใจสำคัญๆ จากผู้อื่น รู้สึกปลอดภัยในความคาดหวังทางสังคม และประพฤติด้อยอยู่ในกรอบเสมอ

4. ความสามารถในการจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ (Environmental Mastery) คือความสามารถที่บุคคลจะสามารถเลือกหรือสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับตนเองได้ วุฒิภาวะถูกมองว่ามีส่วนในการทำให้เกิดความสามารถนี้ และยังสามารถใช้โอกาสที่ตนมีได้อย่างสูงสุด บุคคลที่มีมิติด้านนี้สูงจะมีความสามารถจัดการสิ่งแวดล้อมรอบตัวของเขา และใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับตนเอง ในขณะที่บุคคลที่มีมิติด้านนี้ต่ำจะเผชิญความยากลำบากในการจัดการชีวิตของเขาในแต่ละวัน รู้สึกว่าตนไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาสภาพแวดล้อมรอบตัว ไม่รู้จักโอกาสรอบตัวที่มี

5. การมีจุดมุ่งหมายในชีวิต (Purpose in Life) หนึ่งในความสุขภาพที่ใจที่ดีคือการที่เรามีจุดมุ่งหมายหมายในชีวิตของเรา วุฒิภาวะยังเป็นปัจจัยที่เน้นย้ำในส่วนของการสร้างเป้าหมายนี้ สามารถเปลี่ยนแปลงตนเพื่อให้สามารถที่จะเข้าสู่ความสำเร็จในจุดมุ่งหมายนั้นได้ ดังนั้นบุคคลที่มีทั้งเป้าหมาย, ความตั้งใจ และการรับรู้ถึงการไปสู่เป้าหมายนั้นจะส่งผลให้บุคคลรับรู้ชีวิตที่มีความหมาย บุคคลที่มีมิติด้านนี้สูงจะมีเป้าหมายในชีวิต และมีเส้นทางเดินที่ชัดเจน รู้สึกว่าปัจจุบันและอดีตนั้นมีความหมาย มีความเชื่อว่าการเกิดมานั้นมีจุดประสงค์ ในขณะที่บุคคลที่มีมิติด้านนี้ต่ำจะขาดความรู้สึกว่าชีวิตนั้นมีความหมาย มีจุดเป้าหมายเล็กน้อย แต่ไม่รู้ว่าจะไปสู่เป้าหมายนั้นอย่างไร อีกทั้งมองไม่เห็นถึงเป้าหมายของชีวิต

6. การมีความงอกงามในตน (Personal Growth) นักจิตวิทยาเชื่อว่าเมื่อคนเราบรรลุถึงเป้าหมายหนึ่งแล้ว ตนย่อมจะมีเป้าหมายใหม่ขึ้นมาเรื่อยๆ ซึ่งการพยายามเข้าสู่เป้าหมายใหม่นั้น บุคคลจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของตนอีกด้วย ความพร้อมในบุคคลต่อการเปิดรับประสบการณ์ก็เป็นส่วนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงนี้ บุคคลที่มีมิติด้านนี้สูงจะมีความรู้สึกที่ต้องการพัฒนาตัวเองตลอดเวลา มองตนเองที่กำลังเติบโตและขยาย พร้อมทั้งเปิดรับโอกาสกับประสบการณ์ใหม่ๆ มีการรับรู้ถึงศักยภาพของตน มองเห็นการพัฒนาในตนเองเมื่อเวลาผ่านไป และเปลี่ยนแปลงตัวในทางที่ดี

ขึ้น ในทางกลับกันบุคคลที่มีมิติด้านนี้น้อยจะมีลักษณะขบเซา ขาดความรู้สึกที่จะต้องพัฒนา รู้สึกเบื่อ และไม่สนใจกับชีวิต รู้สึกว่าตนไม่สามารถที่จะพัฒนาตัวเองได้

โดยสรุป การผสมผสานกันของ ทฤษฎีเกี่ยวกับสุขภาพจิต คลินิก และการพัฒนาการชี้ให้เห็นถึงจุดที่ว่าถึงแม้ว่าจะมีแนวคิดภายนอกที่แตกต่างกัน แต่แนวคิดเหล่านั้นล้วนมีเป้าหมายเหมือนกันคือการทำหน้าที่ทางจิตใจทางบวก (Positive Psychological Functioning)

2.4 แนวคิดสุขภาวะทางจิตของ Waterman

แนวคิดสุขภาวะทางจิตของ Waterman (1992) นั้นจะให้ความสำคัญกับความสุขจากภายใน หรือ Eudaimonic ซึ่ง Waterman และคณะ (1990a, 1993b, 2005; Waterman และคณะ, 2003; Waterman, Schwartz, และ Conti, 2008) ให้คำนิยาม ความสุขจากภายใน หรือ eudaimonia ว่าหมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลสามารถแสดงออกมาได้อย่างเหมาะสม (Feelings of Personal Expressiveness) ซึ่ง Waterman (2008) ได้แบ่งองค์ประกอบของสุขภาวะทางจิตออกเป็น 6 องค์ประกอบด้วยกัน

1. การค้นพบตัวเอง (Self-discovery) นักปรัชญาทางด้านความสุขภายในได้ให้ความหมายของความสุขว่าเป็นการที่เราเลือกตัวเอง และรู้จักตัวเอง และใช้ชีวิตตามตัวตนที่แท้จริงของเรา อันจะนำไปสู่การตระหนักรู้ตัวตน (Self-realization) อย่างไรก็ตาม ก่อนที่เราจะตระหนักรู้ถึงตัวตนของเราได้นั้น เราจำเป็นต้องรู้จักตัวเองก่อน ดังนั้นการค้นพบตัวเองจึงเป็นหัวใจของแนวคิดนี้

2. การรับรู้การพัฒนาศักยภาพที่ดีที่สุดของเรา (Perceived Development One's Best Potential) คือการที่บุคคลตระหนักถึงตัวตน รับรู้ถึงความสามารถและศักยภาพที่ตนมีว่าบุคคลมีความสามารถและศักยภาพในด้านใดมากที่สุดและพัฒนาในด้านนั้นๆอย่างเต็มที่ ซึ่งในมุมมองของนักปรัชญาทางด้านความสุขภายใน มองว่าการรับรู้ศักยภาพเฉพาะตนคือหนึ่งในปัจจัยที่จะช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเอง (Norton, 1976)

3. การรับรู้ถึงเป้าหมายและความหมายของชีวิต (A Sense of Purpose and Meaning in Life) ถึงแม้ว่าการรับรู้ถึงตัวตน และตระหนักถึงศักยภาพที่บุคคลมีนั้นเป็นส่วนสำคัญในแนวคิดนี้ แต่การที่บุคคลตัดสินใจเลือกเป้าหมายชีวิตของชีวิต พร้อมทั้งกำหนดแนวทางและคุณสมบัติที่จะไปให้ถึงเป้าหมายนั้นก็เป็นส่วนสำคัญในแนวคิดนี้เช่นกัน โดยการไปสู่เป้าหมายที่ตนคาดหวังไว้ บุคคลพึงต้องหาทางที่จะนำความสามารถที่ตนมีออกมาใช้ได้อย่างเหมาะสม อันจะนำไปสู่เป้าหมายที่บุคคลตั้งไว้

4. ความพยายามอย่างตั้งมั่น เพื่อจะไปให้ถึงความดีพร้อม (Investment of Significant Effort in Pursuit of Excellence) โดยองค์ประกอบนี้จะกล่าวถึงลักษณะเป้าหมาย ที่หลายครั้งบุคคลรู้สึกถึงความยากในการไปสู่เป้าหมายนั้น โดยนักปรัชญา De Spinoza (1677) กล่าวว่า “การ

จะได้มาซึ่งสิ่งที่ดีพร้อมเป็นเรื่องยาก เพราะมันเป็นของที่หายาก” คำพูดนี้สื่อให้บุคคลต้องใช้ความพยายามที่มากเพื่อจะได้มาซึ่งสิ่งที่ดีพร้อม โดย Waterman (2005) พบความเชื่อมโยงทางบวก ระหว่างระดับความพยายามกับสุขภาวะทางจิต

5. การตั้งใจทำอย่างเต็มที่ (Intense Involvement in Activities) องค์ประกอบนี้จะพูดถึงความตั้งใจในการไปสู่เป้าหมายที่บุคคลตั้งไว้ โดย Waterman และคณะ (1993b; Waterman และคณะ, 2003, 2008) พบสุขภาวะทางจิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับความตั้งใจ

6. ความเพลิดเพลินในการแสดงพฤติกรรม เพราะเป็นการแสดงความเป็นตัวตน (Enjoyment of Activities as Personally Expressive) สิ่งหนึ่งที่สำคัญของแนวคิดนี้คือการ การที่บุคคลยอมรับตัวเอง และอยู่กับตัวตนได้อย่างมีความสุข โดยที่สามารถแสดงความเป็นตัวตนได้อย่างสะดวกใจ บุคคลที่สุขภาวะทางจิตสูงจะเป็นบุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเอง และแสดงตัวตนของตนให้คนอื่นรับรู้อยู่เสมอ ในทางกลับกันบุคคลที่ได้คะแนนต่ำจะมีการแสดงออกที่น้อยกว่า

Ryff (1989) และ Waterman (1992) ให้ความสนใจในสุขภาวะทางจิต แบบ Eudaimonic หรือความสุขที่เกิดขึ้นจากภายใน อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้วิจัยพิจารณาองค์ประกอบย่อยของสุขภาวะทางจิตทั้ง 2 แนวคิด พบว่าองค์ประกอบย่อยของ Ryff (1989) ซึ่งแบ่งองค์ประกอบย่อยออกเป็น 6 องค์ประกอบได้แก่ การยอมรับตนเอง (Self-Acceptance) การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น (Positive Relations with Others) ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) ความสามารถในการจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ (Environmental Mastery) การมีจุดมุ่งหมายในชีวิต (Purpose in Life) และการมีความงอกงามในตน (Personal Growth) ในขณะที่แนวคิดของ Waterman (2010) ได้แบ่งองค์ประกอบย่อยออกเป็น 6 องค์ประกอบดังนี้ การค้นพบตัวเอง (Self-discovery) การรับรู้การพัฒนาศักยภาพที่ดีที่สุดของเรา (Perceived Development One's Best Potential) การรับรู้ถึงเป้าหมาย และความหมายของชีวิต (A Sense of Purpose and Meaning in Life) ความพยายามอย่างตั้งมั่น เพื่อจะไปให้ถึงความดีพร้อม (Investment of Significant Effort in Pursuit of Excellence) การตั้งใจทำอย่างเต็มที่ (Intense Involvement in Activities) และ ความเพลิดเพลินในการแสดงพฤติกรรม เพราะเป็นการแสดงความเป็นตัวตน (Enjoyment of Activities as Personally Expressive)

จะเห็นได้ว่าแนวคิดสุขภาวะทางจิตของ Waterman (2010) มีความเฉพาะเจาะจง และใหม่กว่าแนวคิดของ Ryff ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดสินใจเลยแนวคิดของ Waterman (2010) ในการศึกษาครั้งนี้

2.5 ผลกระทบของสุขภาวะทางจิตกับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization) คาดการณ์ว่า 20% ของวัยรุ่นประสบปัญหาด้วยโรคซึมเศร้า และวิตกกังวล (WHO, 2012) จากการทบทวนวรรณกรรมแสดงให้เห็นว่า ความผิดปกติทางจิตนั้นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี (Fergusson, Boden, และ Horwood, 2011; Gilman, Kawachi, Fitzmaurice, และ Buka, 2002) Mehler-Wex และ Kochi (2008) ชี้ให้เห็นว่า 80% ของเด็กและวัยรุ่นที่ป่วยด้วยโรคซึมเศร้า จะมีแนวโน้มกลับมาเป็นโรคซึมเศร้าอีกในผู้ใหญ่ โรคซึมเศร้าในผู้ใหญ่เช่นกัน ซึ่งสาเหตุอาจเกิดจากสภาพแวดล้อมในครอบครัวในช่วงแรกของชีวิต (Gilman และคณะ, 2002; Gilman, Kawachi, Fitzmaurice, และ Burka, 2003) Fergusson, Boden, และ Horwood (2011) มองว่าข้อมูลของการศึกษาในปัจจุบันได้เสนอว่า โรคซึมเศร้าในคนรุ่นใหม่ นั้น อาจส่งผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตและกันพัฒนาทางด้านสังคมของเขา ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดโรคทางจิตเภทต่อไปในอนาคต เช่นโรคซึมเศร้าในช่วงต้นของชีวิตอาจส่งผลกระทบต่อความผิดปกติทางจิตต่อมาในวัยผู้ใหญ่ เช่น โรควิตกกังวล, โรคความผิดปกติทางด้านพฤติกรรม, และการใช้สารเสพติด (Barrera, Torres, และ Munoz, 2007; Fergusson และคณะ, 2011) และอาจนำไปสู่ความคิดฆ่าตัวตายในเด็กและวัยรุ่นที่มีโรคซึมเศร้า เพราะวัยรุ่นที่มีโรคซึมเศร้าอยู่เป็นประจำทำให้เกิดความเครียดสะสมจนรู้สึกว่าจะไม่สามารถทนได้ และอาจหาทางออกด้วยการตัดสินใจฆ่าตัวตายได้ (Jellinek และ Snyder, 1998)

3. การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiative)

การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiative หรือ PGI) เป็นหนึ่งในแนวคิดของจิตวิทยาเชิงบวก (Positive psychology) ซึ่งเป็นแนวคิดจิตวิทยาตะวันตกสมัยใหม่ที่ยึดเอาจุดแข็งของมนุษย์เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เป็นศาสตร์ทางเลือกใหม่ที่มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์ให้เป็นผู้มีความสุข จากพื้นฐานของการพัฒนาตนเอง (Snyder และ Shane, 2002)

การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiative หรือ PGI) มีความเชื่อพื้นฐานมาจากความสุขจากภายใน หรือ Eudaimonia (Robitschek และ Keyes, 2009) ซึ่งคำว่า Eudaimonia เป็นภาษากรีกที่สามารถแปลได้หลากหลายวิธี รวมถึงการพัฒนาศักยภาพ สามารถอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างราบรื่นโดยที่ตนมีความสุข (Kashdan, Biswas-Diener, และ King, 2008) และการตระหนักรู้ถึงศักยภาพของตน (Deci และ Ryan, 2008) Robitschek (1998) ให้ความหมายการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่มีการตื่นตัวและตั้งใจทำพฤติกรรมที่ทำให้ตัวเองเจริญงอกงามอยู่เสมอ ซึ่งกระบวนการนี้ต้องอาศัยความคิดของบุคคลในการสนับสนุนและช่วยเหลือพฤติกรรมอันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองได้ นอกจากในการ

พัฒนาตนยังอาศัยพฤติกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับความคิดและเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ Robitschek (1998) กล่าวว่าบุคคลที่มีค่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนสูงนอกจากจะรับรู้ว่าการบวนการพัฒนาตนเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นไปตามกาลเวลาแล้ว บุคคลนั้นยังเข้าไปควบคุมกระบวนการนั้น และมองหาโอกาสที่จะพัฒนาตัวเองอีกด้วย

การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นกระบวนการที่บุคคลการมองหาประสบการณ์ที่จะทำให้ตนเติบโตอยู่เสมอ ซึ่งการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนนี้เป็นการพัฒนาบุคคลทั้งทางด้านความคิด พฤติกรรม ทักษะ และกำลังใจ (Robitschek, Ashton, Martinez, Murrey และ Shotts, 2009) เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลที่มีค่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนต่ำ บุคคลที่มีค่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนสูงได้รับรายงานว่าจะสามารถปรับตัวต่อปัญหา และจัดการกับปัญหาได้อีกทั้งยังมองปัญหานั้นเป็นหนทางในการพัฒนาตน (Robitschek และ Cook, 1999)

การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiative) นั้นมีองค์ประกอบหลักใหญ่ 2 องค์ประกอบด้วยกัน ด้านแรกคือการเปลี่ยนแปลงภายในบุคคล (Intra-Individual Change) ได้แก่ระดับความคิด พฤติกรรม และการตระหนักรู้ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อบุคคลเมื่อได้รับประสบการณ์ทางบวก เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้จะนำไปสู่กับ การบรรลุถึงศักยภาพของตน (Self-Actualization) ด้านที่สองมองว่าการงอกงามนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากความตั้งใจของบุคคลเอง โดยมีเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ซึ่งการพัฒนาความงอกงามนั้นมีความต่างไปจากการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้ตั้งใจอย่างมีคุณภาพ งานวิจัยคาดว่าบุคคลที่เปลี่ยนแปลงอย่างไม่ได้ตั้งใจนั้นจะมีการรับรู้ความสามารถของตนที่ต่ำกว่าบุคคลที่ตั้งใจเปลี่ยนแปลงด้วยตนเอง (Robitschek, 2012)

ดังนั้นสามารถสรุปสั้นๆได้ว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน คือทฤษฎีที่มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาตนเอง ซึ่งพบว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนนั้นจะส่งผลต่อสุขภาวะทางจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้ให้คำปรึกษามุ่งพัฒนาในเรื่องของความตั้งใจวางแผนในการพัฒนาของผู้ที่มารับบริการ ผู้รับบริการนั้นอาจเกิดการพัฒนาสุขภาพจิตของเขาได้อย่างเหมาะสม (Robitschek และ Keyes, 2009) เพราะการมองปัญหาว่าเป็นโอกาสในการพัฒนานั้นเป็นการมองปัญหาที่ตรงกันข้ามกับการมองปัญหาที่อาจจะนำไปสู่โรคซึมเศร้าได้ ดังนั้นการพัฒนาความงอกงามจึงถูกคาดหวังว่าเป็นการพัฒนาที่สามารถยับยั้งการพัฒนาของโรคซึมเศร้า และโรคทางจิตเภทอื่น ผ่านกลไกทางความคิดได้ (Robitschek, Ashton, Sperring และ Nathaniel, 2012)

3.1 ความหมายของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

Robitschek (1998) นิยามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่อาศัยความมุ่งมั่นตั้งใจของบุคคลในการรับรู้ตนเอง มีการวางแผน และหาแนวทางที่จะสนับสนุน และการลงมือทำเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น

ดังนั้นข้อสรุปความหมายของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของบุคคล โดยที่ตนรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงและโอกาสนั้น อีกทั้งยังเข้ามามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงนั้นอย่างตั้งใจ มีการวางแผน และใช้ทรัพยากรรอบตัวอย่างสูงสุดจนประสบความสำเร็จ ซึ่งการที่บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมนั้น แสดงให้เห็นว่าเขามีความใส่ใจและยอมรับในตัวเองได้ ซึ่งจะส่งผลให้เขาเป็นบุคคลที่รู้จักหน้าที่ และทำมันได้อย่างเหมาะสม

3.2 ความแตกต่างระหว่างความงอกงามแห่งตน และ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

ความแตกต่างระหว่างความงอกงามแห่งตน (Personal Growth) และการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiative) มีความแตกต่างกันโดยการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนจะมีความเฉพาะเจาะจงในการพัฒนามากกว่าความงอกงามแห่งตน ซึ่งเมื่อสังเกตถึงองค์ประกอบภายในของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนที่แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบคือ ความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง (Readiness for Change) การวางแผน (Planfulness) การใช้แหล่งทรัพยากร (Using Resource) และ การกระทำอย่างตั้งใจ (Intentional Behavior) จะพบว่า การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนจะมีการเรียงลำดับการพัฒนาเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน ในขณะที่ (Arkoff, 1988) ได้ให้ความหมายความงอกงามแห่งตนว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของบุคคล ที่เป็นไปตามทิศทางที่บุคคลนั้นปรารถนา

3.3 กลไกริเริ่มการพัฒนาความงอกงามแห่งตน

Robitschek (1998) ได้แบ่งแยกกลไกของการเกิดการริเริ่มการพัฒนาความงอกงามแห่งตนออกเป็นปัจจัย 3 ปัจจัยด้วยกันคือ

1. พัฒนาการ (Developmental) เป็นความงอกงามที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติของบุคคลนั้น ไม่ต้องอาศัยความรู้หรือความตระหนักรู้ใดๆ เช่นความซับซ้อนในความคิดของเด็ก ที่เมื่อมีอายุมากขึ้น จะมีการรับรู้ที่ซับซ้อนขึ้น ซึ่งจะเชื่อมโยงกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม
2. สิ่งแวดล้อม (Environmental) เปรียบเสมือนตัวแปรภายนอกที่เราควบคุมไม่ได้ เช่น วิธีการเลี้ยงดู สังคม ครอบครัว เป็นต้น ซึ่งปัจจัยสิ่งแวดล้อมนี้จะส่งผลต่อการพัฒนาการ เพราะ

Robitschek (2007) พบจากการศึกษาว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนนั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างชัดเจนกับความสุข และมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างชัดเจนกับอารมณ์ทางลบ อย่างไรก็ตาม Robitschek กล่าวว่าอารมณ์ทางลบก็สามารถเป็นเครื่องผลักดันให้บุคคลเกิดการริเริ่มความงอกงามได้ เพราะบุคคลที่มีอารมณ์ทางลบบ่อยมากที่จะป้องกันความสุข และลดพื้นที่อารมณ์ทางลบได้ ดังนั้นจึงเกิดการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

3. ความตั้งใจในการเปลี่ยน (Intentional Process) ยิ่งบุคคลมีความตั้งใจมากเท่าไร ประสบความสำเร็จในการงอกงามก็มีมากเท่านั้น เพราะนั่นหมายถึงเราจะมีสติและตั้งใจกับการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ในทางกลับกันถ้าเรามีความตั้งใจน้อย เราก็จะสติและตั้งใจกับการเปลี่ยนแปลงน้อยลงนั่นเอง

โดยการทำงานของปัจจัยทั้ง 3 จะเริ่มจากการทำงานควบคู่กันระหว่างปัจจัย 2 ปัจจัยแรกก่อน ได้แก่ พัฒนาการ และ สิ่งแวดล้อม ยกตัวอย่างเช่น บุคคลเกิดมาในครอบครัวหนึ่ง ได้รับการปลูกฝังความเชื่อ การให้คุณค่า และทัศนคติของบุคคล ในขณะที่ตัวของบุคคลเองก็มีพัฒนาการ ความคิดและการรับรู้ของตนไปพร้อมๆ กันด้วย ซึ่งบุคคลอาจจะมีการให้น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยทั้ง 2 ด้านที่ไม่เท่ากัน ซึ่งอาจนำไปสู่การขัดแย้งภายในและภายนอกได้ ดังนั้นการพัฒนาความงอกงามของตนจึงเกิดขึ้น โดยมีปัจจัยที่ 3 หรือ กระบวนการของความตั้งใจคอยกำหนดอีกทีหนึ่ง

3.4 การพัฒนามาตรวัดการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (Personal Growth Initiative Scale-II)

Robitschek (2012) ได้พัฒนามาตรวัดการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน หรือ Personal Growth Initiative Scale-II และได้แบ่งองค์ประกอบของการจัดการการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนออกเป็น 4 องค์ประกอบด้วยกัน ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 มีความสอดคล้องกันแต่ละองค์ประกอบดังนี้

1. ความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง (Readiness for Change) หรือความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเอง เมื่อโอกาสมาถึง
2. การวางแผน (Planfulness) หมายถึง การวางแผน แสวงหาวิธีการเพื่อให้บุคคลเกิดการพัฒนาและเติบโตหลังจากมีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงนั้น
3. การใช้แหล่งทรัพยากร (Using Resource) หมายถึง การสนับสนุนจากแหล่งสนับสนุนหรือตัวช่วยจากปัจจัยภายนอกของตัวบุคคลเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาของบุคคล ซึ่งจะมองหาความช่วยเหลือหากจำเป็น เมื่อบุคคลมีการวางแผนในการพัฒนาตนเรียบร้อยแล้ว

4. การกระทำอย่างตั้งใจ (Intentional Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่เป็นการกระทำอย่างตั้งใจเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนา หลังจากที่คุณบุคคลมีการเตรียมตัววางแผน และมีแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นในการพัฒนาแล้ว

Robitschek (2012) ได้แบ่งตัวแปรทั้ง 4 ออกเป็น 2 มิติด้วยกัน คือด้านความคิด ได้แก่ ความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง (Readiness for Change) และ การวางแผน (Planfulness) มิติที่ 2 คือ ด้านพฤติกรรม ได้แก่ การใช้แหล่งทรัพยากร (Using Resource) และ การกระทำอย่างตั้งใจ (Intentional Behavior) ซึ่งจากการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบุคลิกภาพจากวัยรุ่นไปสู่ช่วงวัยผู้ใหญ่ ตอนต้น พบว่าทั้ง 4 ด้านนั้นสามารถนำไปทำนายกระบวนการการสร้างบุคลิกภาพของบุคคลได้อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยพบว่าตัวแปรทั้ง 4 ของ Robitschek (2009) นั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตัวเอง (Self-Esteem) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับโรคซึมเศร้า (Depression) จากการวิเคราะห์เส้นทางเพื่อไปสู่ผล (Path Analysis) พบว่าการวางแผน (Planfulness) เป็นตัวแปรที่ดีที่สุดในการทำนายผล ซึ่งตรงกับที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะแก่ผู้ให้คำปรึกษาว่าควรให้ความสำคัญกับการวางแผนเป็นพิเศษเพราะจะเป็นปัจจัยที่ช่วยให้บุคคลมีแนวทางที่สามารถปฏิบัติได้ อันจะส่งผลสู่การประสบความสำเร็จ นำไปสู่สุขภาวะที่ดี และการปรับตัวที่เหมาะสม

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการริเริ่มพัฒนาความองกามแห่งตน กับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่าง ผู้ปกครอง

วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านจากเด็กไปผู้ใหญ่ ตัวแปรการพัฒนาความองกาม (Personal Growth Initiative) จึงถูกมองว่าตัวแปรสำคัญตัวแปรหนึ่งที่จะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านนี้ เพราะมีการวางแผนสำหรับอนาคตและทำตามแผนที่วางไว้อย่างตั้งใจ อันเป็นหัวใจหลักในการพัฒนานี้ (Luyckx, Lens, Smits, และ 2010; Seginer และ Noyman, 2005) การริเริ่มพัฒนาความองกามแห่งตนจึงถูกเชื่อว่าจะส่งผลให้บุคคลมีอนาคต และแนวทางที่จะไปถึงเป้าหมายอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น (Shorey, Little, Snyder, Kluck, และ Robitschek, 2007)

Robitschek และ Kashubeck (1999) พบว่าเมื่อบุคคลมีค่าการริเริ่มพัฒนาความองกามแห่งตนที่สูงจะเชื่อมโยงทางบวกกับสุขภาวะ และเชื่อมโยงทางลบกับความเครียด รวมทั้ง โรคซึมเศร้า และวิตกกังวลด้วย (Hardin, Bayer, Nixon and Robitschek, 2003) ได้กล่าวถึงคำอธิบายที่หลากหลายเกี่ยวกับการค้นพบความสัมพันธ์ข้างต้นที่กล่าวว่า การริเริ่มพัฒนาความองกามแห่งตน อาจจะสามารถป้องกันการเกิดของโรคที่เกี่ยวข้องกับความเครียด อาจลดระดับของความเครียดที่บุคคลประสบ หรือ อาจช่วยให้บุคคลฟื้นตัวจากความเครียด เพราะการมองว่าปัญหานั้นเป็นโอกาสในการ

พัฒนาตน ยกตัวอย่างเช่น เมื่อบุคคลที่มีค่าการริเริ่มพัฒนาความองกงามแห่งตนสูงจะสามารถหาทางรับมือกับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียดได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งรู้สึกมั่นใจว่าตนจะสามารถจัดการปัญหานั้นได้ ส่งผลให้เขารู้สึกเครียดน้อยลงเมื่อเทียบกับบุคคลที่มีการริเริ่มพัฒนาความองกงามแห่งตนที่ต่ำกว่า ซึ่งตัวอย่างนี้ได้ก่อให้เกิดการอนุมาน 2 ข้อคือ หนึ่งการริเริ่มพัฒนาความองกงามแห่งตนอาจจะเป็นตัวแปรส่งผ่านที่จะบรรเทาความเครียดระหว่างเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อความเครียดของบุคคล และสองความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาอาจจะเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างความสัมพันธ์ของการริเริ่มพัฒนาความองกงามแห่งตนและ ความเครียด

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง

Emery (1982) ศึกษาพบว่า การรับรู้ของเด็กถึงการขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองจะส่งผลให้วัยรุ่นมีปัญหาในเรื่องการปรับตัว จากการค้นพบนี้ ส่งผลให้มีนักวิจัยมากมายที่หันมาศึกษาต่อยอดในเรื่องของการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองที่จะส่งผลต่อการปรับตัวในวัยรุ่น Turner และ Kopiec (2006) ทำการศึกษาปัญหานี้โดยมุ่งเน้นศึกษาการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองในด้านความถี่ที่ผู้ปกครองขัดแย้งกัน ความรุนแรงของความขัดแย้ง การแก้ปัญหาต่อความขัดแย้ง เพราะนักวิจัยเชื่อว่าจะเป็นตัวทำนายถึงตัวเด็ก เช่น Grych และ Fincham (1990) พบว่า ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นบ่อย มีความรุนแรง และจัดการไม่ได้จะนำไปสู่การปรับตัวที่ไม่ดีของเด็ก นอกจากนี้ยังมีการศึกษาที่ค้นพบข้อเชื่อมโยงระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง และอารมณ์ของวัยรุ่นว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองจะเพิ่มความเสี่ยงให้วัยรุ่นเกิดภาวะซึมเศร้า (Sheeber, Hops, Alpert, Davis, และ Andrews, 1997) อีกทั้งยังมีการค้นพบว่าการหย่าร้างไม่ได้เป็นการยุติความขัดแย้งในผู้ปกครอง งานวิจัยของ Kline, Johnston, และ Tschann (1991) พบว่าถึงแม้ว่าจะมีการหย่าร้างเกิดขึ้นแล้ว แต่ถ้าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองยังมีอยู่ อาจส่งผลร้ายลงกว่าเดิม ซึ่งย่อมส่งผลต่อสุขภาพทางจิตของวัยรุ่นในทางลบ และยังคงพบว่าวัยรุ่นที่ครอบครัวหย่าร้าง มีสุขภาพทางจิตที่ไม่แตกต่างกับวัยรุ่นที่มีการรับรู้ถึงความขัดแย้งในผู้ปกครองที่ยังไม่ได้หย่าร้าง ดังนั้นการหย่าร้างจึงไม่ใช่ทางออกที่จะแก้ปัญหาการรับรู้ของวัยรุ่นถ้าผู้ปกครองยังไม่สามารถหาทางออกที่เหมาะสมระหว่างกันได้ (Amato and Keith, 1991)

Bickham และ Fiese (1997) ได้พัฒนาแบบสอบถาม Children's Perceptions of Interparental Conflict Scale (CPIC) ของ Grych, Seid, และ Fincham (1992) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ใช้กับเด็ก โดย Bickham และ Fiese (1997) ได้พัฒนาแบบสอบถามเพื่อใช้ในกลุ่ม

วัยรุ่นตอนปลาย โดยกลุ่มตัวอย่างคือวัยรุ่นอายุระหว่าง 17-21 ปี จำนวน 215 คน ผลการวิจัยพบว่า ค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นตอนปลายมีว่าค่าความเที่ยง ค่าความตรงภายใน และค่า CITC ที่ดี และสามารถนำแบบสอบถาม Children's Perceptions of Interparental Conflict Scale (CPIC) ไปใช้กับกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายได้

Davern, Staiger และ Luk (2005) ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ความขัดแย้งในวัยรุ่นกับปัญหาการปรับตัวของพวกเขา ซึ่งการวิจัยนี้ศึกษามุมมองการขัดแย้งกันระหว่างผู้ปกครองของทั้งเด็กและผู้ปกครอง โดยกลุ่มตัวอย่างคือวัยรุ่น 62 คน และผู้ปกครอง 62 คน จากการศึกษาพบว่าไม่มีความแตกต่างในการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของทั้งวัยรุ่นและผู้ปกครอง แต่ผู้วิจัยพบว่าการรับรู้ของเด็กเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองจะเป็นตัวทำนายที่ดีในการศึกษาเกี่ยวกับปรับตัวทางด้านจิตใจของวัยรุ่นต่อไป

Shelton และ Harold (2008) ได้ทำการวิจัยที่ศึกษาความเชื่อมโยงของตัวแปร 3 ตัว คือตัวแปรด้านการประเมินความคิดและจัดการปัญหาของวัยรุ่น ตัวแปรการขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง และตัวแปรที่เกี่ยวกับผลกระทบทางอารมณ์ โดยกลุ่มตัวอย่างคือวัยรุ่นจำนวน 252 คน (อายุ 11-12 ปี) จากการศึกษาพบว่าวิธีการประเมินและจัดการของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับอาการภายใน และปัญหาภายนอกของพวกเขา ในด้านเพศกับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง เด็กผู้ชายจะมีความพยายามแก้ไขปัญหา ในขณะที่เด็กผู้หญิงจะมีแนวโน้มโทษตัวเองและประเมินความขัดแย้งนั้นว่าเป็นภัยคุกคาม

Butt, Asif, Yahya, Fazli และ Hania (2014) ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองในเด็ก และความคิดการจัดการอารมณ์ของเขา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุ 9-12 ปี ในประเทศปากีสถาน จากการศึกษาพบว่าความคิดการจัดการอารมณ์เป็นตัวทำนายอย่างมีนัยสำคัญ ($B=.35, t=.19, p<.00$) ซึ่งพบว่าเด็กผู้หญิงจะไม่ได้รับผลจากความขัดแย้งอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่เด็กผู้ชายจะมีได้รับผลอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งการขัดแย้งของผู้ปกครองนี้อาจนำไปสู่โรคพยาธิสภาพของเด็กหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในอนาคต

4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสุขภาวะทางจิต

Keyes, Shmotkin และ Ryff (2002) ได้ทำการศึกษาศึกษาความแตกต่างระหว่างสุขภาวะเชิงอัตวิสัย (Subjective Well-Being) และสุขภาวะจิตทางจิต (Psychological Well-Being) โดยกลุ่มตัวอย่างคือคนอเมริกันจำนวน 3032 คน อายุระหว่าง 25-74 ปี พบว่าบุคคลจะมีสุขภาวะเชิงอัตวิสัย และสุขภาวะทางจิตสูงเมื่อมีอายุ การศึกษา ความเปิดเผยที่สูง และจะต่ำเมื่อบุคคลมีอาการทางประสาท อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการเปรียบเทียบกับ บุคคลที่มีค่าสุขภาวะทางจิตที่สูงกว่าบุคคลที่มีสุขภาวะ

เชิงอัตวิสัย บุคคลนั้นจะมีลักษณะที่ อ่อนเยาว์กว่า มีการศึกษาที่ดีกว่า และมีการเปิดรับประสบการณ์มากกว่า

Partoa และ Besharatb (2011) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสติ, สุขภาวะทางจิต และ ความเครียด โดยมีความเป็นตัวของตัวเอง และการควบคุมเป็นตัวแปรส่งผ่าน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 717 คน ซึ่งพบว่า สติมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 กับความเครียด และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 กับสุขภาวะทางจิต ความเป็นตัวของตัวเองเป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างสติกับสุขภาวะทางจิตกับความเครียด ในขณะที่การควบคุมตัวเองเป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างสติกับสุขภาวะทางจิตเท่านั้น

Caroli และ Sagone (2014) ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถทั่วไป กับสุขภาวะทางจิตในวัยรุ่นชายอิตาลีในช่วงอายุระหว่าง 14-18 ปี ซึ่งจากการศึกษาพบว่าตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กัน และเด็กผู้ชายมีการแสดงออกในการรับรู้ความสามารถทั่วไป และสุขภาวะทางจิตได้ดีกว่าเด็กผู้หญิง

Aka และ Gencoz (2014) ได้ทำการศึกษาหาความเชื่อมโยงระหว่าง วิธีการเรียนรู้ การยอมรับและการควบคุมอารมณ์ และ สุขภาวะทางจิต โดยศึกษาเกี่ยวกับโรคย้ำคิดย้ำทำ และโรควิตกกังวล จากการศึกษาพบว่าการปฏิเสธการเลี้ยงดู การเก็บกด มีการเชื่อมโยงกับโรควิตกกังวลทางสังคม ในขณะที่การเลี้ยงดูแบบปกป้องมากเกินไป การเก็บกด ไปมีการเชื่อมโยงกับโรคย้ำคิดย้ำทำ

Sagone และ Caroli (2014) ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาวะ และ ความสามารถในการฟื้นพลัง (Resilience) ในวัยรุ่นตอนกลาง และตอนปลาย โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 224 คน จากการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง 2 ตัวแปร และชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นที่มีตัวแปรทั้งสองสูงจะสามารถหาวิธีการในการตอบสนองความต้องการของตนเอง, มองว่าตัวเองกำลังพัฒนา และพึงพอใจในตัวเอง

นงลักษณ์ บุญไทย (2539) พบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับสุขภาวะทางจิต โดยพบว่ารายได้ต่ำมีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิต

วิมลรัตน์ อิศรางกูล ณ อยุธยา (2541) พบว่าการเผชิญความเครียดแบบมุ่งแก้ไขปัญหามีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิต และพบว่าการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาทำให้สุขภาวะทางจิตลดลง

4.3 งานวิจัยเกี่ยวกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

Robitschek และ Cook (1999) ได้ศึกษาอิทธิพลของการริเริ่มพัฒนาความงอกงาม และวิธีการจัดการในการสำรวจอาชีพและอัตลักษณ์ทางอาชีพ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 205 คน จากการศึกษาพบว่าการพัฒนาความงอกงามเป็นการทำนายการสำรวจสภาพแวดล้อม และอัตลักษณ์ทางอาชีพ และวิธีการจัดการเป็นตัวทำนายการสำรวจตัวเอง และยังพบว่าสภาพแวดล้อมยังสามารถเป็นตัวทำนายการเข้าใจตัวเองได้

Hardin, Bayer, Nixon และ Robitschek (2003) ได้ศึกษาบทบาทของการริเริ่มการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน ต่อการสับสนในตนและความเครียด ซึ่งพบว่าการริเริ่มการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด ผลจากการวิจัยเสนอว่าคนที่ค่าการริเริ่มการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนสูง จะสามารถหลีกเลี่ยงความเครียดได้ดี เพราะเข้าใจกับปัญหาได้ที่เกิดขึ้นและไม่เครียดเกินจำเป็น

Shorey, Little, Snyder, Kluck และ Robitschek (2007) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบแบบทดสอบ Personal Growth Initiative Scale (PGIS; Robitschek, 1998) และแบบทดสอบ Hope Scale ของ Snyder (1991) เนื่องจากมีแบบทดสอบในแนวความคิดจิตวิทยาเชิงบวกที่มากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาโครงสร้างของแบบทดสอบทั้ง 2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 378 คน ผลจากการวิจัยพบว่าแบบทดสอบทั้ง 2 มีโครงสร้างที่แตกต่าง แต่มีความเกี่ยวข้องกัน (zero order $r = 0.65$; latent $r = 0.84$)

Robitschek และ Keyes (2009) ได้ทำการศึกษาการเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้าง 2 โครงสร้าง คือโครงสร้างของสุขภาวะทางจิตของ Keyes (2002) และ การริเริ่มการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนของ Robitschek (1998) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 467 คน จากการศึกษาพบว่าการพัฒนาความงอกงามนั้นเป็นตัวทำนายสุขภาวะของ Keyes ได้

Robitschek, Ashton, Sperring, Geiger, Byers, Schotts และ Thoen (2012) ได้พัฒนามาตรวัด Personal Growth Initiative Scale-II (PGIS-II) แทนมาตร Personal Growth Initiative Scale (PGIS) มาตรฐานเดิม เนื่องจาก PGIS ยังไม่มีมิติที่จะอธิบายผลในหลายๆด้าน ผู้วิจัยจึงพัฒนามาตรวัดนี้ขึ้นโดยนำมาตรฐานจากมาตรวัดเดิม มีการปรับเปลี่ยนข้อคำถาม ลดข้อคำถามให้เหมาะสมมากขึ้น นั้นทำการทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง และ เพิ่มมิติของแบบทดสอบออกเป็น 4 มิติด้วยกันคือ ความพร้อมที่จะเปลี่ยน การวางแผน การใช้ทรัพยากรที่มี และความตั้งใจที่จะพัฒนาเปลี่ยนแปลง

Luyckx และ Robitschek (2014) ศึกษาอัตลักษณ์ และการพัฒนาการริเริ่มการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนโดยผู้วิจัยมองการพัฒนาอัตลักษณ์แห่งตนว่าเป็นสิ่งที่วัยรุ่นต้องประสบตลอด

ระยะเวลาที่ต้นเป็นวัยรุ่นจนถึงวัยผู้ใหญ่ งานวิจัยนี้ใช้การริเริ่มการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน เป็นตัวทำนายกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ และ สํารวจอัตลักษณ์ว่าเป็นตัวกลางระหว่างการริเริ่มการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนกับความเชื่อมั่นในตนเองและโรคซึมเศร้า ผู้วิจัยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 551 คน จากการศึกษาพบว่าบุคคลอัตลักษณ์แห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างการริเริ่มการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนกับการเห็นคุณค่าในตัวเองและโรคซึมเศร้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบสหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตของนิสิตนักศึกษา โดยมีการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองเป็นตัวแปรต้น และสุขภาวะทางจิตของนิสิตนักศึกษาเป็นตัวแปรตาม มีตัวแปรการพัฒนาความงอกงามเป็นตัวแปรส่งผ่าน มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาตรีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี ทั้งเพศชายและหญิง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นิสิตปริญญาตรีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ถึง 6 ทั้งเพศชายและหญิง ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) เกณฑ์คัดออก คือ กลุ่มตัวอย่างมีบิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตก่อนกลุ่มตัวอย่างอายุ 7 ปีเนื่องจากตามแนวคิด ของ Piaget (Inhelder และ Piaget, 2013) ที่กล่าวว่า เด็กจะพัฒนาความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล (Concrete operation) หลังจากอายุ 7 ปี ซึ่งก่อนหน้านี้เด็กอาจจะไม่เข้าใจถึงการขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองได้

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*power ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดค่า effect size ในการคำนวณที่ Medium effect ค่า alpha= เท่ากับ 0.05 และค่า power เท่ากับ 0.95 จากการคำนวณพบว่า โปรแกรม G*power บ่งชี้จำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำไว้ขั้นต่ำ 107 คน แต่อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลกับนิสิต 400 คน เพื่อป้องกันการขาดหายของข้อมูล และเพื่อเพิ่มอำนาจการทำนายทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามสุขภาวะทางจิต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

การพัฒนาเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร

แบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตรที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะตอบรายงานตนเอง (Self-report) ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาตรวจสอบคุณภาพและได้พัฒนาแบบสอบถามต่อจากแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร ที่พัฒนาโดยกิตติคุณ ชัยฤทธิ์, เทพประทาน สีดาบุตร และ ศุภณัฐ รอดหลง (2558) เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างมากยิ่งขึ้น

การตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ ผู้ตอบแบบสอบถามสำรวจตนเองในแต่ละข้อว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยมากเพียงใดในแต่ละสถานการณ์โดยให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ตรงกับตัวเลือกตามลำดับความมากน้อยที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อมีตัวเลือกดังนี้

1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
2	หมายถึง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	เฉยๆไม่ใช่ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย
4	หมายถึง	ค่อนข้างเห็นด้วย
5	หมายถึง	เห็นด้วย

แบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร หรือ Children's Perception of Interparental Conflict Scale: CPIC มีข้อกระทงทั้งหมด 46 ข้อ โดยจะแบ่งองค์ประกอบออกเป็น 3 องค์ประกอบคือลักษณะในความขัดแย้ง (Conflict properties) ความคุกคาม (Threat) และ การโทษตนเอง (Self-blame) โดยแบ่งองค์ประกอบย่อยออกเป็น 9 องค์ประกอบดังนี้

1. ความเข้ม (Intensity) หมายถึง ระดับของผลกระทบทางลบหรือการแสดงออกซึ่ง การมุ่งร้ายระหว่างพ่อแม่ จำนวน 4 ข้อ
2. ความถี่ (Frequency) หมายถึง ความถี่ในการเกิดความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ จำนวน 4 ข้อ
3. การแก้ปัญหา (Resolution) หมายถึง วิธีการที่พ่อและแม่ใช้ในการจัดการความขัดแย้ง จำนวน 4 ข้อ
4. ความรู้สึกว่าถูกคุกคาม (Perceive Threat) หมายถึง การรับรู้ความรู้สึกว่าถูกข่มขู่หรือคุกคามจากความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ จำนวน 4 ข้อ
5. ความสามารถในการจัดการปัญหา (Coping Efficacy) หมายถึง การตอบสนองต่อความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ในเด็ก จำนวน 4 ข้อ
6. การกล่าวโทษตนเอง (Self-Blame) หมายถึง การรับรู้สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่มาจากตัวเด็กเอง จำนวน 3 ข้อ
7. เนื้อหา (Content) หมายถึง เนื้อหาของความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ จำนวน 3 ข้อ
8. ความเสถียร (Stability) หมายถึง การที่เด็กรับรู้ถึงความสม่ำเสมอของสาเหตุของปัญหา ระหว่างพ่อแม่ จำนวน 4 ข้อ
9. ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ และลูก (Triangulation) หมายถึง การรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวเด็กกับพ่อและ/หรือแม่ในขณะเกิดความขัดแย้ง จำนวน 4 ข้อ

ข้อคะแนนทางลบ

ในแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองชุดนี้มีข้อคะแนนทางลบ 12 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 4, 7, 10, 14, 17, 21, 25, 26, 34 และ 37 โดยจะให้คะแนนสลับกับข้อกระทงทั่วไป ดังนี้ 5=1, 4=2, 3=3, 2=4 และ 1=5 โดยจะต้องแปลงคะแนนก่อน จึงนำคะแนนมาคำนวณ

ตัวอย่างข้อคำถาม

- เมื่อพ่อแม่ฉันทะเลาะกัน พวกเขามักจะหาทางแก้ได้เสมอ
- พ่อแม่ของฉันจะไม่โหมกเมื่อพวกเขาทะเลาะกัน

การแปลผลแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง

สำหรับในการคิดคะแนนนั้น จะใช้การรวมคะแนนที่ได้ในแต่ละกระทงทั้ง 46 ข้อ โดยความเป็นไปได้ของคะแนนต่ำสุดคือ 46 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 230 คะแนน ซึ่งยิ่งกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนต่ำเพียงใด ก็จะมีมีการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองที่ต่ำ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนสูงเพียงใดก็จะมีมีการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมากขึ้นตามไปด้วย

การประเมินคุณภาพเครื่องมือ

Grych, Seid, และ Fincham (1992) เป็นผู้พัฒนาแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร (CPIC) ทำการวัดความตรงและความเที่ยงสองรอบเพื่อย้ำ ความเชื่อมั่น และคุณภาพของแบบสอบถาม โดยรอบแรกใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 222 คน (ชาย 124 คน และหญิง 98 คน) กลุ่มที่สอง 114 คน (ชาย 52 คน และหญิง 62 คน) แบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร (CPIC) นั้นถูกพัฒนาโดยมีค่าความเที่ยงที่ดี ซึ่งวัดโดยสองวิธีคือ การหาความเชื่อมั่นเชิงความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) และวิธีทดสอบซ้ำ (Test-retest) มีการหาค่า Coefficient alpha ขององค์ประกอบหลักทั้ง 3 ด้านซึ่งแบบสอบถามมีค่าความสอดคล้องภายในที่ดีทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง

กิตติคุณ ซึ่งฤทัย, เทพประทาน สีดาบุตร และ ศุภณัฐ รอดหลง (2558) ได้นำแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร (Children's Perception of Interparental Conflict Scale: CPIC) ของ Grych และคณะ (1992) มาพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทนิสิตนักศึกษาไทยโดยแปลข้อกระทงของแบบสอบถามเป็นภาษาไทยด้วยวิธีการ Forward และ Backward translation เพื่อตรวจสอบความหมายของข้อกระทงให้มีความสอดคล้องกับความหมายใน พบค่า Cronbach's alpha รวมทุกด้านเท่ากับ .925 และความสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบซ้ำมากกว่า .70

ขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

ขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตรและตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามของผู้วิจัย มีดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดพร้อมทั้งทบทวนเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร เมื่อเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวัดแล้ว จากนั้นผู้วิจัยขออนุญาตไปทางผู้พัฒนามาตร เพื่อนำไปใช้ในพัฒนามาตรวัดการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตรต่อไป
2. ผู้วิจัยตรวจสอบภาษาความเหมาะสมทางภาษาของข้อกระทงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะนำไปใช้และปรับภาษาของข้อคำถามให้เหมาะสม จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับภาษาของคำถามแล้วไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ตรวจสอบ แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตาม

เนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (ครั้งที่ 1) กับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยจำนวน 100 คน เพื่อประเมินคุณภาพของข้อคำถามรายข้อโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item-total correlation) ซึ่งกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือข้อกระทง คือ จะต้องมามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่า critical r ($r = .165, df = 99, p < .05$) ผลที่ได้พบว่ามีข้อกระทงที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 9 ข้อ

3. จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งถึงภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบความเหมือนและความถูกต้องของภาษา พร้อมทั้งทำการปรับเปลี่ยนภาษาให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าใจได้เพิ่มขึ้นและนำแบบสอบถามที่ปรับเปลี่ยนภาษาแล้วไปทดลองใช้ (ครั้งที่ 2) กับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยจำนวน 100 คน เพื่อประเมินคุณภาพของข้อคำถามรายข้อโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item-total correlation) โดยกำหนดค่า critical r ที่ .165 ($df = 99, p < .05$) ซึ่งพบว่ายังคงมีข้อกระทงที่ไม่ผ่านเกณฑ์อีกจำนวน 5 ข้อ

4. ผู้วิจัยนำข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 ข้อมาตรวจสอบภาษาที่ใช้กับผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วทำข้อคู่ขนานเพิ่มเป็นจำนวน 5 ข้อ จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้ (ครั้งที่ 3) กับกลุ่มนิสิตนักศึกษาอีกจำนวน 131 คน แล้ว ประเมินคุณภาพของข้อคำถามรายข้อโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item-total correlation) โดยกำหนดค่า critical r ที่ .165, ($df = 99, p < .05$) แล้วผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อที่ CITC มากที่สุดในข้อคู่ขนานนั้น ซึ่งยังคงพบว่ายังมีข้อกระทงที่ไม่ผ่านเกณฑ์อีกจำนวน 3 ข้อ

5. จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตัดข้อกระทงจาก 49 ข้อลดลงเหลือ 46 ข้อแล้วนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง จากนั้นประเมินคุณภาพของแบบสอบถามพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของอัลฟามีค่าเท่ากับ .937 และหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยวิธีที (t -test) เพื่อพิจารณาแก้ไขและคัดเลือกข้อคำถามให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. แบบสอบถามสุขภาวะทางจิต

แบบสอบถามสุขภาวะทางจิตที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่พัฒนาโดยสมบุญ จารุเกษมทวี (2557) จากแบบสอบถามสุขภาวะทางจิตที่สร้างโดย Waterman, Schwartz, Zamboanga, Ravert, Williams, Agocha, Kim และ Donnellan (2010) มาพัฒนาต่อ ทั้งนี้แบบสอบถามสุขภาวะทางจิต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบรายงานตนเอง (self-report)

การตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ ผู้ตอบแบบสอบถามสำรวจตนเองในแต่ละข้อว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยมากเพียงใดในแต่ละสถานการณ์โดยให้ทำเครื่องหมายวงกลม (O) ตรงกับตัวเลือกตามลำดับความมากน้อยที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีค่าตั้งแต่ 1 (ไม่เห็นด้วยกับข้อความอย่างยิ่ง) จนถึง 5 (เห็นด้วยกับข้อความเป็นอย่างยิ่ง)

1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความ
3	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยและเห็นด้วยกับข้อความเท่าๆกัน
4	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความ
5	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

แบบสอบถามสุขภาวะทางจิต มีข้อกระทงทั้งหมด 20 ข้อ โดยจะแบ่งองค์ประกอบออกเป็น 6 องค์ประกอบดังนี้

1. การค้นพบตัวเอง (Self-discovery) การรู้จักตัวเอง และใช้ชีวิตตามตัวตนที่แท้จริงของเรา จะนำไปสู่การตระหนักรู้ตัวตน (Self-realization) เพราะ ก่อนที่เราจะตระหนักรู้ถึงตัวตนของเราได้นั้น เราจำเป็นต้องรู้จักตัวเองก่อน
2. การรับรู้การพัฒนาศักยภาพที่ดีที่สุดของเรา (Perceived Development One's Best Potential) การรับรู้ศักยภาพเฉพาะตนคือหนึ่งในปัจจัยที่จะช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเอง นอกจากการรับรู้ศักยภาพแล้ว ยังต้องมีการลงมือพัฒนาด้วย เพื่อการพัฒนาการที่สมบูรณ์
3. การรับรู้ถึงเป้าหมาย และความหมายของชีวิต (A Sense of Purpose and Meaning in Life) การตัดสินใจถึงเป้าหมายของชีวิต และการกำหนดคุณสมบัติที่จะตามมาเป็นส่วนสำคัญ ในการไปสู่เป้าหมายที่ตนคาดหวัง
4. ความพยายามอย่างตั้งมั่น เพื่อจะไปให้ถึงความดีพร้อม (Investment of Significant Effort in Pursuit of Excellence) บุคคลต้องใช้ความพยายามที่มาก เพื่อที่จะให้มาซึ่งสิ่งที่ดีพร้อม การตั้งใจทำอย่างเต็มที่ (Intense Involvement in Activities) เมื่อบุคคลได้ลงมือกระทำ เพื่อผลที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการอย่างเต็มที่ ระดับความพยายามของเขาจะมากกว่าการลงมือกระทำของบุคคล

5. ความเพลิดเพลินในการแสดงพฤติกรรม เพราะเป็นการแสดงความเป็นตัวตน (Enjoyment of Activities as Personally Expressive) การที่บุคคลยอมรับตัวเอง และอยู่กับ ตัวตนได้อย่างมีความสุข โดยที่สามารถแสดงความเป็นตัวตนได้อย่างสะดวกใจ

6. ความเพลิดเพลินในการแสดงพฤติกรรม เพราะเป็นการแสดงความเป็นตัวตน (Enjoyment of Activities as Personally Expressive) การที่บุคคลยอมรับตัวเอง และอยู่กับ ตัวตนได้อย่างมีความสุข โดยที่สามารถแสดงความเป็นตัวตนได้อย่างสะดวกใจ

ข้อคะแนนทางลบ

ในแบบสอบถามสุขภาวะทางจิตชุดนี้มีข้อคะแนนทางลบ 7 ข้อ ได้แก่ 3, 7, 10, 11, 15, 18 และ 19 โดยจะให้คะแนนสลับกับข้อกระทงทั่วไปดังนี้ 5=1, 4=2, 3=3, 2=4 และ 1=5 โดยจะต้อง แปลงคะแนนก่อน จึงนำคะแนนมาคำนวณ

ตัวอย่างข้อคำถาม

- ฉันพบว่า ในแต่ละวัน ฉันตั้งใจทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความมุ่งมั่น
- ฉันเชื่อว่า ฉันได้ค้นพบแล้วว่าตัวตนที่แท้จริงของฉันเป็นเช่นไร

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สมบุญ จารุเกษมทวี (2557) นำแบบแบบสอบถามสุขภาวะทางจิตของ Waterman และ คณะ (2010) มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .85 มาพัฒนา หลังจากที่ได้รับอนุญาตจากผู้พัฒนามาตรวัดในต่างประเทศเพื่อแปลและพัฒนามาตรวัดชุดนี้เพิ่มเติม

สมบุญ จารุเกษมทวี (2557) ได้พัฒนาแบบสอบถามสุขภาวะทางจิต โดยการแปลข้อกระทง ทั้งหมดจำนวน 21 ข้อมาเป็นภาษาไทย แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนิสิตนักศึกษาทั้งไทยและ ต่างประเทศ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับผลของโปรแกรมกลุ่ม mind fullness โดยการให้กลุ่มตัวอย่างทำ แบบทดสอบก่อน, ระหว่าง และหลังการได้รับโปรแกรมกลุ่ม ผลการพัฒนาแบบสอบถามของผู้วิจัย พบค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .85

ขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

ขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถามสุขภาวะทางจิตและตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามของ ผู้วิจัย มีดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดของสุขภาวะทางจิตตามแนวคิดของ Waterman (1992) จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดพร้อมทั้งศึกษาเครื่องมือที่เลือกใช้ เมื่อเลือกเครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยทำการขออนุญาตไปยังผู้พัฒนาแบบสอบถามสุขภาวะทางจิตเพื่อพัฒนาแบบสอบถามต่อไป
2. เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้พัฒนาแบบสอบถามสุขภาวะทางจิตแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ตรวจสอบภาษาและความเหมาะสมทางภาษาในแต่ละข้อกระทง เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะนำไปศึกษา แล้วปรับข้อความให้เหมาะสม จากนั้นแบบสอบถามที่ปรับข้อกระทงคำถามแล้วไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ตรวจสอบ
3. แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (ครั้งที่ 1) กับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยจำนวน 100 คน เพื่อประเมินคุณภาพของข้อคำถามรายข้อโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item-total correlation) ซึ่งกำหนดระดับ critical $r = .165$ ($df = 99, p < .05$) พบว่ามีข้อกระทงที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 6 ข้อ
4. จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งถึงภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบความเหมือนและความถูกต้องของภาษา พร้อมทั้งทำการปรับเปลี่ยนภาษาให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าใจได้เพิ่มขึ้นและนำแบบสอบถามที่ปรับเปลี่ยนภาษาแล้วไปทดลองใช้ (ครั้งที่ 2) กับนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยอีกจำนวน 100 คน เพื่อประเมินคุณภาพของข้อคำถามรายข้อโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item-total correlation) โดยกำหนดค่า critical r ที่ $.165$, ($df = 99, p < .05$) ซึ่งพบว่ายังคงมีข้อกระทงที่ไม่ผ่านเกณฑ์อีกจำนวน 9 ข้อ
5. ผู้วิจัยนำข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 9 ข้อมาตรวจสอบภาษาที่ใช้กับผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วทำข้อคู่ขนานกับข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้ง 9 ข้อ จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้อีก (ครั้งที่ 3) กับกลุ่มนิสิตนักศึกษาอีกจำนวน 131 คน แล้ว ประเมินคุณภาพของข้อคำถามรายข้อโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item-total correlation) โดยกำหนดค่า critical r ที่ $.165$, ($df = 99, p < .05$) แล้วผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อที่ CITC มากที่สุดในข้อคู่ขนานนั้น ซึ่งยังคงพบว่ายังมีข้อกระทงที่ไม่ผ่านเกณฑ์อีกจำนวน 1 ข้อ
6. จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตัดข้อกระทงจาก 21 ข้อลดลงเหลือ 20 ข้อแล้วนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง จากนั้นประเมินคุณภาพของแบบสอบถามพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคของอัลฟามีค่าเท่ากับ $.862$ และหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยวิธี t -test เพื่อพิจารณาแก้ไขและคัดเลือกข้อคำถามให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3. แบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนถูกพัฒนามาจากแบบสอบถาม Personal Growth Initiative scale-II: PGIS-II ของ Robitschek (2012) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องจากผู้พัฒนา Robitschek แล้ว

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบประเมินตนเอง (Self-report) ในแต่ละข้อคำถามมีลักษณะเป็น Rating Scale 6 ระดับให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ตั้งแต่ 0 – 5 คะแนนซึ่งข้อคำถามประกอบด้วยข้อความที่มีความหมายทางบวกและลบผู้ตอบแบบสอบถามสำรวจตนเองในแต่ละข้อว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยมากเพียงใดในแต่ละสถานการณ์โดยให้ทำเครื่องหมายวงกลม (O) ตรงกับตัวเลือกตามลำดับความมากน้อยที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อมีตัวเลือกดังนี้

0 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเลย
1 = ไม่เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่	หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นส่วนใหญ่
2 = ไม่เห็นด้วยเป็นบางครั้ง	หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นบางครั้ง
3 = เห็นด้วยเป็นบางครั้ง	หมายถึง เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นบางครั้ง
4 = เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่	หมายถึง เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นส่วนใหญ่
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นอย่างยิ่ง

ซึ่งแบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนประกอบด้วย 4 องค์ประกอบดังนี้

1. ความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง (Readiness for Change) หรือความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเอง เมื่อโอกาสมาถึง
2. การวางแผน (Planfulness) หมายถึงการวางแผนแสวงหาวิธีการเพื่อให้บุคคลเกิดการ พัฒนาและเติบโต
3. การใช้แหล่งทรัพยากร (Using Resource) หมายถึงการสนับสนุนจากแหล่งสนับสนุนหรือตัวช่วยจากปัจจัยภายนอกของตัวบุคคลเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาของบุคคล
4. การกระทำอย่างตั้งใจ (Intentional Behavior) หมายถึงพฤติกรรมที่เป็นการกระทำอย่างตั้งใจเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนา

การแปลผลแบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

คะแนนรวมอยู่ในช่วง 0 – 120 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนต่ำเพียงใด ก็จะมีมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนที่ต่ำ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนสูงเพียงใดก็จะมีมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมากขึ้นตามไปด้วย

ตัวอย่างข้อคำถาม

- ฉันพยายามจะพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ
- ฉันตั้งใจเป้าหมายที่ทำได้จริงในการเปลี่ยนแปลงตนเอง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

Robitschek (2009) ซึ่งเป็นผู้สร้างแบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนได้ทำการทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยการทดสอบซ้ำในระยะเวลา 1 สัปดาห์ 2 สัปดาห์ 4 สัปดาห์ และ 6 สัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบเป็นนักศึกษาในชั้นเรียนจิตวิทยา มหาวิทยาลัย Southwestern ได้ค่าความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามระหว่าง .61 ถึง .74 จากนั้น Robitschek (2009) ได้ทำการทดสอบความเที่ยงและความตรงของแบบสอบถามอีกครั้ง โดยทำการศึกษาในนักศึกษามหาวิทยาลัย ได้ค่าความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามมากกว่า .90 และพบความสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบซ้ำมากกว่า .60

ทั้งนี้ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนของ Robitschek (2009) มาพัฒนาโดยทำการแปลแบบสอบถามเป็นภาษาไทยเพื่อให้มีความเหมาะสมกับบริบททางภาษาและวัฒนธรรม เพื่อนำมาใช้ปรับให้เข้ากับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยทั้งนี้ผู้วิจัยได้รับอนุญาตจากผู้พัฒนาแบบสอบถามแล้ว

ขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับเครื่องมือและการพัฒนาด้วย จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการขออนุญาตไปยังผู้พัฒนาแบบสอบถาม เพื่อพัฒนาแบบสอบถามโดยการแปลเป็นภาษาไทยและปรับให้เข้าสำหรับการใช้ในบริบทของสังคมไทยต่อไป

2. เมื่อผู้วิจัยได้รับอนุญาตจากผู้พัฒนาแบบสอบถามแล้ว ทำการแปลแบบสอบถามเป็นภาษาไทยเพื่อให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการแปลเป็นภาษาไทยแล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการแปลแล้วไปปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อแบบสอบถามผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้ (ครั้งที่ 1) กับกลุ่มนิสิต

นักศึกษามหาวิทยาลัยจำนวน 100 คน เพื่อประเมินคุณภาพของข้อคำถามรายข้อโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item-total correlation) ซึ่งกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือข้อกระทง คือ จะต้องมามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่า critical r ($r = .195, df = 100, p < .05$) พบว่าผ่านทุกข้อและมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของอัลฟาเท่ากับ .869 และนำไปหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยวิธีที (t-test) หลังจากตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพของแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามไปใช้ในกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาต่อไป

การเข้าถึงข้อมูล

การเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บกลุ่มตัวอย่างโดยการติดต่อสำนักทะเบียนและประมวลผลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทราบถึงจำนวนนิสิตในแต่ละชั้นปีของแต่ละคณะทั้ง 19 คณะ และเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างมาเป็นตัวแทนประชากรที่ดีที่สุด ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยกำหนดจำนวนในแต่ละคณะโดยพิจารณาจากสัดส่วนของนิสิตในคณะต่างๆทั้ง 19 คณะ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างขึ้นจากนิสิตในแต่ละชั้นปี และเพศของแต่ละคณะ เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

ผู้วิจัยดำเนินการประสานงานกับแต่ละคณะกับผู้ประสานงาน เพื่อนำแบบสอบถามให้นิสิตตอบ ทั้งนี้ นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามต้องให้ความยินยอมและสมัครใจในการทำแบบสอบถาม เมื่อนิสิตให้ความสมัครใจในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามทั้ง 4 ส่วนให้นิสิตทำ (ต่อนิสิต 1 คน) ระยะเวลาในการทำแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนั้นจะใช้เวลาประมาณ 20-25 นาที จากนั้นผู้วิจัยจะเก็บแบบสอบถามคืนโดยทันที รักษาความลับนั้น แบบสอบถามแต่ละฉบับจะมีกระดาษปกปิดอยู่ที่ส่วนหน้าของแบบสอบถาม และนิสิตไม่มีการเขียนชื่อถึงการระบุแสดงตนใดๆลงบนแบบสอบถาม ส่วนแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างทำเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้นจะบรรจุลงในกล่องกระดาษหีบสำหรับปกปิดความลับของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เวลาเก็บข้อมูลประมาณ 2 เดือนตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ. 2559 จนถึงเดือน เมษายน พ.ศ. 2559

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ในการคำนวณและวิเคราะห์ค่าทางสถิติต่างๆดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติพื้นฐานของตัวแปรได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequency) คำนวณค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. การวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)
3. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบตัวแปรส่งผ่านโดยใช้คำสั่ง PROCESS (Hayes, 2013) ซึ่งเป็นคำสั่งในการวิเคราะห์ข้อมูลของโปรแกรม SPSS

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์อิทธิพลผลปฏิสัมพันธ์ (Indirect Effect) โดยการวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง (ตัวแปรต้น) กับ สุขภาวะทางจิต (ตัวแปรตาม) และอิทธิพลของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน (ตัวแปรส่งผ่าน) กับ สุขภาวะทางจิต (ตัวแปรตาม) ผลที่ได้ควรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พร้อมพิจารณาช่วงความเชื่อมั่น Bootstrap ในการพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรส่งผ่าน

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์อิทธิพลผลหลัก (Direct Effect) ของการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง (ตัวแปรต้น) กับ สุขภาวะทางจิต (ตัวแปรตาม) พร้อมพิจารณาช่วงความเชื่อมั่น Bootstrap ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .05 ผลที่ได้หากมีนัยสำคัญทางสถิติจะแสดงถึงอิทธิพลส่งผ่านบางส่วน (Partial effect) ของตัวแปรส่งผ่าน ในขณะที่เดียวกันหากผลที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จะแสดงถึงอิทธิพลส่งผ่านสมบูรณ์ (Full effect) ของตัวแปรส่งผ่าน

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์อิทธิพลทางรวม (Total effect) วิเคราะห์ตามสูตร $c' = c + ab$ ผลที่ได้ควรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เพื่อดูความอิทธิพลโดยรวมว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง (ตัวแปรต้น) มีอิทธิพลกับ สุขภาวะทางจิต (ตัวแปรตาม) หรือไม่

จริยธรรมการวิจัย

1. ผู้วิจัยนำโครงการวิจัยเข้ารับพิจารณาขออนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย ที่ส่งผลที่ดีต่อสังคมและเป็นประโยชน์วัยรุ่นในสังคมไทย

2. ผู้วิจัยทำการแจ้งรายละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอเกี่ยวกับการวิจัยเช่นสาระสำคัญของการวิจัยวัตถุประสงค์การรักษาความลับและผลกระทบจากงานวิจัยที่อาจเกิดขึ้นได้ สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัยในการที่จะร่วมมือหรือไม่ร่วมมือก็ได้และมีสิทธิในการถอนตัวจากการเข้าร่วมการวิจัยเมื่อใดก็ได้ และจะไม่มีผลกระทบใดๆแก่ตัวผู้เข้าร่วมการวิจัย และผู้เข้าร่วมการวิจัยมีสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามหรืองดให้ข้อมูลในบางเรื่องที่เขารู้สึกไม่สบายใจที่จะตอบ

3. ผู้วิจัยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน สหสถาบันที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลขที่ 144.4/58

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตของนิสิตนักศึกษา โดยมีการพัฒนาความงอกงามเป็นตัวแปรส่งผ่าน” ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ นำเสนอผลการวิเคราะห์การแจกแจงความถี่และร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลเชิงพรรณนาซึ่งลักษณะกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ คณะ ชั้นปี เกรดเฉลี่ย ภูมิลำเนา สถานะสมรสของผู้ปกครอง การอยู่อาศัยในปัจจุบัน อาชีพบิดา และ อาชีพมารดา

จากการเก็บข้อมูลจากนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจำนวนแบบสอบถามที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ทั้งหมดข้อมูลได้ทั้งหมด 400 ชุด กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายร้อยละ 41.3 และเพศหญิงร้อยละ 58.7 มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ถึง 24 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.66 (SD = 1.42) เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มคณะ คือ (1) กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2) กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และ (3) กลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดสัดส่วนของนิสิตในแต่ละกลุ่มคณะเพื่อให้เป็นตัวแทนของประชากร โดยกลุ่มตัวอย่างสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.9 ในส่วนของช่วงเกรดเฉลี่ย ผู้เข้าร่วมการวิจัยตอบมากที่สุดอยู่ในช่วงคือ 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 45 ทางด้านภูมิลำเนาที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยตอบมากที่สุดคือกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 63.9 สถานะสมรสของผู้ปกครองผู้เข้าร่วมการวิจัยที่ได้รับการตอบมากที่สุดคือผู้ปกครองยังอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 81.6 ซึ่งในกรณีนี้ที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยตอบว่าพ่อหรือแม่เสียชีวิตก่อน 7 ขวบจะถูกคัดออก เนื่องจากตามแนวคิด ของ Piaget (Inhelder และ Piaget, 2013) ที่กล่าวว่า เด็กจะมีตรรกะชัดเจน สามารถเข้าใจเหตุและผล หลังจากอายุ 7 ปี น่าจะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังมีการพูดถึงการอยู่อาศัยในปัจจุบันว่าผู้เข้าร่วมการวิจัยว่าอยู่กับใคร โดยส่วนมากตอบว่ายังอาศัยอยู่กับพ่อและแม่โดยคิดเป็นร้อยละ 64.4 และอาชีพการทำงานของบิดาที่

ผู้เข้าร่วมการวิจัยตอบมากที่สุดคือธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 46.8 เช่นเดียวกับมารดาที่มีอาชีพมากที่สุดคือธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 37.1

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ คณะ ชั้นปี เกรดเฉลี่ย ภูมิลำเนา สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง การอยู่อาศัยในปัจจุบัน อาชีพบิดา และอาชีพมารดา
(N = 400)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	165	41.3
	หญิง	235	58.7
รวม		400	100
อายุ	18	16	4.0
	19	78	19.5
	20	103	25.8
	21	84	21.0
	22	81	20.3
	23	26	6.5
	24	12	3.0
รวม		400	100
กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิศวกรรมศาสตร์	61	15.3
	วิทยาศาสตร์	46	11.5
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	27	6.8
	สำนักวิชาการทรัพยากร	3	0.8
	การเกษตร		
รวม		137	34.4

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	แพทยศาสตร์	30	7.5
	สัตวแพทยศาสตร์	10	2.5
	ทันตแพทยศาสตร์	11	2.8
	เภสัชศาสตร์	12	3.0
	สหเวชศาสตร์	12	3.0
	จิตวิทยา	7	1.8
	วิทยาศาสตร์การกีฬา	6	1.5
รวม		88	22.1
กลุ่มสังคมศาสตร์และ มนุษยศาสตร์	อักษรศาสตร์	25	6.3
	รัฐศาสตร์	16	4.0
	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	46	11.5
	ครุศาสตร์	24	6.0
	นิเทศศาสตร์	16	4.0
	เศรษฐศาสตร์	17	4.3
	นิติศาสตร์	20	5.0
	ศิลปกรรมศาสตร์	11	2.8
รวม		175	43.9
รวมทั้งสิ้น		400	100

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปี	1	81	20.1
	2	122	30.3
	3	77	19.2
	4	109	27.1
	5	10	2.5
	6	3	.7
รวม		400	100
เกรดเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.00	10	2.5
	2.01 - 2.51	41	10.2
	2.51 - 3.00	89	22.1
	3.01 - 3.50	181	45.0
	3.51 - 4.00	81	20.1
รวม		400	100
ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร	257	63.9
	ต่างจังหวัด	142	35.3
	ไม่ระบุ	3	0.7
รวม		400	100
สถานภาพการสมรส ของบิดา มารดา	อยู่ด้วยกัน	328	81.6
	แยกกันอยู่	27	6.7
	หย่าร้าง	27	6.7
	พ่อและ/หรือแม่เสียชีวิต	20	5.0
รวม		400	100

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การอยู่อาศัยในปัจจุบัน	พ่อและแม่	259	64.4
	พ่อหรือแม่	54	13.4
	ญาติพี่น้อง	28	7.0
	เพื่อน	28	7.0
	คนเดียว	33	8.2
รวม		400	100
อาชีพบิดาของกลุ่มตัวอย่าง	ธุรกิจส่วนตัว	188	46.8
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	99	24.6
	ว่างงาน	10	2.5
	พนักงานบริษัท	67	16.7
	อื่นๆ	38	9.5
รวม		400	100
อาชีพมารดาของกลุ่มตัวอย่าง	ธุรกิจส่วนตัว	149	37.1
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	95	23.6
	ว่างงาน	78	19.4
	พนักงานบริษัท	47	11.7
	อื่นๆ	33	8.2
รวม		400	100

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นนี้ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย โดยแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัยนี้เป็นการรายงานตัวแปรในการวิจัยทั้ง 3 ตัวได้แก่ การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการ สุขภาวะทางจิต และ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน มีค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สัมประสิทธิ์การกระจาย ($C.V.$) คะแนนต่ำสุด (Min) คะแนนสูงสุด (Max) ค่าความเบ้ (SK) ค่าความโด่ง (KU)

ผลที่ได้พบว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ข้อความที่ผู้ร่วมการวิจัยให้น้อยที่สุดคือ 2 คะแนน และมากที่สุดคือ 6 คะแนน ด้านการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 ข้อความที่ผู้ร่วมการวิจัยให้น้อยที่สุดคือ 1.20 คะแนน และมากที่สุดคือ 4.00 คะแนน และด้านสุดท้ายสุขภาวะทางจิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ข้อความที่ผู้ร่วมการวิจัยให้น้อยที่สุดคือ 2.20 คะแนน และมากที่สุดคือ 5.00 คะแนน เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (SK) ของแต่ละตัวแปรพบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบ้ขวา ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยตัวแปรการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการมีค่าความเบ้มากที่สุดคือ 0.71 และ ตัวแปรสุขภาวะทางจิตมีความเบ้น้อยที่สุดคือ 0.11 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตาม George และ Mallery (2010) พบว่ายังอยู่ในช่วงการแจกแจงที่ปกติ ที่กล่าวว่าต้องไม่เกิน -2 และ 2 เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (KU) พบว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน และการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการมีค่าเป็นบวกอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีค่าความโด่งมากที่สุดคือ 0.30 และสุขภาวะทางจิตมีค่าเป็นลบอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าความโด่งเท่ากับ -0.12 รายละเอียดแสดงดังตาราง

ตารางที่ 2

ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปร	Min	Max	M	SD	C.V	SK	KU
การริเริ่มพัฒนา							
ความงอกงาม แห่งตน	2.00	6.00	4.42	0.60	0.14	-0.17	0.30
การรับรู้ความ							
ขัดแย้งระหว่าง ผู้ปกครอง	1.20	4.00	2.16	0.57	0.26	0.71	0.05
สุขภาวะทางจิต	2.20	5.00	3.69	0.46	0.12	0.11	-0.12

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง สุขภาวะทางจิต และ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยสามารถอธิบายผลการทดสอบสมมติฐานซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1. การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิต ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.109 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าระดับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองอยู่ในระดับที่สูง ระดับสุขภาวะทางจิตจะต่ำลงเป็นลักษณะความสัมพันธ์แบบผกผัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 2. การรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.105 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าระดับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองอยู่ในระดับที่สูง ระดับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนจะต่ำลงเป็นลักษณะความสัมพันธ์แบบผกผัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3. การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิต ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .469 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าระดับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองอยู่ในระดับที่สูง ระดับสุขภาวะทางจิตจะสูงเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย การวิจัยดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง สุขภาวะทางจิต และ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน ($n = 400$)

ตัวแปร	PGI	PPC	PWB
PGI	1.00		
PPC	-.11*	1.00	
PWB	.47***	-.11*	1.00

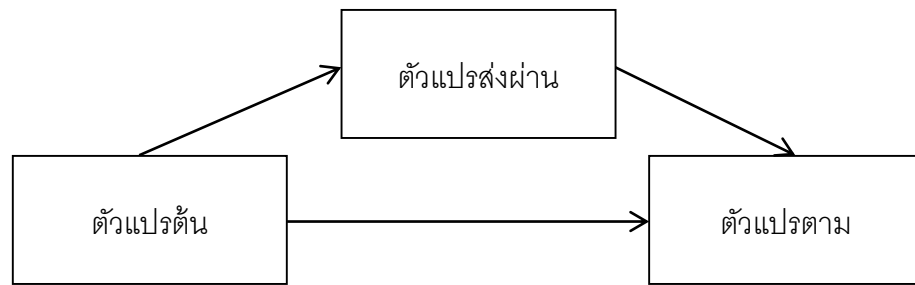
* $P < .05$, *** $P < .01$

หมายเหตุ

- PGI = การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน
 PPC = การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง
 PWB = สุขภาวะทางจิต

ผลการทดสอบสมมติฐานตัวแปรส่งผ่านในการวิจัย

ในสมมติฐานที่ 4 ผู้วิจัยสมมติฐานการวิจัยว่า การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านในความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต ผู้วิจัยทดสอบด้วยการวิเคราะห์ผลปฏิสัมพันธ์ด้วยคำสั่ง PROCESS (Hayes, 2013) ซึ่งเป็นกระบวนการเสริมของโปรแกรม SPSS ที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบถดถอยที่มีอิทธิพลตัวแปรกำกับ และอิทธิพลจากตัวแปรส่งผ่าน ผู้วิจัยเลือกรูปแบบความสัมพันธ์ที่ 4 (Model 4) เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร และตัวแปรตาม 1 ตัวแปร โดยวิเคราะห์ทั้งผลหลัก (Main effect) และผลปฏิสัมพันธ์ (Indirect effect) ของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม โดย Model ที่ใช้วิเคราะห์แสดงดังภาพที่ 2 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4

ภาพที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร และตัวแปรตาม 1 ตัวแปร

หมายเหตุ

- ตัวแปรต้น คือ การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง
 ตัวแปรตาม คือ สุขภาวะทางจิต
 ตัวแปรส่งผ่าน คือ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

ตารางที่ 4

การวิเคราะห์ถดถอยของการวิจัยโดยมีสุขภาวะทางจิตเป็นตัวแปรตาม

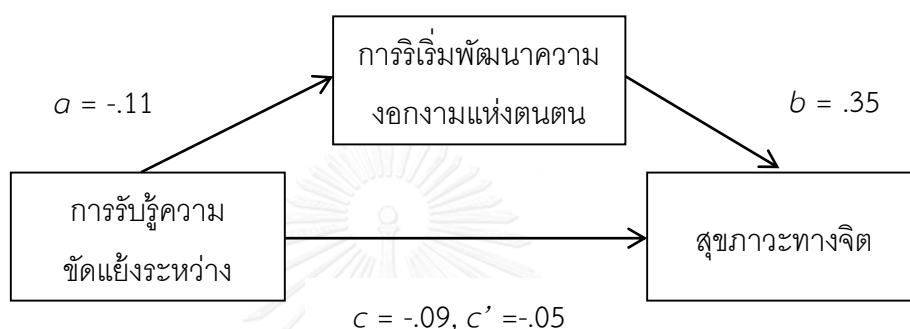
		ตัวแปรตาม						
		M (PGI)			Y (PWB)			
ตัวแปรตาม		Coeff.	SE	p		Coeff.	SE	p
X (PPC)	a	-.11	.05	<.05	c'	-0.05	0.04	0.18
M (PGI)		-	-	-	b	0.35	0.03	<.001
Constant	i_1	4.66	.12	<.001	i_2	2.24	0.18	<.001
		$R^2 = .01$			$R^2 = 0.22$			
		$F(1,398)=4.41, p<.05$			$F(2,39)=57.22, p<.001$			

$N = 400$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติข้างต้นพบว่าตัวแปรทั้งหมดสามารถเขียนสมการถดถอยของ
 สุขภาวะทางจิตได้ดังนี้

$$\hat{M} = 4.66 - 0.11X$$

$$\hat{Y} = 2.24 - 0.05X + 0.35M$$

ภาพที่ 3 Model ของการวิเคราะห์ข้อมูลในกระบวนการ PROCESS

*ผลทางตรง (Direct Effect) ของการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองต่อสุขภาวะทางจิต

**ผลทางอ้อม (Indirect Effect) ของการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองต่อสุขภาวะทางจิตผ่าน
 การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนตน

สรุปผลการวิเคราะห์ตัวแปรส่งผ่าน

ผลปฏิสัมพันธ์ (Indirect effect) มีค่าเท่ากับ $ab = -0.11(0.35) = -0.04$ ซึ่งนั่นหมายความว่า
 ว่านิสิตนักศึกษาที่รับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองที่สูงจะมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน
 ตนที่ต่ำลง ($a = -0.11$) ในขณะที่เดียวกันนิสิตนักศึกษาที่มีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนตนที่สูง
 จะมีสุขภาวะทางจิตที่สูงเช่นกัน ($b = 0.35$) ซึ่งผลทางอ้อมนี้มีความสัมพันธ์ทางสถิติ เมื่อพิจารณา
 ช่วงความเชื่อมั่น Bootstrap ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .05 ซึ่งมีช่วงเชื่อมั่นอยู่ในช่วงอยู่ที่ -0.079 กับ $-$
 0.001

ผลหลัก (Direct effect) หรือ c' คือค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่าง
 ผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต เมื่อมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน มีค่า

เท่ากับ $-.05$ เมื่อพิจารณา ค่า PROCESS ระบุว่าเมื่อพิจารณาอิทธิพลส่งผ่านของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตจะไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ ($t(398) = -1.36, p = 0.18$) และมีช่วงความเชื่อมั่นอยู่ในช่วง -0.117 กับ 0.021

ผลทางรวม (Total effect) ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต โดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน สามารถหาได้จากการรวมกันระหว่างผลทางตรง และผลทางอ้อม $c = c' + ab = -0.04 - 0.05 = -0.09$ การตีผลของผลหมายความว่าเมื่อนิสิตนักศึกษาที่รับรู้การขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองจะมีสุขภาวะทางจิตที่ต่ำลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t(398) = -2.18, p < .05$) และมีช่วงเชื่อมั่นอยู่ในช่วง -0.164 กับ -0.009

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในข้างต้นจึงอาจสรุปได้ว่า การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีบทบาทเป็นตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตในนิสิตนักศึกษา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต โดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านในนิสิตนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 400 คน โดยมีเพศชาย 165 คนคิดเป็นร้อยละ 41.3 และเพศหญิง 235 คนคิดเป็นร้อยละ 58.7 (SD=.49) โดยมีสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. การรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิต
2. การรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน
3. การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิต
4. การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านในความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง (Children's Perception of Interparental Conflict Scale) ของ Grych, Seid, และ Fincham (1992) และพัฒนาเป็นภาษาไทยโดย กิตติคุณ ช้างหุทัย, เทพประทาน สีดาบุตร และ ศุภณัฐ รอดหลง (2558) แบบสอบถามสุขภาวะทางจิต ของ สมบุญ จารุเกษมทวี (2557) ซึ่งพัฒนามาจากแบบสอบถาม Eudaimonic well-being ของ Waterman (2010) และแบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยมีแนวคิดจากแบบสอบถาม Personal Growth Initiative Scale-II ของ Robitschek (2009)

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง ซึ่งหลังจากได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมแล้วจึงเริ่มการเก็บข้อมูลโดยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม สถานที่เก็บแบบสอบถามเป็นบริเวณภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีนิตินิสิตอยู่ ก่อนทำการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้สอบถามความสมัครใจของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมการตอบแบบสอบถามก่อนทุกครั้ง หลังจากทีนิตินิสิตกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วนั้นผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามกลับทันที จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้อัปโหลดและตรวจสอบแล้วทดแทนข้อมูลที่ขาดหายด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อให้ข้อมูลมีความพร้อมต่อการนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows วิเคราะห์ข้อมูลและตัวแปรส่งผ่านโดยมีขั้นตอนดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตามสมมติฐานในข้อที่ 1-3 และทดสอบตัวแปรส่งผ่านในสมมติฐานข้อที่ 4 โดยใช้คำสั่ง PROCESS (Hayes, 2013) ซึ่งเป็นคำสั่งในการวิเคราะห์ข้อมูลของโปรแกรม SPSS

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานทุกข้อ กล่าวคือการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิต ($r = -.109, p < .05$) เช่นเดียวกับการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน ($r = -.105, p < .05$) และการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิต ($r = .469, p < .01$)

นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต โดยการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านในนิสิตนักศึกษาตามวิธีการของ Hayes (2013) พบว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองส่งผลต่อสุขภาวะทางจิตโดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านแบบสมบูรณ์ ซึ่งยืนยันว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านจริงในนิสิตนักศึกษาหมายความว่าเมื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต โดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านกำกับอยู่ การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองจะไม่มีความสัมพันธ์กับสุขภาวะทางจิต ($t(398) = -1.36, p = 0.18$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตโดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านในนิสิตนักศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ ตอนที่ 1 การหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง สุขภาวะทางจิต และการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน และตอนที่ 2 การทดสอบตัวแปรส่งผ่านคือการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน โดยรายละเอียดการอภิปรายผลการวิจัยแต่ละส่วนมีดังนี้

ตอนที่ 1 การหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง สุขภาวะทางจิต และการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

สำหรับการอภิปรายผลการวิจัยในตอนที่ 1 จะเป็นผลการอภิปรายผลของการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ถึง 3 ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อสามารถสรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิต

ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.109 ซึ่งผลที่ได้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 อธิบายได้ว่า หากระดับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของนิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับที่สูง นิสิตนักศึกษาจะมีระดับสุขภาวะทางจิตอยู่ในระดับต่ำอันจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษามีความเครียดไม่สามารถแสดงศักยภาพที่ตนมีได้อย่างเต็มที่ ในทางกลับกันหากนิสิตนักศึกษาการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองอยู่ในระดับต่ำ ระดับสุขภาวะทางจิตของพวกเขาจะอยู่ในระดับสูง ซึ่งหมายความว่านิสิตนักศึกษารับรู้ถึงความสงบสุขภายในครอบครัวได้ เขาจะมีความสุขและพร้อมที่จะพัฒนาตนเองต่อไป

การค้นพบนี้สอดคล้องกับ Sagone และ Caroli (2014) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในวัยรุ่นและพบว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิต ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการของวัยรุ่น และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตโดยรวมต่อไป จากการศึกษาของ Henning, Leithenberg, Coffey, Bennett และ Jankowski (1997) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางจิตใจของเด็กวัยรุ่นที่มีต่อการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับวัยรุ่นจำนวน 1452 คน พบว่าวัยรุ่นที่เคยรับรู้การขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองจะมีความทุกข์ทรมานทางจิตใจ (Psychological distress) มากกว่าเด็กที่ไม่รับรู้การขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาวะทางจิตเช่นกัน เพราะความทุกข์ทรมานทางจิตเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อสุขภาวะทางจิต (Potochnick และ Perreira, 2010)

เมื่อพิจารณาแนวคิดการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต Sagone และ Caroli (2014) พบว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองในวัยรุ่น มีผลกระทบทางลบ ทั้งทางตรงและทางอ้อมกับวัยรุ่น โดยเฉพาะทางด้านสุขภาวะทางจิต

เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองพบว่านิสิตนักศึกษาที่รับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองสูงย่อมจะส่งผลทางลบในหลายๆด้านกับพวกเขา เช่นนิสิต

นักศึกษาที่รับรู้ถึงความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองย่อมจะเป็นกังวลถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัวมากกว่าตนเอง (Graham-Bermann และ Levendosky, 1997) ซึ่งไม่เอื้ออำนวยให้พวกเขาสามารถค้นพบศักยภาพของตนตามแนวคิดของ Waterman (2010) นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Blandon, Calkins, Keane, และ O'Brien, 2008; Calkins และ Marcovitch (2010) ที่กล่าวว่าบุคคลที่มีการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองที่สูง จะส่งผลต่อความเครียดทางจิตใจ และอาจส่งผลต่อการควบคุมอารมณ์ของพวกเขาได้ ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อความเพละเลื้อยในการแสดงความเป็นตัวตน Waterman (2010) เพราะเมื่อนิสิตนักศึกษาที่มีความเครียดทางจิตใจ พวกเขาจะไม่สามารถแสดงความเป็นตัวตนของตนเองได้อย่างเต็มที่

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

ผลจากการวิจัยพบว่า การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.105$ ซึ่งผลที่ได้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 อธิบายได้ว่าถ้าระดับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของนิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับที่สูง นิสิตนักศึกษาจะมีระดับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนต่ำ หมายความว่าหากนิสิตนักศึกษามีการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง อาจส่งผลให้พวกเขาไม่สามารถรับรู้ถึงศักยภาพที่ตนมี และไม่มีความพร้อมในการพัฒนาตนเอง ในทางกลับกันถ้านิสิตนักศึกษามีระดับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองอยู่ในระดับที่ต่ำ ระดับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนของพวกเขาจะสูงขึ้น หมายถึงเมื่อนิสิตนักศึกษารับรู้ถึงความสงบสุขภายในครอบครัวได้ และเอื้อให้เขาสำรวจตนเอง สามารถขอความช่วยเหลือได้เมื่อจำเป็น และตั้งใจทำซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Graham-Bermann และ Levendosky (1997) โดยเมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองดังที่กล่าวไว้ในสมมติฐานที่ 1 ที่กล่าวว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองย่อมจะส่งผลกระทบต่อในหลายๆด้านต่อนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะการรับรู้ที่เมื่อนิสิตนักศึกษามีการรับรู้ความขัดแย้งที่สูง พวกเขาจะกังวลเรื่องของครอบครัวมากกว่าตัวเอง (Graham-Bermann และ Levendosky, 1997) ซึ่งย่อมจะส่งผลกระทบต่อ ความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง (Readiness for Change) ของพวกเขา และทั้งนี้การใช้แหล่งทรัพยากร (Using Resource) ย่อมเป็นเรื่องยากขึ้นด้วย และการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบที่ 4 ของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน คือการกระทำอย่างตั้งใจ (Intentional Behavior) เพราะ Fosco และ Grych (2008) พบว่าการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองมีผลต่อการจัดการกับการใช้ชีวิตในแต่ละวันของพวกเขา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Robertschek (2001) ที่ทำการศึกษากการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนกับครอบครัวโดยพบ

ความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการขัดแย้งภายในครอบครัวกับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณางานวิจัยที่กล่าวมา ผลที่ได้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยนี้

สมมติฐานที่ 3 การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิต

ผลจากการวิจัยพบว่า การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .469 ซึ่งผลที่ได้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 อธิบายได้ว่าถ้าระดับการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนอยู่ในระดับที่สูง ระดับสุขภาวะทางจิตจะสูงหมายความว่าเมื่อนิสิตนักศึกษาที่มีสุขภาวะทางจิตที่ดี เขาจะสามารถรับรู้ถึงศักยภาพของตน สามารถพัฒนาตน และมีความสุขในสิ่งที่ตนทำ ในทางกลับกัน ถ้านิสิตนักศึกษาที่มีระดับการพัฒนาความงอกงามที่ต่ำ ระดับสุขภาวะทางจิตจะต่ำลงเช่นกัน หมายความว่าเมื่อนิสิตนักศึกษาที่มีสุขภาวะทางจิตที่ต่ำ เขาจะมีความทุกข์อยู่กับตัวเอง และความสามารถในการพัฒนาตนเองจะลดลง

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบภายในระหว่างตัวแปรทั้งสองจะพบความสอดคล้องกันอยู่มาก เช่น องค์ประกอบสุขภาวะทางจิตของ Waterman (2010) ที่กล่าวถึงการรับรู้ตนเอง การพัฒนาศักยภาพ และเป้าหมายในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน โดยองค์ประกอบของตัวแปรทั้งสองพูดถึงการรับรู้ตนเอง จนถึงมีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเอง และองค์ประกอบ ความพยายามอย่างตั้งมั่น และการตั้งใจ ทำอย่างเต็มที่ ของสุขภาวะทางจิตของ Waterman (2010) มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบการกระทำอย่างตั้งใจของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน

ทั้งนี้ Robitschek และ Kashubeck (1999) พบว่าเมื่อบุคคลที่มีค่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนสูงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะ และสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด รวมทั้ง โรคซึมเศร้า และวิตกกังวลด้วย Robitschek (2007) ทำการศึกษาบทบาทของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนต่อความเชื่อมั่นในตนเองและความทุกข์ใจ พบว่า การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะทางจิตที่ดี และพบความสัมพันธ์ทางลบระหว่างการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนกับความทุกข์ใจ โดยความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองของบุคคลนั้น อาจเกี่ยวกับความสามารถในการป้องกัน การลด และการฟื้นจากความยากลำบากทางจิตใจได้ดีเพียงใด ดังนั้น บุคคลที่มีระดับความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองจึงไม่ใช่เพียงแค่ออมรับกับความยากลำบากทางจิตใจได้เร็วเท่านั้น แต่ยังสามารถมุ่งมั่น สรรหาวิธีการปรับตัวเพื่อที่จะบรรเทาความยากลำบากนั้นให้ลดลงได้

ตอนที่ 2 การทดสอบตัวแปรส่งผ่าน

สมมติฐานที่ 4 การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านในความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต

จากการวิเคราะห์เพื่อทดสอบตัวแปรส่งผ่าน ผู้วิจัยเลือกรูปแบบความสัมพันธ์ที่ 4 (Model 4) ของ Hayes (2013) เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร และตัวแปรตาม 1 ตัวแปร โดยวิเคราะห์ทั้งผลหลัก (Main effect) และผลปฏิสัมพันธ์ (Indirect effect) ของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม ซึ่งมีผลว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์ในนิสิตนักศึกษาเมื่อพิจารณาจากผลปฏิสัมพันธ์ (Indirect effect) พบว่าช่วงความเชื่อมั่น Bootstrap ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .05 ซึ่งมีช่วงเชื่อมั่นในช่วงอยู่ที่ -0.079 กับ -0.001 ซึ่งผลตรงกับค่า sobel ($Z=-2.05, p<0.05$)

ทางด้านผลหลัก (Main effect) พบว่าเมื่อพิจารณาอิทธิพลส่งผ่านของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตจะไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ ($t(398) = -1.36, p = 0.18$) และมีช่วงความเชื่อมั่นในช่วง -0.117 กับ 0.021 นั้นหมายความว่า การพัฒนาความงอกงามแห่งตนมีบทบาทเป็นตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตในนิสิตนักศึกษา

เมื่อพิจารณาผลทางรวม (Total effect) พบว่านิสิตนักศึกษาจะมีสุขภาวะทางจิตจะลดลง 0.09 หน่วยเมื่อนิสิตนักศึกษารับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองขึ้น 1 ระดับ ($c = -0.09$) ในขณะที่เมื่อมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน สุขภาวะทางจิตจะลดลง ($c' = -0.05$) ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Hardin, Bayer, Nixon และ Robitschek (2003) ที่ได้ศึกษาบทบาทของการพัฒนาความงอกงาม ต่อความเครียด ซึ่งพบว่าการพัฒนาความงอกงาม มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด ผลจากการวิจัยเสนอว่าคนที่ค่าการพัฒนาความงอกงามสูง จะสามารถหลีกเลี่ยงความเครียดได้ดี เพราะเข้าใจกับปัญหาได้ที่เกิดขึ้นและไม่เครียดเกินจำเป็น ซึ่งเมื่อนำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีความสอดคล้องกันเนื่องจากเมื่อนิสิตนักศึกษามีการรับรู้ถึงความเครียดอันส่งผลมาจากการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง เขาจะเข้าใจถึงปัญหาและสามารถแยกแยะเอาตัวเองออกมาจากปัญหาได้ ทำให้สามารถลดความเครียดและเพิ่มสุขภาวะทางจิตได้

ข้อจำกัดในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตของจุฬาลงกรณ์วิทยาลัยเพียงมหาวิทยาลัยเดียว จึงอาจเป็นการจำกัดการนำผลการวิจัยไปอ้างอิงได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ทำการเก็บข้อมูลในนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างมีความเฉพาะเจาะจง หากมีการขยายขอบเขตทางการศึกษาไปสู่กลุ่มอื่นๆ เช่น นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น นักเรียนมัธยมศึกษาในแต่ละระดับ อาจจะได้ข้อค้นพบที่อาจมีความเหมือนหรือแตกต่างอันเป็นการขยายความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต โดยมีการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน
2. ผลการวิจัยพบว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์ในความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิต สำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป อาจเป็นงานวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนในกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่การรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง
3. ควรมีทำการศึกษารับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง สุขภาวะทางจิต และ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนในนิสิตนักศึกษาในรูปแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึก อันจะเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจถึงรายละเอียดที่เกิดขึ้นของการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง สุขภาวะทางจิต และ การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนในนิสิตนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สำหรับนักจิตวิทยาการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงอิทธิพลส่งผ่านของการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนในความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตของนิสิตนักศึกษาในปริญญาตรี โดยพบว่าการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านจะช่วยลดผลกระทบทางลบของการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองต่อสุขภาวะทางจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นนักจิตวิทยาที่ให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่มีระดับการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองที่สูง และส่งผลให้สุขภาวะทางจิตของพวกเขาอยู่ในระดับต่ำ อาจใช้การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการช่วยเหลือ ยกตัวอย่างเช่นเมื่อบุคคลรับรู้ถึงปัญหาเขาจะมองหาโอกาสจากปัญหาที่ประสบ และมีการวางแผนเพื่อให้ออกจากความทุกข์ไปสู่โอกาสที่เราเจอ โดยมีการขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น พร้อมทั้งลงมือกระทำอย่างตั้งใจ เพราะเมื่อเราทำสำเร็จแล้ว ความเครียดจะลดลงเพราะเราสามารถเอาชนะปัญหานั้นได้

รายการอ้างอิง

- Ablow, J. C., & Measelle, J. R. (2010). Capturing young children's perceptions of marital conflict.
- Aka, B. T., & Gencoz, T. (2014). Perceived Parenting Styles, Emotion Recognition and Regulation in Relation to Psychological Well-being. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 159, 529-533.
- Arkoff, A. (1988). *Psychology and personal growth*: Allyn & Bacon.
- Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American psychologist*, 55(5), 469.
- Bickham, N. L., & Fiese, B. H. (1997). Extension of the Children's Perceptions of Interparental Conflict Scale for use with late adolescents. *Journal of Family Psychology*, 11(2), 246.
- Butt, M. M., Asif, S., Yahya, F., Fazli, S. K., & Hania, A. (2014). Children perception of inter-parental conflicts and their cognitive emotion regulation. *World Applied Sciences Journal*, 31(6), 1118-1130.
- Cummings, E. M., & Davies, P. T. (2002). Effects of marital conflict on children: Recent advances and emerging themes in process-oriented research. *Journal of child psychology and psychiatry*, 43(1), 31-63.
- Davern, M., Staiger, P., & Luk, E. (2005). Adolescent and parental perceptions of interparental conflict. *Sensoria: A Journal of Mind, Brain & Culture*, 1(2), 20-25.
- De Caroli, M. E., & Sagone, E. (2014). Generalized self-efficacy and well-being in adolescents with high vs. low scholastic self-efficacy. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 141, 867-874.
- Erikson, E. (1968). Identity: youth and crisis.
- Fear, J. M. (2007). *Children of Depressed Parents: Interparental Conflict, Self-Blame, and Coping*. Vanderbilt University.
- García, M. F. M. n., Ramírez, M. G. a., & Jariego, I. M. (2002). Social support and locus of control as predictors of psychological well-being in Moroccan and Peruvian

- immigrant women in Spain. *International Journal of Intercultural Relations*, 26(3), 287-310.
- Grych, J. H., & Fincham, F. D. (1990). Marital conflict and children's adjustment: a cognitive-contextual framework. *Psychological bulletin*, 108(2), 267.
- Grych, J. H., Harold, G. T., & Miles, C. J. (2003). A prospective investigation of appraisals as mediators of the link between interparental conflict and child adjustment. *Child development*, 74(4), 1176-1193.
- Hardin, E. E., Weigold, I. K., Robitschek, C., & Nixon, A. E. (2007). Self-discrepancy and distress: The role of personal growth initiative. *Journal of Counseling Psychology*, 54(1), 86.
- Keyes, C. L., Shmotkin, D., & Ryff, C. D. (2002). Optimizing well-being: the empirical encounter of two traditions. *Journal of personality and social psychology*, 82(6), 1007.
- Kroger, J., & Marcia, J. E. (2011). The identity statuses: Origins, meanings, and interpretations *Handbook of identity theory and research* (pp. 31-53): Springer.
- Lin, F.-G., Chou, Y.-C., Wu, C.-H., & Lin, J.-D. (2014). Short-term and long-term influences of family arguments and gender difference on developing psychological well-being in Taiwanese adolescents. *Research in developmental disabilities*, 35(11), 2735-2743.
- Luyckx, K., & Robitschek, C. (2014). Personal growth initiative and identity formation in adolescence through young adulthood: Mediating processes on the pathway to well-being. *Journal of adolescence*, 37(7), 973-981.
- Luyckx, K., Schwartz, S. J., Berzonsky, M. D., Soenens, B., Vansteenkiste, M., Smits, I., & Goossens, L. (2008). Capturing ruminative exploration: Extending the four-dimensional model of identity formation in late adolescence. *Journal of Research in Personality*, 42(1), 58-82.
- Mehler-Wex, C., & Kolch, M. (2008). Depression in children and adolescents. *DEUTSCHES ARZTEBLATT-KOLN-*, 105(9), 149.

- Milkman, H. B., & Wanberg, K. W. (2012). *Criminal Conduct and Substance Abuse Treatment for Adolescents: Pathways to Self-discovery and Change: the Provider's Guide*: Sage.
- Mroczek, D. K., & Almeida, D. M. (2004). The effect of daily stress, personality, and age on daily negative affect. *Journal of personality*, 72(2), 355-378.
- O'Brien, M., Bahadur, M. A., Gee, C., Balto, K., & Erber, S. (1997). Child exposure to marital conflict and child coping responses as predictors of child adjustment. *Cognitive Therapy and Research*, 21(1), 39-59.
- O'Brien, M., Margolin, G., & John, R. S. (1995). Relation among marital conflict, child coping, and child adjustment. *Journal of Clinical Child Psychology*, 24(3), 346-361.
- Piaget, J., Inhelder, B., & Piaget, J. (2013). *The growth of logical thinking from childhood to adolescence: An essay on the construction of formal operational structures* (Vol. 84): Routledge.
- Potochnick, S. R., & Perreira, K. M. (2010). Depression and anxiety among first-generation immigrant Latino youth: key correlates and implications for future research. *The Journal of nervous and mental disease*, 198(7), 470.
- Robitschek, C., Ashton, M. W., Spering, C. C., Geiger, N., Byers, D., Schotts, G. C., & Thoen, M. A. (2012). Development and psychometric evaluation of the Personal Growth Initiative Scale-II. *Journal of Counseling Psychology*, 59(2), 274.
- Robitschek, C., & Cook, S. W. (1999). The influence of personal growth initiative and coping styles on career exploration and vocational identity. *Journal of Vocational Behavior*, 54(1), 127-141.
- Robitschek, C., & Kashubeck, S. (1999). A structural model of parental alcoholism, family functioning, and psychological health: The mediating effects of hardiness and personal growth orientation. *Journal of Counseling Psychology*, 46(2), 159.
- Robitschek, C., & Keyes, C. L. (2009). Keyes's model of mental health with personal growth initiative as a parsimonious predictor. *Journal of Counseling Psychology*, 56(2), 321.

- Rubin, K. H., Burgess, K. B., & Hastings, P. D. (2002). Stability and social-behavioral consequences of toddlers' inhibited temperament and parenting behaviors. *Child development, 73*(2), 483-495.
- Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of personality and social psychology, 57*(6), 1069.
- Sagone, E., & De Caroli, M. E. (2014). Relationships between psychological well-being and resilience in middle and late adolescents. *Procedia-Social and Behavioral Sciences, 141*, 881-887.
- Seligman, M. E., & Csikszentmihalyi, M. (2000). Special issue on happiness, excellence, and optimal human functioning. *American psychologist, 55*(1), 5-183.
- Sheeber, L., Hops, H., Alpert, A., Davis, B., & Andrews, J. (1997). Family support and conflict: Prospective relations to adolescent depression. *Journal of abnormal child psychology, 25*(4), 333-344.
- Shelton, K. H., & Harold, G. T. (2008). Pathways between interparental conflict and adolescent psychological adjustment: Bridging links through children's cognitive appraisals and coping strategies. *The Journal of Early Adolescence*.
- Shorey, H. S., Little, T. D., Snyder, C., Kluck, B., & Robitschek, C. (2007). Hope and personal growth initiative: A comparison of positive, future-oriented constructs. *Personality and Individual Differences, 43*(7), 1917-1926.
- Spear, L. P. (2000). The adolescent brain and age-related behavioral manifestations. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews, 24*(4), 417-463.
- Waterman, A. S. (1990). The relevance of Aristotle's conception of eudaimonia for the psychological study of happiness. *Theoretical & Philosophical Psychology, 10*(1), 39.
- Waterman, A. S., Schwartz, S. J., Zamboanga, B. L., Ravert, R. D., Williams, M. K., Bede Agocha, V., . . . Brent Donnellan, M. (2010). The Questionnaire for Eudaimonic Well-Being: Psychometric properties, demographic comparisons, and evidence of validity. *The Journal of Positive Psychology, 5*(1), 41-61.
- World Health Organization. (2015). The World Health Organization's definition of health. Retrieved from <http://www.who.int/about/definition/en/print.html>

- กรมควบคุมโรค สำนักระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข. (2555). ผลการเฝ้าระวัง กลุ่มงานระบาดวิทยาโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. Retrieved from <http://www.gfaidsboe.com/results%20of%20bss.php>
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2557). สถิติการสมรส การหย่าร้าง และอัตราการหย่าร้าง ปี พ.ศ. 2548-2552. Retrieved from <http://www.dmh.go.th/report/status/status1.asp>
- กิตติคุณ ซึ่งหฤทัย, เ. ส., ศุภณัฐ รอดหลง,. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการ, กลวิธีการเผชิญปัญหาและความพึงพอใจในชีวิตในนักศึกษามหาวิทยาลัย. (โครงการวิทยาศาสตร์บัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- พนิตนันท์ โชติกเจริญกุล. (2545). กิจกรรมทางกายกับความผาสุกทางใจของผู้สูงอายุ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พิชามญชุ์ บุญสิทธิ์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตนกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีการเผชิญปัญหาเป็นตัวแปรส่งผ่าน. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- พิชามญชุ์ บุญสิทธิ์, ว. ก. (2557). อิทธิพลของปัจจัยทางจิตที่มีต่อภาวะผู้นำสร้างแรงบันดาลใจในนิสิต. วารสารวิชาการคุณธรรมความดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 3(1): 85-97.
- ภณิดา ชนวิทยาสิทธิกุล. (2548). ความเข้มแข็งอดทนและสุขภาวะทางจิตของเยาวชนผู้ปฏิบัติธรรม: กรณีศึกษาในกลุ่มยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- แวนวภา โกศลดิลก. (2556). ประสบการณ์ทางจิตใจของวัยรุ่นที่ปรับตัวได้จากครอบครัวที่มีความขัดแย้งสูง. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สมรักษ์ ทองทรัพย์. (2553). ประสบการณ์ความงอกงามหลังการเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาของนิสิตที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง : การศึกษาเชิงคุณภาพแบบทิวทัศน์เห็นชอบร่วมกัน. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สุชาดา สร้อยสน. (2553). ประสบการณ์ทางด้านจิตใจของพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวในการเลี้ยงดูบุตร : การศึกษาเชิงคุณภาพ. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- เสาวนีย์ สำนวน. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การประเมินความเครียด การเผชิญความเครียด ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และความผาสุกทางใจ ของวัยรุ่นที่เสพติดยาบ้า

ขณะรับการบำบัดรักษา ในแผนกผู้ป่วยนอก สถาบันธัญญารักษ์. (วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

หยกฟ้า อิศรานนท์. (2551). อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตัวเอง และความไม่สอดคล้องระหว่างการเห็นคุณค่าแห่งตนโดยนัย และการเห็นคุณค่าแห่งตนโดยการรับรู้ต่อสภาวะทางจิต: การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรกำกับ และตัวแปรส่งผ่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบข้อกระทงของมาตรวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

1. อาจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต็มพันธ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุลยา พิสิษฐ์สังฆการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

เอกสารรับรองคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

AF 01-12

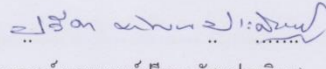
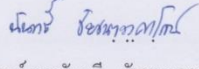
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
254 อาคารจามจุรี 1 ชั้น 2 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2218-3202 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 048/2559

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 144.1/58 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตโดยมีการพัฒนาความงอกงามเป็นตัวแปรส่งผ่านในนิสิตนักศึกษา
ผู้วิจัยหลัก นายรัตนกุล เล้าหวัระพานิช
หน่วยงาน คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม. ลงนาม.
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปริดา ทิพนประดิษฐ) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)
ประธาน กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง 24 มีนาคม 2559 วันหมดอายุ 23 มีนาคม 2560

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- โครงการวิจัย
 - ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
 - ผู้วิจัย เลขที่โครงการวิจัย..... 144.1/58
 - แบบสอบถาม วันที่รับรอง..... 24 มี.ค. 2559
- เงื่อนไข วันหมดอายุ..... 23 มี.ค. 2560

- ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการพิจารณาจริยธรรมในคนดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
- หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
- ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
- ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
- หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
- หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมรับรองก่อนดำเนินการ
- โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-12) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากร

ชื่อโครงการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับสุขภาวะทางจิตโดยมี
การพัฒนาความงอกงาม เป็นตัวแปรส่งผ่านในนิสิตนักศึกษา

ชื่อผู้วิจัย นาย ยรัตน์คุณ เลาหวิระพานิช ตำแหน่ง นิสิต

สถานที่ติดต่อผู้วิจัย

(ที่ทำงาน)-

(ที่บ้าน) ติดต่อ 339 ถนน พัฒนาการ แขวง ประเวศ เขต ประเวศ กทม. 10250

โทรศัพท์ (ที่ทำงาน) -

โทรศัพท์ที่บ้าน 027216180

โทรศัพท์มือถือ 0835454564

E-mail yaradul1990@gmail.com

1. ขอรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัย ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัย ขอให้ท่านกรุณาใช้
เวลาในการอ่านข้อมูลต่อไปนี้ และท่านสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือสอบถามข้อมูลที่ไม่ชัดเจนจากผู้วิจัย
ได้ตลอดเวลา

2. โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครองของ
วัยรุ่น และสุขภาวะทางจิต โดยศึกษาถึงการพัฒนาความงอกงามแห่งตนเป็นส่วนที่ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีสุขภาพจิตที่
ดี แม้จะมีความทุกข์จากการรับรู้ความขัดแย้งของพ่อแม่ โดยการรับรู้ความขัดแย้งในผู้ปกครอง หมายถึง การ
ตอบสนองของบุตรที่มีต่อความขัดแย้งหรือการทะเลาะเบาะแว้งระหว่างผู้ปกครอง โดยการแสดงออกซึ่งความ
ขัดแย้งนั้นมุ่งเน้น ไปถึงพฤติกรรมที่ไม่เป็นมิตร สุขภาวะทางจิต หมายถึง การที่บุคคลยอมรับตัวเอง และอยู่กับ
ตัวเองได้อย่างมีความสุข โดยที่สามารถแสดงตัวตน ต่อสังคมได้อย่างสะดวกใจ และการพัฒนาความงอกงามแห่ง
ตน หมายถึง เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของบุคคล โดยที่ตนรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงและโอกาสนั้น อีกทั้งยัง
เข้ามามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงนั้นอย่างตั้งใจมีการวางแผนและใช้ทรัพยากรรอบตัวอย่างสูงสุดจนประสบ
ความสำเร็จ

3. กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็น นิสิตปริญญาตรีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพศชายและ
หญิง มีอายุระหว่าง 18-24 ปี โดยที่พ่อและแม่เคยมีประสบการณ์ของการขัดแย้ง จำนวน 400 คน สถานที่เก็บ
ข้อมูล คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. แบบสอบถามทั้งหมด 4 ฉบับ ประกอบด้วย 1.) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 10 ข้อ 2.) แบบสอบถามการ
พัฒนาความงอกงามแห่งตน 16 ข้อ 3.) แบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง 46 ข้อ และ 4.)
แบบสอบถามสุขภาพจิต 20 ข้อ ระยะเวลาการทำแบบทดสอบประมาณ 25 นาที

5. สถานที่เก็บข้อมูลของการศึกษาวิจัยนี้คือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามให้กลุ่ม
ตัวอย่างท่านและเก็บคืนทันทีหลังจากเสร็จสิ้นการทำแล้ว ทั้งนี้แบบสอบถามที่ผู้ให้ข้อมูลทำเสร็จจะถูกบรรจุลงใน
ซองสีน้ำตาลอย่างมิดชิด และหลังจากงานวิจัยเสร็จสิ้น ผู้วิจัยจะนำแบบทดสอบที่ผู้เข้าร่วมวิจัยได้ทำไปทำลายทิ้ง
ทันที

ชื่อโครงการวิจัย..... 144.1/58

วันที่รับรอง..... 24 มี.ค. 2559

วันหมดอายุ..... 23 มี.ค. 2560

AF 04-07

6. การเข้าร่วมการ โครงการวิจัยนี้ไม่มีค่าชดเชยการเสียเวลา ของที่ระลึก และไม่มีผลต่อการเรียนและมีความเสี่ยงเล็กน้อยต่อผู้เข้าร่วม โครงการ

7. ประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยนี้คือ ผลการศึกษาที่ได้จะช่วยให้เกิดความรู้และความเข้าใจใน อันจะนำไปใช้ในการศึกษา เพื่อรับมือ ช่วยเหลือ และสนับสนุน ปัญหาวัยรุ่นในไทยที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

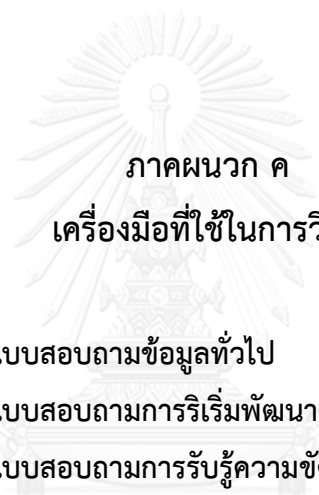
8. เมื่อผู้วิจัยพบว่านิสิตส่วนหนึ่งที่ตอบแบบสอบถาม “การรับรู้ถึงความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร” และ/หรือ มีคะแนนจากแบบสอบถาม “การพัฒนาความงอกงามแห่งตน” ที่อยู่ในช่วงคะแนนที่ควรได้รับการช่วยเหลือ ผู้วิจัยขออนุญาตแนะนำศูนย์ให้คำปรึกษาสำหรับผู้ที่สนใจในการขอรับบริการปรึกษาต่อไป

9. การเข้าร่วมในการวิจัยของท่านเป็นไปโดยสมัครใจ และสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวออกจากกรวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่ต้องให้เหตุผล ซึ่งในการเข้าร่วมการวิจัย จะเป็นการเข้าร่วมแบบนิรนาม กล่าวคือผู้เข้าร่วมในการวิจัยไม่ต้องแสดงตัวตนของคุณ

10. “หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน “กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 254 อาคารจามจุรี 1 ชั้น 2 ห้อง 210-211 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์/โทรสาร 0-22183202 Email: eccu@chula.ac.th

เลขที่โครงการวิจัย..... 144.1/58
วันที่รับรอง..... 24 มี.ค. 2559
วันหมดอายุ..... 23 มี.ค. 2560

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
2. แบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน
3. แบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร
4. แบบสอบถามสุขภาวะทางจิต

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ตามข้อมูลของท่านตามความเป็นจริง เพื่อนำไปศึกษาวิจัยต่อไป

ข้อมูลที่ท่านเขียนลงในแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับ และถ้าหากมีข้อสงสัยกรุณาติดต่อผู้แจกแบบสอบถาม

เลขที่โครงการวิจัย 144-1/58
วันที่รับรอง 24 มี.ค. 2559
วันมอบอายุ 23 มี.ค. 2560

เพศ ชาย หญิง อายุ .. ปี

ปัจจุบันศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยคณะ

ชั้นปี 1 2 3
 4 5 6 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

เกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.00 2.01 - 2.50 2.51 - 3.00 3.01 - 3.50 3.51 - 4.00

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด อื่นๆ(โปรดระบุ).....

สถานะสมรสของผู้ปกครอง อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง
 พ่อและ/หรือแม่เสียชีวิต อื่นๆ (โปรดระบุ)

*ในกรณีที่ตอบ พ่อและ/หรือแม่เสียชีวิต กรุณาตอบ เสียก่อน 7 ขวบ เสียหลัง 7 ขวบ

ปัจจุบันอาศัยอยู่กับ พ่อและแม่ พ่อหรือแม่ ญาติพี่น้อง
 เพื่อน คนเดียว อื่นๆ (โปรดระบุ)

แหล่งที่มาของรายได้ (ของผู้ตอบ) จากผู้ปกครอง จากตัวเอง อื่นๆ โปรดระบุ.....

อาชีพของบิดา ธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ว่างาน
 พนักงานบริษัทเอกชน อื่นๆ(โปรดระบุ).....

อาชีพของมารดา ธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ว่างาน
 พนักงานบริษัท อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ขอขอบคุณที่สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครับ

แบบสอบถามการพัฒนาความองอาจแห่งตน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสำรวจ แล้วเลือกคำตอบที่ตรงกับตัวคุณมากที่สุดโดยใช้เครื่องหมาย ○ บนตัวเลขในส่วนที่ให้เลือกในแต่ละข้อเพียงตัวเลือกเดียว โปรดตอบให้ตรงกับตัวคุณ หรือความรู้สึกของคุณมากที่สุด โดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลส่วนใหญ่ควรจะตอบอะไร โปรดทำเรียงตามลำดับ และทำทุกข้อคำตอบในแต่ละข้อมีให้เลือกดังนี้

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเลย
2 = ไม่เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นส่วนใหญ่
3 = ไม่เห็นด้วยเป็นบางครั้ง	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นบางครั้ง
4 = เห็นด้วยเป็นบางครั้ง	หมายถึง	เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นบางครั้ง
5 = เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่	หมายถึง	เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นส่วนใหญ่
6 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นอย่างยิ่ง

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่	ไม่เห็นด้วยเป็นบางครั้ง	เห็นด้วยเป็นบางครั้ง	เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ฉันตั้งเป้าหมายที่ทำได้จริงในการเปลี่ยนแปลงตนเอง	1	2	3	4	5	6
2. ฉันรู้ตัวว่าฉันพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองในด้านใดด้านหนึ่ง	1	2	3	4	5	6
3. ฉันรู้วิธีวางแผนเพื่อพัฒนาตนเอง	1	2	3	4	5	6
4. ฉันใช้ทุกโอกาสที่เข้ามาเพื่อการพัฒนาตนเอง	1	2	3	4	5	6
5. ฉันมีแนวทางปฏิบัติที่ทำได้จริง หลังจากที่มีวางแผนพัฒนาตนเองแล้ว	1	2	3	4	5	6
6. ฉันแสวงหาความช่วยเหลืออย่างเต็มที่เพื่อการพัฒนา ฉันรู้ว่าฉันสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้นได้	1	2	3	4	5	6
7. ฉันกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง	1	2	3	4	5	6
8. ฉันแสวงหาความช่วยเหลืออย่างเต็มที่เพื่อการพัฒนาตนเอง	1	2	3	4	5	6
9. ฉันพยายามจะพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	1	2	3	4	5	6
10. ฉันสามารถตั้งเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเองได้	1	2	3	4	5	6

เลขที่โครงการวิจัย..... 144.1/58
 วันที่รับรอง..... 24 มี.ค. 2559
 รับมอบ..... 23 มี.ค. 2559

๗๖๖

แบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร

คำชี้แจง ในครอบครัว มีหลายครั้งที่พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน เมื่อพ่อแม่ทะเลาะหรือขัดแย้งกัน ย่อมส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของลูก ผู้วิจัยอยากทราบถึงความรู้สึกที่ท่านมีต่อความขัดแย้งระหว่างพ่อและแม่ของท่าน โดย ขอให้ท่านนึกถึงสถานการณ์หรือเหตุการณ์ความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ของท่าน ถึงแม้ปัจจุบันท่านไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ของท่านแล้วก็ตาม ขอให้ท่านย้อนนึกถึงเหตุการณ์นั้น และตอบคำถาม โดยมีตัวเลือกดังนี้

1	หมายถึง	ไม่ตรงกับตัวฉัน
2	หมายถึง	ค่อนข้างไม่ตรงกับตัวฉัน
3	หมายถึง	ทั้งตรงและไม่ตรงพอๆกัน
4	หมายถึง	ค่อนข้างตรงกับตัวฉัน
5	หมายถึง	ตรงกับตัวฉัน

ลำดับที่	คำถาม	ไม่ตรงกับตัวฉัน	ค่อนข้างไม่ตรงกับตัวฉัน	ทั้งตรงและไม่ตรงพอๆกัน	ค่อนข้างตรงกับตัวฉัน	ตรงกับตัวฉัน
1	ฉันไม่เคยเห็นพ่อแม่ของฉันทะเลาะกัน หรือมีความเห็นไม่ตรงกัน	1	2	3	4	5
2	เมื่อพ่อแม่ฉันทะเลาะกัน พวกเขาจะมาหาทางแก้ได้เสมอ	1	2	3	4	5
3	พ่อแม่ของฉันจะไม่โหมกเมื่อเขาทะเลาะกัน	1	2	3	4	5
4	เมื่อพ่อแม่ทะเลาะกัน ฉันสามารถทำให้ตัวเองรู้สึกดีขึ้นได้	1	2	3	4	5
5	ฉันรู้สึกกลัวเมื่อพ่อแม่ทะเลาะกัน	1	2	3	4	5
6	ฉันรู้สึกเหมือนถูกดึงไปเกี่ยวเมื่อพ่อแม่ทะเลาะกัน	1	2	3	4	5
7	ฉันรู้ว่าพ่อแม่ของฉันทะเลาะหรือขัดแย้งกันบ่อยมาก แม้ว่าพวกเขาจะคิดว่าฉันไม่รู้ก็ตาม	1	2	3	4	5
8	พ่อแม่ของฉันยังคงหงุดหงิดใส่กัน แม้ว่าพวกเขาจะหยุดทะเลาะกันแล้วก็ตาม	1	2	3	4	5
9	พ่อแม่ของฉันทะเลาะกันเพราะพวกเขาไม่มีความสุขเวลาอยู่ด้วยกัน	1	2	3	4	5
10	เมื่อพ่อแม่ของฉันมีความเห็นไม่ตรงกันพวกเขาจะปรึกษากันอย่างเจียบๆ	1	2	3	4	5
11	ฉันไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร เมื่อพ่อแม่ของฉันทะเลาะกัน	1	2	3	4	5
12	พ่อแม่ของฉันมักจะใส่ร้ายกันแม้กระทั่งตอนที่ฉันอยู่ด้วย	1	2	3	4	5

เลขที่โครงการวิจัย..... 144.1/58
วันที่รับรอง..... 24 มี.ค. 2559
วันหมดอายุ..... 23 มี.ค. 2560

๗ ๖ ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

แบบสอบถามสุขภาวะทางจิต

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ ประกอบไปด้วยชุดข้อความ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตของท่าน โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อ และระบุว่าท่านเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย มากน้อยเพียงใดกับข้อความดังกล่าว ขอให้ท่านตอบข้อความตามความรู้สึกของท่าน มากกว่าความคิดหรือความต้องการที่ท่านปรารถนาให้เป็น โดยให้ทำเครื่องหมายวงกลม (O) ตรงกับตัวเลือกตามลำดับความมากน้อยที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

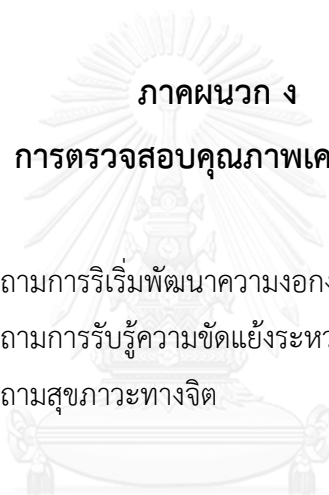
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความเป็นอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความ
3	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยและเห็นด้วยกับข้อความเท่าๆกัน
4	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความ
5	หมายถึง	เห็นด้วยกับสถานการณ์นั้นเป็นส่วนใหญ่

ลำดับที่	ข้อความ	ไม่เห็นด้วยกับข้อความเป็นอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความ	ไม่เห็นด้วยและเห็นด้วยกับข้อความเท่าๆกัน	เห็นด้วยกับข้อความ	เห็นด้วยกับข้อความเป็นอย่างยิ่ง
1	ฉันพบว่า ในแต่ละวัน ฉันตั้งใจทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความมุ่งมั่น	1	2	3	4	5
2	ฉันเชื่อว่า ฉันได้ค้นพบแล้วว่าตัวตนที่แท้จริงของฉันเป็นเช่นไร	1	2	3	4	5
3	ฉันปรารถนาเป็นที่สุดว่าชีวิตของฉันจะได้อะไรๆ สมใจโดยไม่ต้องลำบาก	1	2	3	4	5
4	ฉันมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความเชื่อและศรัทธาที่ให้ความหมายในชีวิตแก่ฉัน	1	2	3	4	5
5	สิ่งสำคัญสำหรับฉันคือ ฉันมีความสุขกับสิ่งที่ฉันทำมากกว่าที่คนอื่นจะคิดอย่างไรกับการกระทำของฉัน	1	2	3	4	5
6	ฉันเชื่อ และรู้ว่า อะไรคือ ความสามารถของฉัน และเมื่อมีโอกาสฉันจะพัฒนาความสามารถนั้น	1	2	3	4	5
7	คนอื่นมักจะรู้สึกตัวว่าตัวฉันเองว่า ฉันควรจะทำอะไรถึงจะเหมาะสม	1	2	3	4	5
8	ฉันรู้สึกดีเยี่ยม เมื่อฉันได้พยายามทำในสิ่งที่มีคุณค่า	1	2	3	4	5
9	ฉันพูดได้เต็มปากว่า ฉันได้พบเป้าหมายในชีวิตของฉันแล้ว	1	2	3	4	5
10	จนถึงตอนนี้ ฉันยังคิดไม่ออกเลยว่าชีวิตฉันต้องการอะไร	1	2	3	4	5
11	ฉันไม่เข้าใจว่าทำไมคนบางคนอยากที่จะทุ่มเทกับงานที่เขาทำขนาดนั้น	1	2	3	4	5
12	เป็นเรื่องสำคัญสำหรับฉัน ที่จะรู้ว่า สิ่งที่กำลังทำอยู่นั้น ตรงกับเป้าหมายในชีวิตของฉัน	1	2	3	4	5

อยู่ที่โครงการวิจัย..... 144.1/58
วันที่รับรอง..... 24 มี.ค. 2559
วันหมดอายุ..... 23 มี.ค. 2560

or D ⊕

ภาคผนวก ง
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน
2. แบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของบุตร
3. แบบสอบถามสุขภาวะทางจิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5

ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามการริเริ่มพัฒนาความ
งอกงามแห่งตน (ครั้งที่ 1)

ข้อ ที่	ทิศทาง	กลุ่มสูง (n = 27)		กลุ่มต่ำ (n = 30)		T-test กลุ่มสูง-ต่ำ	ค่า CITC	ข้อที่ ผ่าน เกณฑ์
		M	SD	M	SD			
ด้านที่ 1 ความพร้อมในการวางแผน								
2	+	5.22	.70	3.80	.81	7.14	.55	/
8	+	4.96	.71	3.57	.97	6.14	.48	/
11	+	5.03	.85	4.17	1.02	3.50	.30	/
16	+	5.30	.72	4.13	.68	6.22	.50	/
ด้านที่ 2 การวางแผน								
1	+	5.07	.55	3.87	.57	8.12	.55	/
3	+	5.11	.58	3.70	.95	6.67	.50	/
5	+	5.15	.66	3.73	.69	7.88	.60	/
10	+	5.04	.89	4.03	.99	3.99	.41	/
13	+	4.96	.76	3.77	.89	5.45	.53	/
ด้านที่ 3 การใช้แหล่งทรัพยากร								
6	+	5.14	.71	3.66	.88	6.97	.50	/
12	+	5.00	.78	4.00	.69	5.07	.51	/
14	+	4.85	.76	3.93	1.08	3.72	.34	/
ด้านที่ 4 การกระทำอย่างตั้งใจ								
4	+	5.07	.61	3.43	.72	9.21	.67	/
7	+	5.37	.74	3.66	.80	8.33	.58	/
9	+	5.25	.81	3.90	.80	6.33	.54	/
15	+	4.96	.70	3.80	.55	6.87	.48	/
หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$							$\alpha = .86$	

ตารางที่ 6

ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้ง
ระหว่างผู้ปกครองของบุตร (ครั้งที่ 1)

ข้อที่	ทิศทาง	กลุ่มสูง (n = 27)		กลุ่มต่ำ (n = 28)		T-test กลุ่มสูง- ต่ำ	CITC ครั้งที่ 1	ข้อที่ ผ่าน เกณฑ์
		M	SD	M	SD			
ด้านที่ 1 ความถี่								
1	-	3.18	1.03	3.39	1.10	-.72	.04	X
9	+	1.55	.75	2.92	1.08	-5.46	.41***	/
14	+	1.14	.45	2.35	1.02	-5.61	.59***	/
18	+	1.77	1.15	3.00	1.05	-4.09	.45***	/
27	-	2.03	1.40	3.14	.89	-3.50	.28*	/
35	+	2.62	1.30	3.21	.78	-2.02	.15	X
ด้านที่ 2 ความเข้ม								
4	+	1.70	.82	3.17	1.09	-5.67	.54***	/
12	-	2.44	1.05	3.39	.73	-3.88	.28***	/
22	+	1.18	.55	2.85	.97	-7.79	.67***	/
31	+	1.33	.55	3.35	.95	-9.59	.69***	/
36	-	2.81	1.64	3.17	.94	-1.01	.10	X
38	+	1.18	.78	2.96	1.20	-6.47	.60***	/
43	+	1.03	.19	2.71	1.24	-6.93	.65***	/
ด้านที่ 3 การแก้ปัญหา								
2	-	1.74	.81	2.82	1.12	-4.07	.32***	/
10	+	1.25	.59	2.96	1.10	-7.08	.60***	/
19	-	1.81	1.11	2.85	.84	-3.90	.37***	/
28	-	1.96	1.05	3.25	1.12	-4.40	.25***	/
39	-	1.59	1.11	2.67	.86	-4.02	.29***	/
46	+	1.00	.00	2.96	.88	-11.59	.72***	/
ด้านที่ 4 เนื้อหา								
3	+	1.07	.26	2.50	1.26	-5.74	.52***	/
20	+	1.22	.50	3.03	.96	-8.70	.64***	/
29	+	1.25	.59	3.14	1.20	-7.29	.61***	/
37	+	1.11	.42	2.60	1.03	-6.99	.51***	/

ข้อที่	ทิศทาง	กลุ่มสูง (n = 27)		กลุ่มต่ำ (n = 28)		T-test กลุ่ม สูง-ต่ำ	CITC ครั้งที่ 1	ข้อที่ ผ่าน เกณฑ์
		M	SD	M	SD			
ด้านที่ 5 ความรู้สึกว่าถูกคุกคาม								
15	+	1.59	1.11	2.82	1.02	-4.25	.45***	/
6	+	2.18	1.11	2.92	1.24	-2.33	.19*	/
24	+	1.62	.83	3.17	1.02	-6.15	.44***	/
33	+	1.51	1.15	3.00	1.08	-4.88	.46***	/
40	+	1.18	.48	2.82	1.09	-7.14	.54***	/
45	+	1.66	1.24	3.17	1.36	-4.30	.45***	/
ด้านที่ 6 ความสามารถในการจัดการปัญหา								
5	-	2.70	1.06	3.00	.98	-1.07	.02	X
13	+	2.33	1.41	2.60	.91	-.85	.11	X
23	-	2.88	1.28	3.42	.95	-1.76	.08	X
32	+	1.77	1.28	3.17	1.05	-4.41	.37***	/
44	+	1.66	1.00	2.89	1.16	-4.19	.43***	/
49	+	1.33	.67	3.25	.92	-8.76	.62***	/
ด้านที่ 7 การกล่าวโทษตนเอง								
8	-	2.70	1.72	3.03	1.23	-.82	.07	X
17	+	1.07	.26	2.78	1.10	-7.85	.60***	/
26	+	1.22	.50	2.75	.79	-8.43	.50***	/
41	+	1.03	.19	2.64	1.22	-6.73	.61***	/
48	-	2.66	1.68	2.78	.91	-.32	.02	X
ด้านที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ และลูก								
7	+	1.22	.80	2.64	1.02	-5.71	.51***	/
16	-	2.55	1.60	3.21	.91	-1.88	.18	X
25	+	1.25	.52	3.17	.98	-9.07	.66***	/
34	+	1.07	.26	2.92	.94	-9.87	.75***	/
42	+	1.03	.19	2.82	1.12	-8.13	.67***	/

ข้อ ที่	ทิศทาง	กลุ่มสูง (n = 27)		กลุ่มต่ำ (n = 28)		T-test กลุ่มสูง- ต่ำ	CITC ครั้งที่ 1	ข้อที่ ผ่าน เกณฑ์
		M	SD	M	SD			
ด้านที่ 9 ความเสถียร								
11	+	1.11	.32	2.57	1.13	-6.43	.65***	/
21	+	1.96	1.15	3.35	1.02	-4.71	.42***	/
30	+	1.03	.19	2.89	1.31	-7.25	.60***	/
47	+	1.07	.38	2.96	1.10	-8.40	.70***	/
หมายเหตุ * $p < .05$, *** $p < .001$							$\alpha = .92$	

ตารางที่ 7

ผลการทดลองใช้และคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของ
บุตร (ครั้งที่ ๒)

ข้อ ที่	ทิศ ทาง	กลุ่มสูง (n = 27)		กลุ่มต่ำ (n = 30)		T-test กลุ่มสูง-ต่ำ	CITC ครั้งที่ 1	CITC ครั้งที่ 2	ข้อที่ผ่าน เกณฑ์
		M	SD	M	SD				
ด้านที่ 1 ความถี่									
1	-	3.15	.83	3.70	1.23	-1.82	.04	.18	-
9	+	1.74	1.02	2.93	1.38	-3.71***	.41	.37	X
14	+	1.07	.26	2.36	1.24	-5.28***	.59	.55	X
18	+	1.40	.63	3.00	1.17	-6.26***	.45	.53	X
27	-	1.59	.69	3.40	1.10	-7.48***	.28	.53	X
35	+	2.22	1.45	3.13	1.25	-2.52*	.15	.31	X
ด้านที่ 2 ความเข้ม									
4	+	1.59	.63	3.10	1.12	-6.13***	.54	.52	X
12	-	2.55	.97	3.56	.97	-3.91***	.28	.40	X
22	+	1.11	.32	2.86	1.01	-8.65***	.67	.71	X
31	+	1.25	.59	3.10	1.12	-7.59***	.69	.67	X
36	-	2.03	1.15	3.50	.90	-5.27***	.10	.51	X
38	+	1.03	.19	1.86	1.13	-3.74***	.60	.31	X
43	+	1.03	.19	1.90	1.09	-4.04***	.65	.46	X
ด้านที่ 3 การแก้ปัญหา									
2	-	1.51	.50	2.66	.84	-6.13***	.32	.42	X
10	+	1.48	.75	2.96	.99	-6.37***	.60	.53	X
19	-	1.66	1.07	2.76	.77	-4.39***	.37	.44	X
28	-	1.96	.85	3.43	1.04	-5.85***	.25	.46	X
39	-	1.33	.83	2.66	1.18	-4.86***	.29	.45	X
46	+	1.11	.32	2.60	1.07	-6.95***	.72	.57	X
ด้านที่ 4 เนื้อหา									
3	+	1.14	.36	1.86	1.07	-3.30*	.52	.25	X
20	+	1.07	.26	2.16	.87	-6.23***	.64	.39	X
29	+	1.07	.26	2.16	.91	-5.98***	.61	.37	X
37	+	1.14	.36	2.00	.87	-4.72***	.51	.44	X
ด้านที่ 5 ความรู้สึกว่าถูกคุกคาม									
6	+	2.03	1.34	2.90	1.21	-2.53*	.19	.21	X
15	+	1.40	.74	2.66	1.26	-4.50***	.45	.37	X
24	+	2.00	1.35	3.56	1.13	-4.69***	.44	.48	X
33	+	1.29	.72	2.43	1.22	-4.21***	.46	.49	X
40	+	1.14	.45	2.60	1.16	-6.07***	.54	.52	X
45	+	1.81	1.33	2.93	1.14	-3.38***	.45	.42	X

ข้อ ที่	ทิศทาง	กลุ่มสูง (n = 27)		กลุ่มต่ำ (n = 30)		T-test กลุ่มสูง-ต่ำ	CITC ครั้งที่ 1	CITC ครั้งที่ 2	ข้อที่ ผ่าน เกณฑ์
		M	SD	M	SD				
ด้านที่ 6 ความสามารถในการจัดการปัญหา									
5	-	2.11	1.28	2.60	.93	-1.63	.02	.12	-
13	+	1.14	.36	2.00	.87	3.91*	.10	.27	X
23	-	2.77	.97	3.26	.86	-1.99	.08	.12	-
32	+	1.62	.83	2.76	.97	-4.74***	.37	.27	X
44	+	1.55	1.01	2.50	.97	-3.58*	.43	.35	X
49	+	1.96	1.09	2.96	.88	-3.78***	.62	.37	X
ด้านที่ 7 การกล่าวโทษตนเอง									
8	-	1.59	1.04	2.53	1.10	-3.29*	.07	.24	X
17	+	1.25	.44	2.20	.88	-4.97***	.60	.39	X
26	+	1.22	.50	2.26	.86	-5.46***	.50	.46	X
41	+	1.18	.39	2.03	.88	-4.56***	.61	.41	X
48	-	2.11	1.15	2.50	.93	-1.38	.02	.09	-
ด้านที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ และลูก									
7	+	1.22	.57	2.30	.98	-4.95***	.51	.38	X
16	-	1.81	1.17	2.63	1.44	-2.34*	.18	.10	-
25	+	1.44	.89	2.76	1.40	-4.18***	.66	.33	X
34	+	1.22	.50	2.23	1.13	-4.26***	.75	.45	X
42	+	1.03	.19	2.46	1.27	-5.74***	.67	.54	X
ด้านที่ 9 ความเสถียร									
11	+	1.03	.19	2.40	1.13	-6.16***	.65	.57	X
21	+	2.18	1.14	3.46	1.11	-4.28***	.42	.43	X
30	+	1.03	.19	2.26	1.11	-5.66***	.61	.48	X
47	+	1.07	.26	2.56	1.16	-6.50***	.71	.59	X
หมายเหตุ * $p < .05$, *** $p < .001$							$\alpha = .92$	$\alpha = .91$	

ตารางที่ 8 ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามการรับรู้ความขัดแย้ง ระหว่างผู้ปกครองของบุตร (ครั้งที่ 3)

ข้อที่	ทิศทาง	กลุ่มสูง (n = 35)		กลุ่มต่ำ (n = 35)		T-test กลุ่มสูง-ต่ำ	CITC ครั้งที่ 3	ข้อที่ผ่าน เกณฑ์	ข้อที่ เลือกใช้	CITC หลังตัด ข้อ
		M	SD	M	SD					
ด้านที่ 1 ความถี่										
1	-	4.23	1.03	2.65	1.28	5.65***	.52	X	X	.52
9	+	3.20	.96	1.34	.72	9.10***	.61	X	X	.62
14	+	2.51	1.42	1.02	.16	6.13***	.56	X	X	.56
18	+	3.42	1.14	1.34	.68	9.25***	.64	X	X	.65
27	-	3.54	1.17	1.51	.91	8.05***	.55	X	X	.55
35	+	3.37	1.23	1.85	1.28	5.01***	.34	X	X	.34
ด้านที่ 2 ความเข้ม										
4	+	3.68	.96	1.40	.60	11.89***	.68	X	X	.69
12	-	3.80	.99	2.57	1.01	5.13***	.45	X	X	.44
22	+	3.71	1.29	1.14	.43	11.13***	.71	X	X	.73
31	+	3.71	1.12	1.25	.66	11.14***	.72	X	X	.73
36	-	3.94	.80	1.60	1.12	10.08***	.63	X	X	.63
38	+	1.94	1.08	1.02	.17	4.93***	.46	X	X	.47
43	+	1.80	1.05	1.20	.58	2.95*	.34	X	X	.35
ด้านที่ 3 การแก้ปัญหา										
2	-	3.51	1.01	1.37	.54	11.03***	.66	X	X	.66
10	+	3.00	1.02	1.65	.99	5.54***	.48	X	X	.49
19	-	3.25	.88	1.48	.56	9.98***	.66	X	X	.66
28	-	4.17	.82	1.82	.85	11.67***	.66	X	X	.66
39	-	2.74	1.12	1.34	.59	6.53***	.49	X	X	.48
46	+	2.77	1.11	1.05	.23	8.90***	.69	X	X	.69
ด้านที่ 4 เนื้อหา										
3	+	1.37	.59	1.08	.37	2.39*	.10	-	-	-
20	+	1.65	.93	1.20	.40	2.64*	.27	X	X	.24
29	+	1.74	.95	1.22	.42	2.92*	.25	X	X	.21
37	+	1.85	.97	1.14	.35	4.07***	.31	X	X	.29
ด้านที่ 5 ความรู้สึกว่าคุณคลุม										
6	+	3.22	1.08	1.97	1.15	4.70***	.30	X	X	.30
15	+	2.80	1.27	1.82	1.01	3.52*	.27	X	X	.27
24	+	3.62	1.13	1.97	1.12	6.12***	.43	X	X	.44
33	+	2.68	1.51	1.42	1.17	3.89***	.40	X	X	.40
40	+	2.97	1.36	1.25	.74	6.54***	.47	X	X	.46

ข้อที่	ทิศทาง	กลุ่มสูง (n = 35)		กลุ่มต่ำ (n = 35)		T-test กลุ่มสูง-ต่ำ	CITC ครั้งที่ 3	ข้อที่ผ่าน เกณฑ์	ข้อที่ เลือกใช้	CITC หลังตัด ข้อ
		M	SD	M	SD					
ด้านที่ 5 ความรู้สึกรู้สึกว่าถูกคุกคาม										
45	+	2.48	1.29	1.48	.98	3.64*	.30	X	X	.31
ด้านที่ 6 ความสามารถในการจัดการปัญหา										
5	-	2.82	.95	1.82	.70	4.98***	.28	X	X	.27
13	+	3.34	1.16	1.91	.98	5.55***	.39	X	X	.39
23	-	3.62	.97	2.17	.78	6.89***	.43	X	X	.43
32	+	3.42	1.06	1.57	.88	7.93***	.57	X	X	.58
44	+	2.62	1.11	1.48	.70	5.13***	.41	X	X	.41
49	+	3.20	1.13	1.71	.95	5.92***	.44	X	X	.45
ด้านที่ 7 การกล่าวโทษตนเอง										
8	-	2.40	1.16	1.74	1.14	2.37*	.16	-	-	-
17	+	1.82	.98	1.25	.44	3.13*	.31	X	X	.28
26	+	1.97	1.12	1.34	.48	3.04*	.28	X	X	.25
41	+	2.20	1.07	1.17	.51	5.09***	.44	X	X	.41
48	-	2.05	1.05	1.65	1.13	1.52	.13	-	-	-
ด้านที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ และลูก										
7	+	3.22	1.43	1.51	.81	6.13***	.52	X	X	.54
16	-	3.00	1.41	1.71	1.20	4.09*	.26	X	X	.25
25	+	3.17	1.22	1.54	.91	6.29***	.49	X	X	.51
34	+	1.88	.93	1.20	.53	3.78***	.30	X	X	.30
42	+	2.42	1.24	1.17	.56	5.44***	.45	X	X	.45
ด้านที่ 9 ความเสถียร										
11	+	2.85	1.26	1.00	.00	8.69***	.61	X	X	.62
21	+	4.05	.76	2.42	1.19	6.79***	.48	X	X	.50
30	+	2.57	1.26	1.00	.00	7.33***	.61	X	X	.61
47	+	2.48	1.19	1.05	.33	6.79***	.53	X	X	.55
หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$							$\alpha =$.93			$\alpha =$.94

ตารางที่ 9

ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามสุขภาวะทางจิต (ครั้งที่ 1)

ข้อ ที่	ทิศทาง	กลุ่มสูง (n = 31)		กลุ่มต่ำ (n = 28)		T-test กลุ่มสูง-ต่ำ	ค่า CITC	ข้อที่ ผ่าน เกณฑ์
		M	SD	M	SD			
1	+	3.09	.83	4.14	.80	-4.91***	.36	X
2	+	2.87	1.05	3.92	.71	-4.45***	.40	X
3	-	2.90	.83	2.25	1.28	2.33*	-.39	X
4	+	3.09	.70	3.78	.91	-3.22*	.25	X
5	+	3.06	.96	4.10	1.19	-3.66*	.25	X
6	+	3.09	.94	4.46	.63	-6.57***	.57	X
7	-	2.90	1.04	3.50	1.17	-2.06*	.11	X
8	+	3.12	1.20	4.85	.35	-7.31***	.57	X
9	+	3.00	1.03	3.92	.85	-3.77***	.38	X
10	+	3.03	1.04	3.89	.87	-3.43*	.23	X
11	-	2.90	1.10	4.25	.79	-5.39***	.35	X
12	-	2.90	1.10	3.17	1.27	-.88	-.06	-
13	+	2.80	1.10	4.25	.58	-6.15***	.50	X
14	+	2.83	.96	4.25	.51	-6.86***	.59	X
15	+	3.16	.93	4.82	.39	-8.73***	.62	X
16	-	3.06	.96	3.39	1.13	-1.20	.02	-
17	+	3.09	.90	4.03	.83	-4.13***	.39	X
18	+	3.25	1.06	4.42	.69	-4.95***	.40	X
19	-	2.83	1.15	3.64	.73	-3.15*	.14	X
20	-	2.70	1.13	3.28	1.24	-1.85	.04	-
21	+	3.06	1.12	4.57	.57	-6.38***	.52	X
หมายเหตุ * $p < .05$, *** $p < .001$							$\alpha = .73$	

ตารางที่ 10

ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามสุขภาวะทางจิต (ครั้งที่ 2)

ข้อ ที่	ทิศ ทาง	กลุ่มสูง (n = 27)		กลุ่มต่ำ (n = 30)		T-test กลุ่มสูง-ต่ำ	CITC ครั้งที่ 1	CITC ครั้งที่ 2	ข้อที่ผ่าน เกณฑ์
		M	SD	M	SD				
1	+	3.88	.57	3.00	.78	4.89***	.36	.34	X
2	+	3.88	.57	2.70	.95	5.62***	.40	.41	X
3	-	2.92	1.26	2.13	.93	2.65*	-.39	.15	-
4	+	3.77	.89	3.06	.69	3.33*	.25	.10	-
5	+	4.18	.73	3.63	.85	2.62*	.25	.17	-
6	+	4.29	.66	3.40	.67	5.03***	.57	.49	X
7	-	4.14	.76	2.96	.92	5.25***	.11	.34	X
8	+	4.66	.48	4.16	.59	3.51*	.57	.31	X
9	+	3.85	.76	2.36	.88	6.75***	.38	.43	X
10	+	3.33	1.27	2.86	.81	1.66	.23	.04	-
11	-	4.14	.76	2.33	.95	7.91***	.35	.58	X
12	-	4.51	.93	3.10	1.18	5.04***	-.06	.38	X
13	+	4.03	.64	3.30	.79	3.85***	.50	.34	X
14	+	3.85	.81	3.30	.74	2.64*	.59	.25	X
15	+	4.77	.42	4.26	.69	3.31*	.62	.31	X
16	-	3.81	1.14	2.46	1.01	4.69***	.02	.33	X
17	+	4.11	.57	3.36	.96	3.48*	.39	.30	X
18	+	4.51	.57	3.33	.88	6.04***	.40	.51	X
19	-	4.14	1.19	3.10	.88	3.72*	.13	.30	X
20	-	3.96	1.19	2.93	1.05	3.44*	.04	.31	X
21	+	4.22	.80	2.83	.74	6.75***	.52	.47	X
หมายเหตุ * $p < .05$, *** $p < .001$							$\alpha = .73$	$\alpha = .77$	

ตารางที่ 11

ผลการทดลองใช้และการพิจารณาคัดเลือกข้อกระทงของแบบสอบถามสุขภาวะทางจิต (ครั้งที่ 3)

ข้อ ที่	ทิศ ทาง	กลุ่มสูง (n = 40)		กลุ่มต่ำ (n = 43)		T-test กลุ่มสูง-ต่ำ	CITC ครั้งที่ 3	ข้อที่ ผ่าน เกณฑ์	ข้อที่ เลือก ใช้	CITC หลัง ตัดข้อ
		M	SD	M	SD					
1	+	4.27	.59	3.34	.81	5.93***	.51	X	X	.49
2	+	3.95	.90	2.86	.94	5.37***	.43	X	X	.44
3	-	3.55	.93	2.86	1.03	3.18*	.23	X	X	.22
4	+	4.10	.92	3.41	.82	3.52*	.32	X	X	.34
5	+	4.32	.79	3.69	.86	3.44*	.29	X	X	.31
6	+	4.57	.54	3.46	.82	7.14***	.54	X	X	.53
7	-	4.42	.74	3.25	.82	6.80***	.45	X	X	.45
8	+	4.77	.42	4.41	.54	3.31*	.34	X	X	.34
9	+	4.10	.84	2.58	.82	8.30***	.56	X	X	.57
10	+	3.35	1.05	2.81	.95	2.42*	.08	-	-	-
11	-	4.42	.78	2.90	.83	8.53***	.57	X	X	.56
12	-	4.60	.59	3.67	1.06	4.85***	.35	X	X	.37
13	+	4.42	.71	3.58	.73	5.32***	.41	X	X	.41
14	+	4.40	.54	3.34	.84	6.69***	.50	X	X	.50
15	+	4.65	.48	4.34	.75	2.15*	.27	X	X	.27
16	-	4.52	.55	2.83	1.02	9.25***	.63	X	X	.63
17	+	4.50	.50	3.60	.84	5.78***	.55	X	X	.55
18	+	4.67	.52	3.88	.82	5.25***	.45	X	X	.45
19	-	4.42	.74	3.30	1.01	5.77***	.50	X	X	.51
20	-	4.52	.59	3.27	.91	7.42***	.56	X	X	.56
21	+	4.40	.67	3.18	.76	7.70***	.66	X	X	.66
หมายเหตุ * $p < .05$, *** $p < .001$							$\alpha = .76$			$\alpha = .86$

ภาคผนวก จ
สัดส่วนนิติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่ใช้ในการคำนวณสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คณะ	รวมทั้งสิ้น			รวมทั้งสิ้น (inter)			รวมทั้งสิ้น (ทั้งหมด)			ร้อยละ			จำนวนเก็บ		
	ช	ญ	ร	ช	ญ	ร	ช	ญ	ร	ช	ญ	ร	ช	ญ	ร
วิศวกรรมศาสตร์	2453	579	3032	507	156	663	2960	735	3695	119%	298%	149%	48	12	60
อักษรศาสตร์	219	1030	1249	86	283	369	305	1313	1618	124%	532%	650%	5	21	26
วิทยาศาสตร์	1054	1622	2676	69	97	166	1123	1719	2842	455%	690%	115%	18	28	46
รัฐศาสตร์	274	711	985				274	711	985	1.11%	2.88%	3.99%	4	12	16
สถาปัตยกรรมศาสตร์	396	662	1058	196	325	521	592	987	1579	240%	400%	640%	10	16	26
พาณิชย์ศาสตร์และก บัญชี	631	1611	2242	192	406	598	823	2017	2840	333%	817%	115%	13	33	46
การศาสตร์	545	952	1497				545	952	1497	2.21%	3.86%	6.06%	9	15	24
นิติศาสตร์	148	464	612	135	213	348	283	677	960	119%	274%	389%	5	11	16
เศรษฐศาสตร์	244	314	558	176	328	504	420	642	1062	170%	260%	430%	7	10	17
แพทยศาสตร์	1021	812	1833				1021	812	1833	4.14%	3.29%	7.43%	17	13	30
สัตวแพทยศาสตร์	166	420	586				166	420	586	0.67%	1.70%	2.37%	3	7	9
ทันตแพทยศาสตร์	270	501	771				270	501	771	1.09%	2.03%	3.12%	4	8	12
เภสัชศาสตร์	211	555	766				211	555	766	0.85%	2.25%	3.10%	3	9	12
นิติศาสตร์	388	853	1241				388	853	1241	1.57%	3.46%	5.03%	6	14	20
ศิลปกรรมศาสตร์	168	484	652				168	484	652	0.68%	1.96%	2.64%	3	8	11
สหเวชศาสตร์	169	544	713				169	544	713	0.68%	2.20%	2.89%	3	9	12
จิตวิทยา	100	224	324	40	100	140	140	324	464	0.57%	1.3%	1.88%	2	5	8
วิทยาศาสตร์การกีฬา	214	192	406				214	192	406	0.87%	0.78%	1.64%	3	3	7
สำนักวิทยบริการ การเกษตร	47	126	173				47	126	173	0.19%	0.51%	0.70%	1	2	3
รวม	8718	13556	21374	1401	1908	3309	10119	14664	24683	41	59	100	164	236	400

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย ยรัตน์ดุล เลาะห์วีระพานิช เกิดเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2533 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา จากคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีการศึกษา 2556 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี 2556

ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับเนื้อหาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถติดต่อกับผู้เขียนวิทยานิพนธ์ได้ที่
e-mail: yaratdul1990@gmail.com

